

Universiteit
Leiden

The Netherlands

A Good Deal of the Child, a Good Deal of the Woman: A Model of Gender in Literature and Translation

Steenkiste, Sam I.M.M. van

Citation

Steenkiste, S. I. M. M. van. (2023). *A Good Deal of the Child, a Good Deal of the Woman: A Model of Gender in Literature and Translation*.

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [License to inclusion and publication of a Bachelor or Master Thesis, 2023](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3636355>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

A Good Deal of the Child, a Good Deal of the Woman:
A Model of Gender in Literature and Translation

Sam I.M.M. van Steenkiste
s1339966
MA Thesis Linguistics:
Translation

Supervisor:
Drs. K.L. Zeven
Second Reader:
Dr. A. G. Dorst

Universiteit
Leiden

Leiden University, Faculty of Humanities

June 24, 2023

Abstract

According to Zeven and Dorst (2021), translators may have an influence on the representation of gender in the works they translate, whether they intend to or not. In the case of the translation of children's books, they may affect not only a (young) reader's image of the character but also their image of what the roles and characters of people of different genders should be.

This thesis expands on the work of Zeven and Dorst by investigating linguistic differences in characterisation cues, as well as changes in agency, story, and status quo of the story world, in order to reveal ways in which translation affects the representation of gender. To that end, this thesis presents a model of *gender in literature and translation*, combining Risman's 1998, 2018a model of *gender as social structure* and Butler's 1990 *gender performativity* theory.

Comparing a source text, *Anne of Green Gables* by L.M. Montgomery (1908), to its four Dutch translations, this thesis aims to determine a) whether the translations characterise Anne in a different way than the source text does; b) whether Anne has the same level of agency in the translations as she does in the source text; and c) if, and how Anne's position in the status quo and the story

is affected by the different translations.

The analysis confirms Zeven and Dorst's conclusion that translators can and do influence the characterisation of gender. Additionally, this conclusion is tentatively expanded to the other levels of the model, as the analysis also shows differences in the agency of the main character, the story arc, and the status quo of the story world between the source text and its four translations. Further analyses using this model are needed to confirm these results.

Contents

Abstract	i
Table of Contents	iii
Acknowledgements	v
1 Introduction	1
2 Background	7
2.1 Gender	8
2.1.1 The Performativity of Gender	9
2.1.2 Gender as Social Structure	11
2.1.3 Criticisms	17
2.2 Language and character	22
2.2.1 Translation	22
2.2.2 Characterisation	24
2.2.3 Gender, Translation, and Characterisation	26
2.2.4 Narrator and Narrative	28
2.3 Childhood and Children’s Literature	30
2.3.1 What is Children’s Literature?	30
2.3.2 Performing Childhood	31
2.3.3 Gender in Children’s Literature	33
2.3.4 Challenging Norms	34

2.4	Gender at Green Gables	35
2.4.1	Explicit Feminism	36
2.4.2	Anne's Character	38
2.4.3	Imagination as Agency	39
3	Materials & Method	47
3.1	Materials	48
3.1.1	Source Text	48
3.1.2	Translations	53
3.2	A Model of Gender in Literature and Translation . .	60
3.2.1	The Individual Level: Characterisation	62
3.2.2	The Interactional Level: Agency	64
3.2.3	The Macro Level: Story and Status Quo . . .	66
3.2.4	Notes on the Model	68
3.3	From Model to Method	70
3.3.1	Research Questions	70
3.3.2	Material Preparation	71
3.3.3	Method of Analysis	72
4	Analysis and Discussion	73
4.1	Analysis	74
4.1.1	Girl or Child?	74
4.1.2	Creatures and Creators	76
4.1.3	Sitting, Waiting, Wishing: Extradiegetic Agency Attribution	76
4.1.4	Questioning and Demanding	77
4.1.5	Children as Objects	79
4.1.6	Parenthood and Friendship	79
4.1.7	Child or Woman?	82
4.1.8	Dress Reappraisal	83
4.1.9	1960: Changing the Ending	85
4.2	Discussion: Effects of Translation	90

5 Conclusion	93
5.1 Answering the Research Questions	94
5.2 Reflections on the Model	97
Bibliography	101
Primary Bibliography	102
Secondary Bibliography	107
A Source & Target Texts Chapter 2	109
B Source & Target Texts Chapter 38	171

Acknowledgements

For we pay a price for everything we get or take in this world; and although ambitions are well worth having, they are not to be cheaply won, but exact their dues of work and self-denial, anxiety and discouragement.

—L.M. Montgomery, *Anne of Green Gables*

I got the idea for this thesis after I read a wonderful paper by Katinka Zeven and Lettie Dorst, my teachers in this Master's programme. Thank you for introducing me to the topic of gender in translation and characterisation, and for being my advisor and second reader for this thesis. Katinka, you made Literary Translation my favourite subject, and I thank you especially for introducing me to so many great writers in that course. Thanks also to you and your colleagues in the Translation programme, for your passionate teachings on translation (in theory *and* practice) and for being the most empathetic professors I've met.

Thank you to David Widger and Charles Keller for producing the eBook of *Anne of Green Gables* on Project Gutenberg. You

and your colleagues made this novel available to anyone who wishes to read it—please do, if you’re looking for a wonderful, silly, heart-warming story to make you laugh—and you saved me from having to transcribe it myself.

Hannah McGregor and Marcelle Kosman from *Material Girls* (formerly *Witch, Please*): thank you for your excellent podcast! You greatly expanded my view of (academic) literary criticism, and kept me believing it’s fun even when I felt like giving up on this thesis.

Hash, thank you for your long-distance support and your cat videos, I promise to visit again soon!

Jay, Laura and Michael, thank you for our Fridays at PJ Veth, making thesis writing & crying survivable :)

And finally, George, thank you for your help with post-editing the many many scans of the translations, for your feedback on my text (especially the Butler-y parts), and for the introduction to L^AT_EX and your continued help with typesetting matters. You’ve saved my butt a thousand times—if not with facts, you did with rhymes ;) But most of all, thank you for our well-filled bookshelves, our pupper, and our friendship.

Birds came from everywhere. They picked up all the cookies in their beaks and flew away.

‘Now we have no more cookies to eat,’ said Toad sadly.

‘Not even one.’

‘Yes, said Frog, ‘but we have lots and lots of will power.’

‘You may keep it all, Frog,’ said Toad.

‘I am going home now to bake a cake.’

— Arnold Lobel, *Frog and Toad Together*

Chapter 1

Introduction

... by which I learned that the making of images is a powerful thing and may if care's not taken lead to breakage ...

—Ali Smith, *How to be both*

[T]he unfortunate Matthew was left to do that which was harder for him than bearding a lion in its den—walk up to a girl—a strange girl—an orphan girl—and demand of her why she wasn't a boy.

—L.M. Montgomery, *Anne of Green Gables*

Anne of Green Gables (Montgomery, 1908) (hereafter also *AoGG*) is a classic coming-of-age novel, whose premise asks what happens when two siblings wish to adopt a boy to help on their farm, but receive a girl instead. From the start, the novel shows a conscious-

ness of the meaning of gender in the writer's society, yet its insights are often still relevant today. The novel has never been out of print, and continues to be adapted to different media, with a recent CBC/Netflix tv adaptation¹ running for three seasons, and (re)translated for new and old audiences. In the Netherlands, where retranslations are rare, the first book of this series has seen four translations.

According to Zeven and Dorst (2021), translators may have an influence on gender stereotyping in the works they translate, whether intend to or not. In the case of the translation of children's books, the representation of gender could affect not only a reader's image of the character, but also their image of what the roles and characteristics of people of different genders should be. Yet, while there is a large body of research about the interaction of gender and translation, most studies focus on the effects of the gender of the translator, who gets to translate what, and explicit feminist translations of existing work. Zeven and Dorst (2021) explored the effects of translation on how a character is represented, and how characterisation in turn interacts with gender. This thesis aims to expand on their work.

Risman (2018a) says about her work

“My goal in writing about gender as a social structure is to identify when behavior is habit [...] and when we do gender consciously, with intent, rebellion, or even with irony. When are we doing gender and recreating inequality without intent?”

¹Anne with an E (2017–2019).

The aim of this thesis is similar. I develop a model of gender in literature and translation in order to allow readers, critics, writers, and translators to identify habitual writing and translation behaviour that perpetuates gender inequality. To achieve this, the model combines insights from the model of *gender as social structure* by Barbara Risman (1998, 2004, 2018a, 2018b), and the theory of gender performativity by Judith Butler (1990).

This model expands on the novel insights of Zeven and Dorst (2021) about the effects of translation on gender in characterisation. Beyond the characterisation of individual characters, it reveals other levels of a text at which gender representation can be affected by writing, editing, and translation. Smaller linguistic changes may affect characterisation, while paragraph- or text-level changes may affect the narrative. In between, changes may affect the (verbal) agency of characters at the level of interaction. The aim, and contribution of this thesis is to theorise what such a model may look like, and to use it to investigate how translation choices affect characterisation, agency, and narrative to represent gender.

For the first analysis using my model of gender in literature and translation, I analyse *Anne of Green Gables* and its four Dutch translations. The novel's historical and continued contemporary presence, the status of the main character as a feminist icon in popular culture, and the contradiction of this image in some parts of academic study of the text, make this novel well-suited to such an analysis. The analysis itself compares the original source text to its four translations into Dutch, to answer the following research questions:

RQ1 Do the translations of AoGG characterise Anne in a different

way than the source text does?

RQ2 Does Anne have the same level of agency in the Dutch translations of *AoGG* as she does in the source text?

RQ3 How are Anne's position in the status quo and the story affected by the different translations?

This is the first analysis of these translations, and the first attempt at an analysis of gender in translation on other levels than characterisation. Given the conclusions of Zeven and Dorst (2021), effects of translation on characterisation are anticipated, especially since the source text appears very conscious of gender. Throughout the analysis, I keep in mind the three strategies Zanfabro (2017) identified for challenging gendered norms in children's literature: subversion of gendered characteristics, agency attribution, and non-normative desires. These partially align with academic criticisms of gender representation in *Anne of Green Gables* and can inform aspects in which translations may deviate from the source text.

In the next Chapter (2, Background), I first explore two theoretical perspectives on gender, one from sociology (Risman, 1998), and one from philosophy (Butler, 1990). Then, I explore the interactions between translation and characterisation, and how they might affect children's literature, after which I introduce some perspectives on *Anne of Green Gables* from academia. In Chapter 3, I present a model of *gender in literature and translation*. I provide information on the source text for this investigation, and give some context on the four translations of it into Dutch. In Chapter 4, I analyse linguistic differences between *AoGG* and its Dutch translations, and

reveal how they may affect the characterisation of Anne and other characters, their agency, the story, and the status quo of the story world. Chapter 5 concludes this thesis, where I provide insights on the research questions and the functioning of my model of gender in literature and translation.

Let us see what lies beyond this bend in the road!

Chapter 2

Background

Hence, I concluded that trouble is inevitable and the task, how best to make it, what best way to be in it.

—Judith Butler, *Gender Trouble*

In order to investigate how translation choices affect the narrative of *Anne of Green Gables*, the characterisation of Anne, and Anne's agency in four Dutch translations of *Anne of Green Gables* (Chapters 3 and 4), I first introduce two theoretical frameworks of gender: performativity theory (Butler, 1990) and the model of *gender as social structure* (Risman, 1998) (Section 2.1). Then, I explore the interaction between translation and characterisation, discussing writing from the emerging field that investigates how linguistic choices in translation can affect gender stereotyping (Section 2.2). I explore what children's literature is, how it interacts with gender, and how gender stereotypes can be and have been challenged in (children's)

literature 2.3. Lastly, I look at existing literature on *Anne of Green Gables* with a focus on gender and feminism (Section 2.4). In Chapter 3, I adapt the model of *gender as social structure* by Risman (1998) into a model suited to the study of gender in literary texts and their translations.

2.1 Gender

Whether in philosophy (Butler, 1986, 2011), biology (Fine, 2010; Saguy et al., 2021), psychology (Lindqvist et al., 2021), sociology (Lindsey, 2020; Risman, 2018a; West & Zimmerman, 1987) or law (“Algemene wet gelijke behandeling” (2020, Art. 1 section 2), “Gender Recognition Act 2004” (2004), (“Canadian Human Rights Act”, 2021),¹ we make a distinction between sex and gender. Contemporary definitions of sex focus on a categorisation into male, female and intersex status based on sex organs, chromosomes, genitalia and hormones (Heise et al., 2019). Definitions of gender focus on the roles and attributes that society associates with being (seen as) masculine or feminine—including rebellion against that binary (Butler, 1990)—and the power relations resulting from these associations (Lindsey, 2020). I discuss two perspectives: the philosophical feminist perspective on gender of queer and feminist theorist Judith Butler, and the sociological, structural perspective of Barbara Risman.

¹Even if those laws still contribute to the erasure of trans and intersex people, and expansions to include rights for non-binary people and self-determination for all trans people are still much-needed, see for example Ashley (2021).

2.1.1 The Performativity of Gender

The concept of performativity is famously used by Judith Butler (1990) to shed light on the machinations of the performance of gender. Butler states:

[Firstly,] the performativity of gender revolves around [...] the way in which the anticipation of a gendered essence produces that which it posits as outside itself. Secondly, performativity is not a singular act, but a repetition and a ritual, which achieves its effects through its naturalization in the context of a body, understood, in part, as a culturally sustained temporal duration (Butler, 2002, p. xiv-xv).

Example: Body Hair and Performativity In other words, first, we anticipate there to be essential gender characteristics, and look for them and collect them to form an idea of the essence of that gender. For example, when looking for essential gender characteristics we might find that people we perceive as female have less body hair than those we perceive to be male. This becomes a puzzle piece in our (personal and collective) idea of the essence of femininity. Second, people who wish to be perceived as feminine perform these characteristics collectively and ritualistically, whereby the characteristics become located in their bodies and are subsequently understood as naturally coming *from* their bodies. In the example of body hair, this means that, if someone is assigned the female gender at birth, they may shave their body hair when it starts to grow in puberty. They don't just do this once, but every time the hair

grows back. And they do not do this alone, many girls and women in their environment do it too. If they choose not to participate in this performance, they may be seen as not or less than “women”, they may not be considered desirable partners, and they may be shamed or ousted. They are pressured to conform. Thus, this characteristic of the female gendered performance becomes naturalised in their (material) bodies. As a society, we then collectively take this naturalised performance of gender as cultural evidence that it is an essential characteristic of gender.²

There are two conclusions to the performativity theory of gender I would like to draw attention to. The first is that gender is not natural, but constructed through reiterations of gendered performance, existing in the interaction between the material (the body) and the cultural (stereotypes, gendered expectations). This also allows for rebellion, or *gender trouble*. Individuals may choose to redefine performances of femininity or masculinity, i.e. women and femmes may choose that body hair is a part of their femininity and thus begin to break down the boundary between the binary genders. Additionally or alternatively, individuals may choose to reject the gender binary and perform their gender as something outside of that binary altogether, and include or remove hair as they see fit. Both strategies move us toward societies that dismantle the gender binary, the former from within, the latter from without.

The second conclusion is that (gendered) discourse is a discourse of power, since ‘the question [...] of what qualifies as “gender” is itself already a question that attests to a pervasively normative operation of power’ (Butler, 2002). To reveal how this normative power

²Which it is not.

operates, we now explore gendered performance and oppression at the individual, interactional, and institutional levels.

2.1.2 Gender as Social Structure

Sociologist Barbara Risman (1998) conceptualised a model of *gender as social structure*, to be able to organise the body of sociological research on gender, see where studies are linked and overlap, and explore where any lacunae may reside. While Risman and Butler both discuss gender and gender-based oppression, are working around the same time, and even seem to use the same language sometimes (i.e. doing gender, mattering), they work in different disciplines (Butler in philosophy, Risman in sociology), and so their work does not seem to cross paths until 2004 (Risman, 2004).

Risman's work originates within structuralism (Risman, 1998, p. 19), while Butler's is of a poststructural nature (Butler, 2002, p. vii-ix), two perspectives that seem diametrically opposed at first glance. Structuralism is focused on building theories of meaning in culture and language by identifying underlying patterns and structures. These theories exist separately from the society, language, or culture they describe, are universal, and can be used to make predictions (Barker, 2010). By contrast, Barker defines meaning in the poststructuralist view as fluid, and not universal but specific to, shaped by and present in interaction between society, culture and language. So, in effect, poststructuralism came into being as a critique of structuralism (Barker, 2010, p. 1293). The same critique and evolution is present in Risman's later work (e.g. Risman (2018a)), although as I discuss later, the use of terms such as gender

stereotypes upholds existing power structures as well.

Risman (2018a, 2018b) absorbs the changing perceptions of gender present in Butler’s body of work, and incorporates queer theory and perspectives from intersectional feminist studies. In 2018 she incorporated these theories into her model of *gender as social structure*. The first conception of this model contained three levels at which gender may be studied:

- 1) at the individual level, for the development of gendered selves; 2) at the interactional level, for men and women face different expectations even when they fill the identical structural position; and 3) at the institutional level, for rarely will women and men be given identical positions. (Risman, 1998, p. 28)

In the 2018 iteration of Risman’s model (Risman, 2018a), the names of the levels have changed slightly: she now speaks of the individual, interactional, and *macro* levels at which gender(-inequality) operates and may be studied. In addition, each level is divided into the material and the cultural processes in action at that level (see Figure 2.1). This allows us to distinguish ‘culture as ideological processes, that is, meanings given to bodies and legitimation for organizational rules and regulations faced in daily life’ from ‘[m]aterial conditions [which] include bodies themselves and the rules that distribute physical rewards and constraints in a historical moment’ (Risman, 2018a, p. 33).

Individual At the individual level, we find the construction of the self, what Risman (2018a) calls ‘identity work’ in the *cultural* seg-

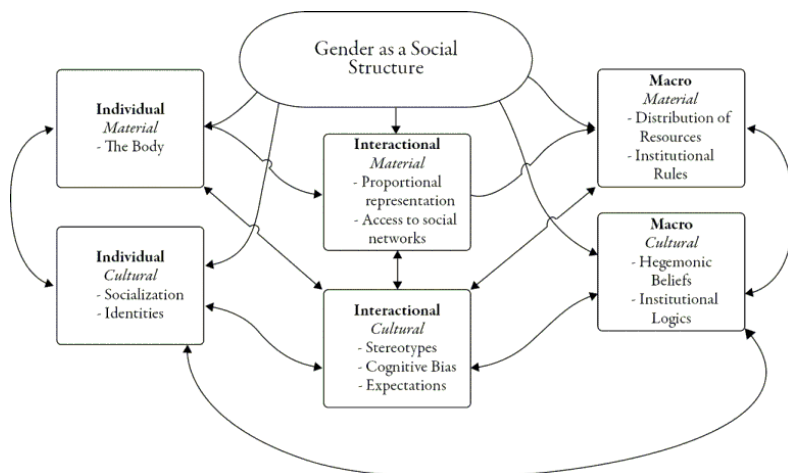

Figure 2.1: Model of *gender as social structure* from Risman (2018a).

ment of the level. This ‘endemic socialization is what creates the illusion that gender is naturally occurring’ (Risman, 2018a, p. 14). Examples include gender identity and expression thereof, explicitly taught gendered standards of behaviour i.e. ‘girls must play quietly’ and ‘boys will be boys’, and rituals such as *gender*³ reveal parties. The experience of our bodies themselves is *material*. Material manifestations of gender at the individual level include subconscious learned behaviours such as how we walk, run, throw a ball, etc., but also how our bodies develop according to these learned behaviours such as musculature, (environmental influences on) hormones, etc (p. 45), but also e.g. facial feminisation surgery for trans women,

³Of course, it is not the gender, or even the sex of the child that is revealed here, but rather which genitals it has.

or BBL surgeries that make (cis) women look curvier.

Interactional At this level we find *cultural* expectations that are present in interaction between individuals. Gendered stereotypes create cognitive biases that make us ascribe, for example, agency to men and nurturance to women (Risman, 2018a, p. 13). We bring these cognitive biases into the interactions we have with people around us. This is where Butler’s influence on Risman is most apparent, with Risman saying ‘we “do gender” to meet the interactional expectations of those around us’ and ‘individuals who do not “do gender” as expected, or don’t “do gender” in accordance with their ascribed sex, disrupt interaction by violating taken-for-granted assumptions’ (Risman, 2018a, p. 39). In Butler’s terms, they make *gender trouble* (Butler, 1990).

While the gendered expectations themselves are cultural, the *material* manifestations of these expectations exist in our behaviours towards people of different genders, and our internalised or unconscious production of expected behaviours, or the conscious, resistant production of behaviours that defy gendered expectations. In addition, Risman (2018a) mentions proportional representation and access in this section of the model (p. 38-39), because gatekeeping originates not only in the way organisations are built (on the *macro* level) but also in our individual interactions with, for example, our employers, colleagues, and clients. This includes representation of people of oppressed genders (and other aspects of our identity that intersect with our gender) on juries, both in courts with distributions of discipline and punishment, and in panels that reward prizes (and the access opportunities that come with them). The Women’s Prize

for Fiction, for example, was created after a Booker prize shortlist came out that included no female authors, even though women published more novels than men in that year (Gillis, 2021).

Macro The macro level contains the biggest visible change in Risman’s model between its conception in Risman (1998) and its adaptation in Risman (2018a). Where, in 1998, this level was called the institutional level, and focused on organisational and institutional design, those aspects now make up the *material* segment of this level. This includes laws, religious doctrine, and bureaucracy, but also workplace policies for e.g. parental leave. Existing outside of the gender binary is not a legal possibility in most countries, although some are introducing the possibility of a neutral (X) gender on identifying documents. Even then, most online stores still unnecessarily ask for a customer’s gender and provide only binary options. The *cultural* segment of the macro level expands on ‘ideological discourse’ present in earlier versions of the model (Risman, 1998, p. 29), and now includes hegemonic beliefs as well as the logics that structure our institutions. For example, while the forty-hour work week can be classified into the *material* segment of the macro level, its existence still relies on the underlying *cultural* logic of the institution of marriage, and the consequent assumption that every (male) committed worker also has a (female) person at home providing free caretaking labour that makes that level of commitment to work possible (Risman, 2018a, p. 24).

Example: Body Hair and Gender as Social Structure If we apply this model of *gender as social structure* to our earlier example

considering body hair and gender, we can see very clearly how this form of gendered oppression presents itself at each level of Risman's 2018 version of the model.

At the *individual* level, gene expression, hormones, and body modifications such as shaving, epilating, and laser hair removal cause the material manifestation of female-presenting people who have less body hair, and male-presenting people who have more. 'Identity work' internalises ideology and stereotypes, and self-objectification on the cultural side of the model, in order to pressure material bodies to conform.

At the *interactional* level, people who wish to present as female will start to remove body hair as it comes up in puberty; simultaneously, explicit consideration of this automatism may cause rejection of the behaviour and performing resistance to the behaviour. Culturally, people may interact with people around them with the expectation that female-presenting people have less body hair; and participate in direct sanctions such as bullying or ousting to force others to remove body hair.

At the *macro* level, the material evidence of these expectations is everywhere: the existence of a whole branch of retail specialised in razors, shaving creams, and epilators for women;⁴ and the fact that these items have higher prices when presenting to women explicitly compared to male-gendered products (De Blasio & Menin, 2015). Advertisements serve as cultural evidence, explicitating the belief that female-presenting people should remove body hair. In addition, female characters in TV, film, books, video games, and other media are shamed for having body hair, while there is a lack of positive

⁴The pink ones.

representation of women with body hair in said media. Social media narratives may perpetuate these beliefs as both material and cultural reality, in the promotion of body hair removal products through influencer content and through participation of audiences in shaming of feminine people with body hair.

All of these levels exist in constant interaction with each other, and aspects of gender may exist on several levels simultaneously, which naturally complicates categorisation. In addition, Risman says the word ‘level’ may be substituted for ‘dimension’, in order to move away from a hierarchical view on gendered oppression (e.g. seeing macro level discrimination as worse than personal interactional forms of discrimination), and to acknowledge that gendered oppression must be tackled at all levels simultaneously in order to achieve equality.

2.1.3 Criticisms

Two points of critique of Risman’s work emerge: the use of *gender stereotypes* as a measurement of gendered oppression, and the placement of *agency* at the individual level. For the purpose of this thesis, I discuss both within the context of gender in literature.

Stereotypes Risman discusses gender stereotypes as part of the social structure of gender at the interactional level. While ‘stereotypes create bias that can maintain power differentials and disparities’ (Risman, 2018a, p. 13), and gender stereotypes are pervasive, they also vary with time, location, and culture. There is no exhaustive list of universal stereotypes available to compare and contrast

with (literary) texts, and one would be hard-pressed to create such a list. After all, who would decide what characteristic, style, diction, is and is not a stereotype, at what moment in time?

Gill et al. (1987) propose moving away from sex (or gender)-based metrics. Among others, *agency* as a measure of masculinity and *nurturance* as a measure of femininity are proposed. In their study asking men and women how they self-identify with different characteristics, Gill et al. (1987) conclude that the only characteristic self-reported by men and women that varies significantly is expressiveness. This can be explained away as an effect of psychological patriarchy, which massively limits men's possible expression of emotion (see for example Real (2010)), leaving no conclusive *inherent* difference between women and men. Any person can score anywhere on either agency or nurturance, regardless of sex assigned at birth or gender identity. Neither measure excludes the other or exists in opposition to the other. After all, it often takes agency to be nurturing, and a lack of agency can cause harm to oneself and others, and induce an effect opposite to nurturance. Any assumed 'inherence' of gendered personality characteristics, as in the existence of binary biological sex characteristics, thus quickly falls apart (Bracke, 2023; Gill et al., 1987; Risman, 2018a).

In social sciences, while gendered stereotypes cannot be measured, Risman (2018a, p. 13) links them to cognitive biases, which *can* be measured. It is these cognitive biases, she says, which make us *ascribe* characteristics such as agency to people. Thus, the gender stereotype or cognitive bias is in the eye of the beholder; it is not an inherent characteristic of a person. These cognitive biases, then, can be revealed via textual analysis.

I propose that gendered differences and oppression at the interactional level are revealed by comparing and contrasting similar people or characters, situations, and texts, to expose the differences between them. In the case of literary translation, we might compare a source text and target text in order to reveal changes in the level of agency a character has. In real life, this may include comparing the salaries and responsibilities of people of different genders who occupy same functions at a company; or comparing parenting tasks. Rather than concerning ourselves with stereotypes, we can expose how people of different genders interact with the world and how they are treated by it.

Agency This brings me to my second point of criticism. Risman (2018a) places agency at the individual level, saying:

We cannot leave a discussion of the individual level of analysis without more attention to both the role of free choice, or agency. While individuals make choices, they are not purely free choices. If agency were simply defined as free will, the constraining role of social context, norms, and power would be ignored. Individuals are profoundly shaped by the gender structure that exists before they do and into which they are born. And yet if human agency did not exist at all, social change would never happen.

From this, the question arises why agency is placed at the individual level. The quote above does not situate agency as an individual characteristic, and neither is it a systemic quality (although it can be limited by oppressive systems). Rather, I would argue, agency

exists in between: in the dimension of interaction. Butler links the individual subject, agency, and macro-level politics and culture as follows:

[T]o claim that the subject is constituted is not to claim that it is determined [that is, it has *fixed* characteristics]; on the contrary, the constituted character of the subject is the very precondition of its agency. For what is it that enables a purposive and significant reconfiguration of cultural and political relations, if not a relation that can be turned against itself, reworked, resisted? (Butler, 1992)

Butler establishes agency as being able to affect macro-level institutions, logics, and ideologies, but also as springing from the subject itself.

In addition, agency, or (the capacity) to *act*, is definitionally something to *do*, rather than something to *be*: to have agency is to act, or to choose not to. To be the grammatical *agent* of a sentence is to be the one who performs the verb. We may act (or in Butler's terms, *perform*, see Section 2.2.1) in terms of behaviour, or in terms of communication. Thus, agency exists in interaction with people and objects in our environment. Oppressive systems and people have in common that they limit our agency. Therefore, while Risman mentions agency as situated at the individual level, I propose to use agency⁵ as an indicator for gendered oppression at the interactional level. This is in accordance with anthropologist Laura Ahearn's 'skeleton' definition of agency as 'the socioculturally medi-

⁵Agency alone, not in opposition to nurturance, as in Gill et al. (1987).

ated capacity to act' (Ahearn, 2001, p. 112). Yet, Ahearn warns us that agency is not a substitution for 'free will or resistance,' neither should it be conflated with 'personhood, desire, and intentionality' (p. 130).

Agency at the interactional level, then, is limited by and exists in interaction with the individual and macro levels. The individual level determines individual characteristics such as the identity, personality, psychology, and physiology of agents and interlocutors, which may affect the range of agency it is possible to enact. In Risman's words: 'actors often behave without thinking about it, simply following habits that come to define the cultural meaning of their lives. And yet, they are still knowledgeable agents who can and sometimes do reflexively monitor their own actions' (p. 33). The institutional or macro level may delimit the possibilities we have for expressing agency through or within the bounds of law and order, but also social and cultural contracts. Systemic gendered oppression exists *as* restriction of agency for gendered minorities, for example through abortion restrictions, or lack of self-determination in transgender healthcare and law. The range between individuals and systems, the interactional level or dimension, is then the range within in which we express our agency, culturally and materially. As Risman (2018b, p. 36) herself puts it, 'agency must be conceptualized as broad enough to incorporate both resistance to and reproduction of social life'.

In Chapter 3, I explore what the individual, interactional, and macro levels may look like in a model of *gender as literary structure*. To further prepare for the analysis of a text using such a model, we must first turn to the topics of translation and characterisation.

2.2 Language and character

2.2.1 Translation

Pym (2016) poses that, usually, a translator will be in *cruise mode*: translating fluidly based on solutions that come up through the use of intuitive language skills, and with the help of resources such as dictionaries, parallel corpora and other reference guides (p. 220). Cruise mode, then, is the locus where we might identify ‘when behavior is habit ... and when we do gender consciously’ (Risman, 2018a) in translation. When cruise mode does not result in a sufficient solution, the translator goes into *bump mode* (Pym, 2016, p. 220). Here, special tactics are needed to create a translation solution. Pym (2016, p. 219–242) describes three main strategies: *Copying*, *Expression Change*, and *Content Change*. These are further divided up into seven main strategies or solutions, and can be found in Table 2.1.

A typology based on solutions can not only help beginner translators find new ways to solve problems, it is also well suited for the analysis of translations. Except in rare cases where a translators’ note on the text is available, translators’ intentions are often not made explicit (see for example Zeven and Dorst (2021)). Additionally, translators may not be aware of their implicit biases, or may not want to explain their explicit biases. However, it is possible to reveal these biases retrospectively through linguistic analysis, using a typology like the in Table 2.1. Analysts may opt to compare source texts to their translations, or even compare different translations of the same texts to each other. Differences between texts will be most

Cruise mode	Fluid translation which uses intuitive language skills and linguistic resources to come up with solutions.	
Copying	Copying Words	Copying sound, morphology, script
	Copying Structure	Copying stylistic features, grammar, fixed phrases, word order
Expression change	Perspective Change	Changing syntactic relations (e.g. subject/object), changing semantic focus, changing voice
	Density Change	Generalisation/Specification, Explicitation/Implication, Using multiple translations, Resegmentation (changing sentence boundaries)
	Compensation	New level of expression, New place in text (footnotes, paratext)
	Cultural correspondence	Using corresponding idioms, Expressions, Culture-specific references
Content change	Text tailoring	Correction, Censorship, Updating, Omission and Addition of content

Table 2.1: Translation solutions (adapted from Pym (2016)).

evident when translation solutions such as *Omission* and *Addition* are used, although solutions such as *Perspective Change* or *Density Change* may be more common, seemingly more subtle, and possibly more pervasive.⁶

⁶Passive language, for example, is one of the main strategies through which

2.2.2 Characterisation

In *Language and Characterisation*, Culpeper (2001) describes how authors create characters through textual cues, and how readers may infer the qualities of a character from texts. While characters are not the same as real people, Culpeper suggests, ‘it is improbable that when we interpret fictional texts we switch off the interpretative apparatus we employ for real-life discourses’. Any biases or ideologies we have in real life, we will bring into our reading (or our translation process), which will therefore affect our interpretation of a character.

Culpeper points out that analysts need to be aware that linguistic features may correlate with multiple factors such as gender and socioeconomic status, so that the context in which we make inferences about these features is of the essence in determining what they say about a character. Additionally, he asserts that many (gendered) stereotypes about language and speech have no empirical validity (see also Section 2.1.3). For example, the use of the word *like* is often associated with young, female speakers, while sociolinguistic studies show an equal distribution across gender, or even a higher usage of the word in male speakers. This all adds up to a need for readers/writers/translators/analysts to be hyperaware of their own biases. Comparative linguistic analysis may provide some relief, as it avoids the need to constitute absolute rules for stereotypes, and replaces this with relative differences between versions, characters,

the agency of white people in the trans-Atlantic slave trade and chattel slavery are erased in order to absolve them. Enslaved people were not enslaved by some invisible force, white people enslaved them. See k. kennedy Whiners (2023) and unRedacttheFacts.com.

narratives, and translations.

For the analysis of character in texts, Culpeper names three kinds of textual cues to pay attention to: implicit, explicit, and authorial characterisation cues.

Authorial cues or *narrative cues*⁷ are present in the narration of the story or in stage directions in a play. In Michael Bond's *A Bear Called Paddington*, Paddington is described using narrative cues:

It seemed a very unusual kind of bear. It was brown in colour, a rather dirty brown, and it was wearing a most odd-looking hat, with a wide brim, just as Mr Brown had said. From beneath the brim two large, round eyes stared back at [Mrs Brown]. (Bond, 2017, p. 9)

The narrator's voice tells the reader directly that Paddington Bear is 'very unusual', and a 'dirty brown' colour, while 'odd-looking' (referring to the hat) and 'large, round eyes' are less direct narrative cues that describe Paddington's idiosyncrasy and curiosity, respectively.

The latter two can also be described as *implicit characterisation cues*, 'where we have to infer [...] character information from linguistic behaviour'. Roald Dahl's child genius, Matilda, is 'four years and three months' old (Dahl, 2016, p. 9), when says about her mother: 'She doesn't encourage reading books. Nor does my father' (p. 10). The use of the verb 'encourage' and the conjunction 'nor' clearly

⁷Culpeper uses 'authorial' because he mainly discusses characterisation in drama, where there is no implied narrator and such characterisation cues thus come directly from the author. To emphasise the distinction between author and narrator in narrative fiction, I use *narrative cues* to denote characterisation cues resulting from extradiegetic narration from this point onward. For more, see Section 2.2.4.

indicate a much greater linguistic skill and vocabulary than is usual for someone Matilda's age, and thereby confirm her genius.

In *explicit characterisation cues*, characters ascribe characteristics to themselves (*self-presentation*), or to others (*other-presentation*). Both are present in the following conversation in Arnold Lobel's *Frog and Toad*:

One day in summer Frog was not feeling well. Toad said,
'Frog, you are looking quite green.'
'But I always look green,' said Frog. 'I am a frog.'
'Today you look very green for a frog,' said Toad. 'Get
into my bed and rest.' (Lobel, 1970, p. 16)

While using the exact same descriptor, 'green', Toad's other-presentation of Frog as looking green is meant to describe him as ill, whereas Frog uses the word to place himself in the category of frogs. A translator must be aware of both the different types of presentation and of the ambiguity of language.

Within a fictional literary text, the different character- and authorial voices can therefore offer very different perspectives on the same events, and describe characters as having different, even opposing characteristics. Not only that: because many narratives include some kind of character growth, descriptions of the same character from the same voice may vary throughout the narrative.

2.2.3 Gender, Translation, and Characterisation

While many studies exist at the cross-section of translation and gender, most studies focus on topics such as effects of the gender of the

translator on the translation; who gets to translate what; and feminist translations of specific works (especially of feminist works such as de Beauvoir (1949); see also (Von Flotow, 2010; Zeven & Dorst, 2021)). As of yet, there is little research on how translators may affect characterisation in (fictional) literary texts, especially when it comes to gender. Zeven and Dorst (2021) first explored this topic, aiming to identify ‘the influence that translators may—either consciously or unwittingly—have on gender stereotyping.’ They investigated the characterisation of Daisy Buchanan in Dutch translations of *The Great Gatsby* by cataloguing linguistic differences between the original and the two translations. Their method of analysis is based on Jonathan Culpeper’s theory of language and characterisation (Culpeper, 2001).

The main issue Zeven and Dorst (2021) identify in their analysis is the often ambiguous ways in which Daisy Buchanan is described by Fitzgerald. In translation, implicit information is often made explicit, while original connotations that add layers and nuance to the character may be lost. In the case of Daisy Buchanan, this results in more negative portrayals of her character in both of the translations Zeven and Dorst (2021) analysed, rather than Fitzgerald’s more nuanced descriptions in the source text. Where in the original, Daisy has an ‘awed expression’, one translation makes her scared (NL: ‘angstig’) (p. 671). Her ‘glowing and singing voice’ is turned into an ‘intoxicating voice’ (NL: ‘bedwelmende stem’) (p. 670), her ‘thrilling voice’ (described by the author as going up and down in tone; energetic) becomes ‘opwindend’ in Dutch (‘exciting with connotations of “erotic” and “titillating”’) (Zeven & Dorst, 2021, p. 669). Daisy becomes more seductive, manipulative, inexpressive, and—in one

translation—weak.

This exploratory study thus shows that translators can indeed affect readers' perceptions of characters by altering their characterisation. Even with a few small changes, the translator's interpretation of the character becomes part of the translated character; if that interpretation is (even unwittingly) steeped in bias, so the translator's ideology becomes part of the translation.

2.2.4 Narrator and Narrative

Due to the choice of narrator in *The Great Gatsby*, most descriptions of Daisy are in the form of other-presentation. Nick exists both as the narrator of the story (i.e., he is an *autodiegetic* narrator, see Genette (1983) and Guillemette and Lévesque (2019), also on further types of diegesis described in this section) and as a character within the story (i.e., he is *homodiegetic* to the story). Thus, the majority of descriptions are his perspective; the women in the story are described by a male narrator written by a male writer. In other stories, we might find a *heterodiegetic* narrator, that is, a narrator who is not a character in the story world. Additionally, novels may feature a multiplicity of narrative voices, and thus a combination of various other- and self-presentations. As I touched on earlier, the evolution of a character throughout the narrative is an additional complicating factor.

Anne of Green Gables (Montgomery, 1908) features an interesting combination of these different types of narration. The novel mainly features heterodiegetic narration from an omniscient narrator: a *zero focalisation* (Guillemette & Lévesque, 2019), which

includes descriptions of both the outer and inner worlds of multiple characters, interwoven with heterodiegetic narration. Additionally, a large part of Anne's story is actually told through dialogue (which often rather resembles monologue), in which Anne relaying her experiences to others in the first person. Here, the act of her narrating is *intradiegetic* (within the narrative), but her representation of herself is *metadiegetic* (within her own story within the main story). She can therefore represent herself both through self-presentation (intradiegetic) and other-presentation (metadiegetic). At the same time, her metadiegetic other-presentation of herself reflects back on her character. When she has accidentally poisoned her friend Diana and is no longer allowed to be friends with her, we read:

“I must cry,” said Anne. “My heart is broken. The stars in their courses fight against me, Marilla. Diana and I are parted forever. Oh, Marilla, I little dreamed of this when first we swore our vows of friendship.”

The seriousness with which she constructs her relationship with Diana in the metanarrative, as them having sworn vows to each other, makes her character seem inclined toward the dramatic. This effect on Anne's characterisation could otherwise have been achieved *extradiegetically*, meaning *outside* the story world, by for example adding a descriptor to the dialogue tag to her speech: ‘said Anne, dramatically’. Such a description would then no longer be self-characterisation, but rather a narrative characterisation cue.

By keeping an eye on the levels of a narrative (the *diegesis* (Genette, 1983; Guillemette & Lévesque, 2019)), we may distinguish between the different types of characterisation cues. A character,

others around them, and the narrator might have very different perspectives on the same character. In translation, such distinctions can help the translator to preserve different kinds of characterisation (self-, other- authorial/narrative, implicit or explicit) of a character by themselves or another consistent with each other throughout different levels.

2.3 Childhood and Children's Literature

With the above theories as our tools, let us now turn to the matter at hand: children's literature.

2.3.1 What is Children's Literature?

Children's literature is an elusive concept: there is no consensus on a definition within children's literature criticism (Zanfabro, 2017). The texts considered to be part of children's literature may vary in subject matter, theme, age of protagonist, and genre, as anyone browsing the children's section of a bookstore or public library will be able to see. Still, books are placed in that same corner based on a same 'implied readership': children (Zanfabro, 2017). Zanfabro (2017) rightly calls this classification 'merely instrumental.'

Translation in particular reveals the artificiality of the classification of children's literature: in translation a book's audience may change between children, teens, and adults, or it may become intended for dual or multiple readerships (Alvstad, 2010; Zanfabro, 2017). Conversely, a book meant for dual readership may become limited in readership through translation choices. A large part of the

appeal of A. A. Milne's Winnie-the-Pooh is that it contains many jokes meant for the adult who is reading the story to their child. Winnie-the-Pooh literally lives under (a sign with) the name Sanders (1980, p. 2), and his friend Piglet takes a broken sign next to his house saying 'TRESPASSERS W' (with the part saying '-ILL BE PROSECUTED' broken off) to be a family heirloom with the name of his supposed grandfather, Trespassers William (1980, p. 30). In such cases, a translator needs to solve a complicated puzzle to transpose these jokes in a way that will still be enjoyable for the unwitting child listener, but which also an extra level of enjoyment for adults through references to elements of the banal real life. After all, the magic of Milne's writing is in making the mundane enjoyable.

2.3.2 Performing Childhood

In any case, 'children's literature *is* literature' (Zanfabro, 2017, p. 2 (their emphasis)). What sets so-called children's literature apart from other categories of literature is that those who are meant to read it, the implied readership, are almost never involved in the processes that are part of its creation, production, and distribution. There is an 'irreducible asymmetry' (p. 3) present in children's literature, where adults control the complete production process, whereas children only have access to the final product, without possibilities for input or feedback (Zanfabro, 2017). As children's literature's readership is selected by adults, based on the ideas that adults have of child readers, children's literature 'determine[s]—performatively—the same readership it addresses to' and so 'creates the conditions for [its] own existence' (Zanfabro, 2017, p. 3). Here,

Zanfabro refers to Judith Butler's 1990 theory of performativity, where performativity 'must be understood not as a singular deliberate "act", but, rather, as the reiterative and citational practice by which discourse produces the effect that it names' (Butler, 2011, p. xii). In the case of children's literature, concepts such as *the child* and *childhood* do not exist outside of or separate from the discourse, rather, they 'emerge through processes of mattering' (Zanfabro, 2017, p.4). In this context, this means that adults create and select images of childhood which come to matter to child readers, which in turn ensures that children shape themselves after these images to fit the intended readership of 'children'.

Without using the term performativity directly, Gubar (2013, p. 451) provides an apt example of how 'adult discourse that claims merely to describe what children are like can in fact exert a prescriptive effect' and 'can function as a self-fulfilling prophecy.' Using the hypothetical statement 'young children are not able to understand poetry,' Gubar points out that by refusing children access to poetry on the grounds that they would not understand it, they are denied the opportunity to try and form their own understanding. They will then be less likely to understand how to read, interpret, and interact with poetry. Of course, this hypothetical is far from the truth, as children's songs and rhymes have been a much enjoyed part of the canon for a long time.

By investigating childhood through the lens of performativity theory, we may also expose that children's literature is—as is everything—political and subject to ideologies. Importantly, the ideologies presented and perpetuated in children's literature are not necessarily influenced by or shared by the intended readership of children, as

they are created almost solely by the adult writers, editors, publishers, and—in the case of the subject of this thesis—translators of the texts (Alvstad, 2010; Zanafbro, 2017). ‘Children are almost always supposed to learn from what they read’ (Alvstad, 2010, p. 26), meaning that adults imbue texts with their own values and ideas, which child readers are supposed to inherit. After all, an ideology has no future unless it is passed on to the next generations (Zanafbro, 2017). Unfortunately, the ideologies in children’s texts almost always address and perpetuate what is valued by adults, leaving little room for children’s concerns.

2.3.3 Gender in Children’s Literature

The performance of both childhood and gender is cited in the stories told and sold to (child) readers, whereby it becomes possible that they are reiterated by (child) readers themselves. This is true not only for (children’s) texts that are explicitly *about* gender (Zanafbro, 2017), but for any text that contains any character that is gendered, whether through pronouns, names, character descriptions, or illustrations. Many studies have been done on gender stereotyping⁸ in (children’s) literature (see for example Diekman and Murnen (2004), McQuillan and Pfeiffer (2001), Moran (2018), and Turner-Bowker (1996)) and the effects of gender stereotyping on children (e.g. Hubler (1998)). Gender stereotyping in children’s books has real-life consequences: exposure to stereotypical representations of gender makes children’s beliefs adhere more to traditional gender

⁸Although I disagree with the use of the term, as stated above, I will use the term in the context of studies that examine gendered oppression or representation of gender under this term.

roles, while narratives that avoid stereotypes have the opposite effect (Diekman & Murnen, 2004). It is important to keep in mind that, as Zanfabro (2017, p. 1) points out, ‘analyses of gender issues and children’s literature are mostly limited to the deconstruction of gender stereotypes’, and ‘[t]hough they claim to be interested in the deconstruction of gender, such analyses tend to presuppose the binary opposition between men and women.’ Luckily, Zanfabro identifies strategies with which gender can be subverted in children’s books. These strategies provide some clues as to how we can construct and analyse gender in literature without resorting to stereotypes and binary views on gender.

2.3.4 Challenging Norms

Zanfabro (2017) names three narrative strategies used in children’s literature to take the norms around gender into question: *subversion*, *agency attribution*, and *non-normative desires*.

The first tactic, *subversion*, consists mainly of applying normative behaviours or narratives of one gender to a character of another gender. A princess might save a prince from a dragon, wear black clothes, and refuse to marry a prince (Zanfabro, 2017, p. 8). Unfortunately, such subversions usually rely on the existence of norms of binary gender, and through using these norms as basis for subversion reinforce them (Zanfabro, 2017, p. 8), thereby acting as a kind of exception that proves the rule.

The second tactic, *agency attribution*, uses strong female characters who ‘try to subvert the society in which they are born; [...] lead the revolution; [and] win and defeat those in power’ (Zanfabro, 2017,

p. 8). However, this tactic also doesn't do away with gender norms altogether: it relies on normative ideas of femininity to establish the subject as female, after which the subject is presented as strong, as having agency. Like with subversion, there is a chance that this narrative reinforces normative femininity: the gendering of the subject is (in current society) necessary to be seen as a viable subject, or a *strong* subject, which is a precondition for the character to have agency (Butler, 1992; Zanafabro, 2017).

Zanafabro (2017) points out that while both of these strategies challenge normative femininity, the ideas of femininity and masculinity presented still presuppose gendered norms and the power structure that comes with them, and are thus always exclusionary.

The third tactic that Zanafabro introduces is *representation of non-normative desires*. Pervasive clusters of gendered norms control what we are and are not allowed to desire (p. 10). Non-normative desires, then, are desires that cause *gender trouble*: non-normative expressions of gender, and expression of non-heteronormative desires. Zanafabro mentions a boy wanting a doll to play with, girls desiring other girls, and children assigned one gender at birth challenging this by desiring to express their actual gender.

2.4 Gender at Green Gables

Since the 1970s, the author L.M. Montgomery and her character Anne Shirley have garnered some status as feminist icons (McIntosh et al., 2019). However, within academia, and specifically literary studies, there has been some debate over whether this status is deserved. Below, I discuss some perspectives on *Anne of Green Gables*

and its relationship to gender and feminism. All page numbers for the *AoGG* quotes come from the 2014 Puffin In Bloom edition.

2.4.1 Explicit Feminism

The basis of *AoGG*'s reputation as feminist or non-sexist is evident at the surface of the novel. In *AoGG*, Mrs Rachel Lynde represents the status quo of Avonlea, and is set up as an antagonist to Anne. It is strange, then, that Drain (1992) construes Mrs Lynde as 'the best guide Anne has to what it is to be a fully realized woman'. After all, they frequently disagree.

While Mrs Lynde says female teachers are a 'dangerous innovation' (p. 252), Anne later gets a female teacher, and becomes one. In fact, she is the daughter of a teacher. While early in the novel, Anne says that of course her mother stopped teaching when she married, this is not the only narrative offered. Later in the novel, when Anne gets the chance to train to be a teacher, she says it has given her 'a purpose in life' (p. 337). Marilla says: 'I believe in a girl being fitted to earn her own living whether she ever has to or not' (p. 336). Anne and her friends have different perspectives on the subject:

'Ruby says she will only teach for two years after she gets through, and then she intends to be married. Jane says she will devote her whole life to teaching, and never, never marry, because you are paid a salary for teaching, but a husband won't pay you anything, and growls if you ask for a share in the egg and butter money. Josie Pye says she is just going to college for education's sake, because she won't have to earn her own living; she says

of course it is different with orphans who are living on charity—*they* have to hustle.’ (p. 338–339)

At the end of the novel, Mrs Lynde and Anne explicitly disagree on the education of girls:

‘You’ve got as much education now as a woman can be comfortable with. I don’t believe in girls going to college with the men and cramming their heads full of Latin and Greek and all that nonsense.’

‘But I’m going to study Latin and Greek just the same, Mrs. Lynde,’ said Anne laughing. ‘I’m going to take my Arts course right here at Green Gables, and study everything that I would at college.’

Mrs. Lynde lifted her hands in holy horror.

‘Anne Shirley, you’ll kill yourself.’

‘Not a bit of it. I shall thrive on it.’ (p. 422)

Additionally, Anne questions why women can’t be ministers, and asserts that ‘If I were a man I think I’d be a minister...! think women would make splendid ministers’ (p. 320).

Surprisingly, Mrs Lynde is quite politically engaged, being reported to say ‘if women were allowed to vote we would soon see a blessed change’ (p. 193). Marilla ‘had a sneaking interest in politics herself’ (p. 191–192). While in 1792 women in some provinces of Canada were allowed to vote under the same conditions as men, all Canadian women lost this right under the British Imperial Reform Act of 1832 and subsequent local and national laws (The Canadian Encyclopedia, 2023). Women’s right to vote in Canadian federal

elections did not return until 1918, although First Nations women were still excluded unless they gave up treaty rights and status. Since Mrs Lynde is our antagonist, when even she says that women should be granted suffrage, this is a sure indicator of just how logical the novel finds this issue. In 1908, this was an extremely current political message from L.M. Montgomery.

2.4.2 Anne's Character

The problem with analysing a character's masculinity or femininity is that there are no inherently masculine or feminine characteristics to compare to, similarly to there being no inherent stereotypes. Hence, in this case we can only really compare Anne to other male and female characters in the same text. When McQuillan and Pfeiffer (2001) claim that 'Anne's failures illustrate how presumed "natural" femininity requires Anne to work very hard to accomplish femininity', this statement still presupposes that some kind of femininity exists for Anne to adhere to. This is exactly the point Zanfabro (2017) makes: the strategy of subversion can still be exclusionary.

The same exclusion occurs when Weiss-Town (1986) positions Anne Shirley as a non-stereotypically female character acting 'within a female framework'. Anne is aggressive, independent, and practical. She does not like housework, but prefers to be outside in nature or to make up stories for herself, in which she is often the hero. Anne engages with gender issues critically, both questioning roles and characteristics while also having a desire to conform to them. As an orphan, she desires a place to finally fit in. When Marilla tries to teach Anne the skills befitting her early twentieth century gender

role, she tries. Not because she wishes this gender role for herself, but because she wishes to please her adoptive parents and gain and retain a home. Nevertheless, she often fails, but is accepted by her society regardless. Anne does not fully reject or adopt femininity or masculinity. She likes trees and flower crowns, romances and adventures, she climbs a roof, gets a scholarship, stands up for herself and her friends, performs poetry, and runs through the woods. In short: she is a child. Anne's character cannot be said to use subversion in the way that Zanzabro (2017) describes it, but rather provides an alternative to her contemporary gender roles.

When Drain (1992) claims that 'at the core of the novel, expressed in its very language, is a pervasive ambivalence about being female', then, I would argue that this ambivalence is in fact directed toward patriarchal ideas of being feminine, not femininity itself.

2.4.3 Imagination as Agency

Sitting at the station, waiting for Matthew to come pick her up, Anne 'was sitting there waiting for something or somebody and, since sitting and waiting was the only thing to do just then, she sat and waited with all her might and main' (p. 14). At the beginning of the novel Anne is described as taking control of a situation in which she is forced to be passive: she is an orphan awaiting adoption. Weiss-Town (1986) describes Anne's imagination as a 'real power, precisely because Anne controls it'. I would argue that Anne's imagination is a valuable representation of a technique that in psychological science is called cognitive reappraisal. This is 'an emotion regulation strategy that involves changing how one thinks

about a situation with the goal of influencing one's emotional response. In addition, cognitive reappraisal has been associated with feeling more control over one's life, greater self-efficacy (Dryman & Heimberg, 2018). Self-efficacy, in turn, has been called the 'foundation of agency' (Bandura, 2000, p. 17). Anne's imagination is what (em)powers her, but it also powers the narrative. It gets her in trouble, but also makes her the hero of this story by saving Green Gables.

Narrative At the premise, Marilla creates essentialist differences between binary genders; she and her brother want to adopt a boy to help them on their farm, but they are disappointed when they get a girl. In this view, boys are primarily good for hard work and girls are only useful for housework or not at all. This further presupposes that children have to have a direct use to their parents to have value, rather than having inherent value as human beings. McQuillan and Pfeiffer (2001) take this as evidence that *AoGG* promotes a strict binary gender ideology, by applying stereotypes to gendered subjects. Yet, as I argued earlier, gender stereotype or cognitive bias is in the eye of the beholder, not in the person or character the stereotypes are applied to. In this case, then, Marilla is the one who presupposes binary genders with distinct qualities, concluding that Anne cannot be what she and Matthew need.

The initial conflict of the novel, then, is whether Anne will be allowed to stay at Green Gables. When she is allowed to stay, Marilla (initially) tries hard to make her into an *appropriate* girl. Anne learns how to do housework, but never seeks it out or makes it her ambition. And Marilla is proven wrong, for she comes to appreciate

Anne enormously, wondering ‘how she could have lived before Anne came to Green Gables’ (p. 226–227). Many of the qualities Marilla criticises in Anne, she adopts. Anne teaches Marilla to take life less seriously and find space for joy in her life, but also to stand up to and criticise the Avonlea ‘status quo’ keeper, Mrs Lynde. Anne does not change herself much to become more appealing to Avonlea, but rather changes the adults around her through affective discipline (Sanders, 2005). While Anne does not end up fulfilling the social binary-boy role, she does not fill the binary-girl role either. Instead, she creates space for herself within the Avonlea community.

At no point in the novel are girls considered as having less agency than boys. The novel, as stated earlier, features academic rivalry between a girl (Anne) and a boy (Gilbert). Such a rivalry requires equality (Drain, 1992; Weiss-Town, 1986). When the rivalry is resolved, the novel ends with Anne and Gilbert agreeing to be ‘good friends in the future’, a relationship inherently more likely to be based on equality than a romantic one within their patriarchal society.

Additionally, the novel ends with Anne and Gilbert in the same socioeconomic and academic positions: both will stay with their families in Avonlea to help them, both get a job as a teacher at a local school, and both will continue their further education from their respective homes. As Moran (2018) explains, the novel thus promotes a narrative ethics of care, and one that is not just for girls. Both Gilbert and Anne provide value to their communities in similar, and varied ways (care work, income, education).⁹ *AoGG* ends with

⁹Gilbert is no stranger to care work, ‘Four years ago his father was sick and had to go out to Alberta for his health and Gilbert went with him. They were

ownership of the Green Gables property in Marilla's hands, with Anne as her only heir. Anne will act as co-manager of the farm with Marilla, whose eyesight has deteriorated, making Anne arguably as useful to the farm as any boy would have been. Anne's use, or 'role', then, is not merely to offer 'love, imagination, joy' (McQuillan & Pfeiffer, 2001) and emotional support, but also her management- and academic skills. Aside from property, she also obtains an education and a job outside of the farm, providing her and Marilla with a stable financial position and a chance for Anne to sustain herself in the future, after both of her adoptive parents have died, without the need for a husband (Sanders, 2005).

Again, then, *AoGG* does not use *agency attribution* (Zanfabro, 2017) as a narrative strategy: Anne's agency is not contrary to her femininity, she relinquishes neither to the other. She combines agency and nurturance, which support and reinforce each other, and in turn, Anne and her community.

Sexual Normativity As already noted by Zanfabro (2017), many readings of children's literature still presuppose hetero- and allosexual normativity and the existence of binary gender and stereotypes upon the story. Drain (1992), for example, insists on reading Anne and Gilbert's relationship as (hetero)romantic, rather than friendship. Where the narrator says: 'There was no silly sentiment in Anne's ideas concerning Gilbert. Boys were to her, when she thought about them at all, merely possible good comrades' (p. 392) Drain claims 'this unromantic declaration protests too much', even though

there three years and Gil didn't go to school hardly any until they came back. You won't find it so easy to keep head after this, Anne' (p. 152)

she does acknowledge Anne and Gilbert's desire to be good friends at the end of the novel. A more literal reading of this and other statements by and about Anne in the novel, however, would favour interpretations of Anne as gay, bisexual, or asexual/aromantic (or at the very least not romantically interested in Gilbert, see also (Weiss-Town, 1986)). In short: Anne's desires are *non-normative* (Zanfabro, 2017).

In later novels about Anne, Anne and Gilbert do get married (Book 5, *Anne's House of Dreams*,¹⁰) but only after Anne had rejected Gilbert at first, saying 'I never, never can love you—in that way—Gilbert'(Book 3, *Anne of the Island*.¹¹) However, she has no problem declaring her love for Diana or other later female friends (see further). The second and third (and subsequent) books were written only after Montgomery signed a book deal for the first book requiring her to write the two sequels, three years after she wrote *Anne of Green Gables*.¹² Thus, the feelings and doubts that Anne expresses having toward Gilbert in books 2 and 3 could well have been due to pressures from her publisher to make the relationship romantic. Robinson (2004), for example, notes that Montgomery seems painfully aware of patriarchal pressures to inevitably marry off her characters, and tries to resist this by delaying marriage as long as possible, and focusing intensely on female friendships and the fulfilment they bring (to Anne). In *Anne of Green Gables*, this is most evident in Anne's relationship to Diana, to whom she re-

¹⁰ Accessed from <https://www.gutenberg.org/ebooks/544>

¹¹ Accessed from <https://www.gutenberg.org/ebooks/51>

¹² Montgomery had written the first novel in the series in 1905, but was unable to find a publisher willing to publish it until 1908. The two sequels appeared in 1909 and 1915, respectively (McIntosh et al., 2019).

peatedly declares her love, and with whom she exchanges vows: ‘I’ll repeat the oath first. I solemnly swear to be faithful to my bosom friend, Diana Barry, as long as the sun and moon shall endure’ (p. 120), and later in a message from Diana: ‘If you love me as I love you / Nothing but death can part us two’ (p. 203), echoing ‘til death do us part’ in many wedding vows. Towards the end of the novel, the sentiment of marriage is repeated by Anne: ‘Diana and I are thinking seriously of promising each other that we will never marry but be nice old maids and live together forever.’¹³

Robinson (2004) writes, ‘in [Rachel Blau] DuPlessis’s view, narrative structure operates to transmit ideology: “As a narrative pattern, the romance plot muffles the main female character, represses quest, valorizes heterosexual as opposed to homosexual ties, incorporates individuals within couples as a sign of their personal and narrative success”’ (p. 18). In *Anne of Green Gables*, Anne resists this pattern at all turns: she expresses herself fully; she follows her ambitions;¹⁴ she disavows heterosexual interest in a boy; and she does not see success as a heterosexual coupled relationship. Rather, the novel celebrates Anne’s for her academic success, her management abilities at the farm, her work as a teacher, and her family loyalty and friendship. Where in the beginning of the novel, Anne wishes to be ‘divinely beautiful’, ‘dazzlingly clever’, and ‘angelically

¹³Such readings are not ahistorical. LGBTQIA+ identities have always existed, even if they have been erased from textual history. For more on the erasure of wlw (women loving women) relationships, see (Robinson, 2004). Incidentally, that author states: ‘The anxiety my research has caused could be considered evidence of the very same compulsory heterosexuality that I argue is at work in these novels.’

¹⁴Even if they don’t go entirely according to plan, they are not thwarted by romance but by family loyalty to Marilla

good', by the end these desires seem to be exchanged for more down-to-earth desires: academic achievement, friendship, family, and, yes: puffed sleeves.

In the next Chapter, I present a new model for the representation of gender in literature and translation, and use it to analyse four translations of *Anne of Green Gables*.

Chapter 3

Materials & Method

As young readers like to know ‘how people look,’ we will take this moment to give them a little sketch of the four sisters, who sat knitting away in the twilight, while the December snow fell quietly without, and the fire crackled cheerfully within.

...
What the characters of the four sisters were, we will leave to be found out.

—Louisa May Alcott, *Little Women*

In the next part of this thesis I analyse gender in the source text and four Dutch translations of *Anne of Green Gables*. I first discuss the source text, chapter selection, and translations in more detail. Thereafter, I discuss how my criticisms from Section 2.1.3 can lead to a model of the representation of *gender in literature and translation*.

Last, I discuss how this model can be applied to a source text and its translation(s) to identify how the representation of gender in a text may change through translation.

3.1 Materials

As discussed in Section 2.4, there are several reasons the novel *Anne of Green Gables* (Montgomery, 1908) is relevant for the analysis of gender in literature and translation. Mainly, the text is seen as feminist in popular culture, while academic opinion on the issue is divided. Additionally, the very premise of the novel asks about the status of gender: what happens when a couple wishes to adopt a boy, but receives a girl instead?

Before we can analyse *Anne of Green Gables* and its translations, we must get acquainted with them. To this end, in the next section, I first describe a selection of chapters from the source text. Then, in Section 3.1.2 I provide some context about the four translations of this novel into Dutch.

3.1.1 Source Text

Anne of Green Gables is a children's novel by Lucy Maud Montgomery. While it was written in 1905, it was rejected by publishers until 1908. It centers on the experiences of an orphan girl, Anne Shirley, who gets adopted by a brother and sister, Matthew and Marilla Cuthbert. They want to adopt a boy to help them on their farm, but Anne is delivered to them by accident. The novel follows Anne from age eleven to about sixteen; as she joins and graduates

from the village school and moves on to a teaching academy. In a sense, it is a Bildungsroman, where at the end of the novel the main character is expected to change to adapt to society and fit in (The Editors of Encyclopaedia Britannica, 2022). Yet, in *AoGG*, Anne Shirley actually changes the people around her.

Given the length of the novel,¹ and the amount of translations available for analysis, I elected to limit the number of chapters to be analysed in favour of a larger number of translations, and thus more varied linguistic differences to be investigated. I selected Chapters 2 and 38 for analysis because these are the first and last chapters in which Anne appears.

Chapter selection

The novel opens with a chapter from the perspective of an external observer, Mrs. Rachel Lynde, who establishes the status quo of Avonlea, the village where the majority of the novel takes place. In the second chapter we are first introduced to Anne. Hence, this chapter should contain the most characterisation cues for Anne, and is therefore suited for the analysis of characterisation. Since the novel follows a linear chronology, a comparison of chapters 2 and 38 can reveal changes over time in Anne's character and agency throughout the narrative, as well as allow us to investigate the story arc and changes in status quo.

¹102,900 words in the Project Gutenberg transcription (Montgomery, 1908).

Chapter 2: Matthew Cuthbert is Surprised

In Chapter 2 we meet Anne for the first time. It begins with Matthew's experience of being sent to pick up the orphan boy that he and his sister are taking on. They want a boy because they are getting old and need help on their farm. Yet, there has been a misunderstanding: their acquaintance has not taken a boy for them, but a girl: Anne Shirley. Matthew realises that, no matter what mistake has been made, he cannot leave her at the train station and will have to take her home. He thinks that his sister, Marilla, should tell Anne that there has been a mistake and decide what to do.

The majority of the chapter consists of dialogue between Anne and Matthew on the ride from the train station to Matthew and Marilla's farm in Avonlea, the titular Green Gables. Anne occupies the majority of the conversation. She discusses her experiences travelling to the train station from the orphanage, the four months she spent at the orphanage, the nature around them, and morality: she finds it difficult to be good, and feels different from or less than others.

It is worth noting that Anne is actually not named at all in this chapter. She is principally referred to as 'child' and 'girl'. This in itself already reveals something about Anne: while she occupies the majority of the dialogue in this chapter, and narrates a lot of her own story in the first person, her agency is merely verbal. She might be in control of the narrative, but she's not in control of her life's story.²

²This is continued in Chapter 3, where Matthew realises he has not asked for her name, and Anne tries to argue with Marilla that she wants to be called something other than her birth name. When Marilla will not allow this, Anne

At the end of the chapter, they arrive at Green Gables.

Relevant events in between

Matthew and Marilla choose to keep Anne after getting to know her and hearing about her previous experiences as an orphan, which were not pleasant.

Anne has a row with Mrs. Lynde, who represents the status quo, and is made to apologise to her.

Anne becomes ‘bosom friends’ with the neighbours’ daughter, Diana.

Anne goes attends the Avonlea village school and does quite well; she is selected to train to be a teacher at the Queen’s Academy in the nearby Charlottetown.

She makes an enemy at Avonlea school: Gilbert Blythe. He calls her ‘carrots’ to tease her about her red hair, and Anne is very offended. Gilbert repeatedly tries to make it up to her, but she is firm in her refusal to accept his apologies. Gilbert also goes to Queen’s Academy, and so their rivalry continues.

Anne does very well at Queen’s Academy and wins a scholarship, which will allow her to get a Bachelors’ degree in Liberal Arts at Redmond College.³

In Chapter 37, ‘The Reaper whose Name is Death’, Anne’s adoptive father Matthew dies. Anne and Marilla are left in a state of uncertainty concerning the Green Gables farm and a debt incurred

tells Marilla that she should at least do her the courtesy of calling her ‘Anne with an e’, because it looks nicer written like that.

³She would later be the first girl from Avonlea to go to college, in *Anne of the Island* (1915).

by their bank collapsing.

Chapter 38: The Bend in the Road

Chapter 38 is the last chapter of *Anne of Green Gables*. At the beginning of Chapter 38, we learn that Marilla is in despair because her eyesight has declined and she cannot do any work for the foreseeable future. The doctor has warned her that she will lose her eyesight completely if she does not rest. She is now the sole proprietor of Green Gables after Matthew's death. Marilla's condition prompts Anne to reconsider her future, and decide where her priorities lie.

When Marilla tells Anne that she is considering selling Green Gables because she cannot take care of it anymore, Anne reveals the decision she has made: to not go to college, but stay and help Marilla. She reveals a well thought-out plan, where she will study for her degree from home (Green Gables), take a teaching job in a nearby town, and take care of Marilla to help save her eyesight. Their neighbour, Mr. Barry, will rent the farm business from them for a year, supplying them with enough money to cover their cost of living, together with Anne's salary as a teacher. Marilla initially is hesitant to accept, but she does in the end, because she sees that Anne has really thought this decision through, knows what she is doing, and will not change her mind.

Mrs Lynde stops by at Green Gables. She reveals that Gilbert has given up his position as a teacher at Avonlea school and told them to hire Anne, so that she can live at home and be closer to Marilla while working. Anne is hesitant to accept, but Gilbert's contract at a different nearby school is already signed, so she cannot

change his mind.

When Anne meets Gilbert the next evening, she finally talks to him, thanks him for what he has done for her, and tells him that she has forgiven him for his old fault (teasing her about her hair). They decide to be good friends from then on and to help each other in their continued studies.

3.1.2 Translations

Anne of Green Gables was translated into Dutch four times: in 1910, 1960, 1979, and 2016. A description of each translation and the context of publication is given below. In general, Dutch translations do not often feature translator's notes; it is not surprising that none of the translations have one. Additionally, Dutch reviewers hardly comment on the identity of the translator or the quality of a translation, even while quoting translated sections of the works they review (Katerberg, 2021). This is no different for most reviews of *AoGG* translations. A search of Google and the Delpher newspaper database using the names of the translators or the titles of the translations provided little information on the backgrounds of the translators or reasons for retranslation. Aside from the colophon or copyright page, and any extratextual information present in the physical books themselves, I can provide little detail about the context of these translations.

Except for the first printing of the first translation, all translations have the same title, *Anne van het Groene Huis* (EN: Anne of the Green House). Thus, for clarity, I refer to them by year ('1910', '1960', '1979', and '2016') in the chapters to come. The 1910 and

1960 translations are related; when they share an attribute I may use ‘1910/60’ to refer to them jointly. Where I use (translated) Dutch text or titles, I give the English translation in parentheses, as with the title of the Dutch translations above.

1910

Anne of Green Gables was first translated into Dutch in 1910 with the name *In veilige haven* (EN: In [a] safe haven) (Montgomery, 1910). The novel was translated by Betsy de Vries (alternatively, A.E. de Vries) for publisher H.D. Tjeenk Willink & Zoon. In 1920, the same translation was reprinted with a more literal translation of the original title, *Anne van het Groene Huis*. A sample line-by-line comparison revealed no other differences between the 1910 and 1920 editions.

This translation seems to have been successful, since it was reprinted under the second name four times (1920–1927), and translations of the sequels were commissioned by the same publisher and translated by the same translator.⁴ There is no fore- or afterword and no translator’s note. All translations of Montgomery’s work by this publisher appeared in the same series, *Bij den haard* (EN: By the hearth), along with a book called *De film-fantast* by H.L. Wilson.⁵

⁴Book 2: *Anne van Avonlea* (EN: Anne of Avonlea), 1st ed. 1912–3rd ed. 1924; 3: *Anne van het Eiland* (Anne of the Island), 1st ed. 1916–3rd ed. 1925; 5: *Het huis van Anne’s droomen* (Anne’s House of Dreams), 1st ed 1920–2nd ed. 1926; 7: *Het regenboogdal* (Rainbow Valley), 1st ed. 1921–2nd ed. 1928.

The same translator also translated two of L.M. Montgomery’s ‘Emily books’, *The Blue Castle*, and *Magic for Marigold*. Book 4 *Anne of Windy Poplars*, and book 6 *Anne of Ingleside* were not translated by the same publisher. Book 8 *Rilla of Ingleside* was translated for the same publisher (H.D. Tjeenk Willink & Zoon.) by a different translator, Ida Haakman.

⁵This book was also translated from English by A.E. de Vries. The entry for

I could not find any information about the translator, but a search of database Delpher revealed that reviews of the translation were generally positive, calling the book ‘vriendelijk’ (EN: friendly) and ending satisfyingly,⁶ ‘gezellig’ (EN: cosy) with Anne being ‘pittig en schrandere’ (EN: lively and clever) and ‘die merkwaardig scherp opmerkt’ (EN: who is remarkably keen in her comments).⁷ The only 1910 review that comments on the translation calls it ‘goed vertaald’ (EN: translated well),⁸ while a review of the fourth edition in 1927 says that the translator did so in a pleasant way.⁹ A different review from 1927 says the novel is decent, but the style is rather lengthy,¹⁰ possibly commenting on the translation.

1960

The 1960 edition of *Anne of Green Gables* (Montgomery, 1960) is not an original translation. In the catalog of the KB National Li-

this book in the KB catalog (no. 2136210) did not feature the original English title, and I was not able to find any information on this author.

⁶*De Telegraaf*, Amsterdam, 02-12-1910, p. 2. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:110560398:mpeg21:p002>

⁷*De avondpost*, 's-Gravenhage, 01-01-1911, p. 1. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=MMKB27:017856181:mpeg21:p00001>

⁸*De nieuwe courant*, 's-Gravenhage, 27-12-1910, p. 7. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=MMKB15:000787149:mpeg21:p00007>

⁹A.E. de Vries, die het boek vertaalde, heeft zich op buitengewoon prettige manier van die taak gekweten'. ‘KUNST EN LETTEREN’ in *Haagsche courant*, 's-Gravenhage, 05-08-1927. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=MMKB04:000144647:mpeg21:p010>

¹⁰‘Wel aardig, maar de stijl is wat gerekt’, in *Provinciale Geldersche en Nijmeegsche courant*, Nijmegen, 28-05-1927. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=MMRANM02:000029135:mpeg21:p006>

brary (no. 2129441),¹¹ it is called a ‘bewerking’ (EN: adaptation) by Clara de Groot. When compared to the 1910 translation, it is evident that the 1960 text is copied almost verbatim from the 1910 translation. The spelling has been modernised, but the most noticeable result of Clara de Groot’s adaptation is the frequent deletion of whole sentences or paragraphs, and (less frequently) insertion of new material.

This translation was part of the Kramers publisher’s pocket edition series (no. 21). The series contains a mix of translations from various languages, original stories and essay and story collections, e.g. *Notre-Dame de Paris*, *Ben Hur*, *Tarzan*, *Uncle Tom’s Cabin*, and a collection of stories from Amsterdam.¹² A few authors are featured multiple times. However, this series contains no other translation from L.M. Montgomery or the *Anne* series.

There are no reviews for this edition that comment on the edition, translation, or translator. The 1960 translation itself does feature a note on the edition, but again this does not comment on the translation.

The translator, Clara de Groot (1898-1994) was also a writer of children’s books, many set in rural province of Friesland. This seems to be her only translation/adaptation. An opinion piece on her says that by writing her children’s books she wished to respond to the question of who would write books about ‘ordinary’ (Hollands-)Dutch children.¹³

¹¹Permalink: <https://webgoc.oclc.org/cbs/DB=2.37/XMLPRS=Y/PPN?PPN=860062805>

¹²Justus van Maurik jr., 1962. Permalink: <https://webgoc.oclc.org/cbs/DB=2.37/XMLPRS=Y/PPN?PPN=047975482>

¹³‘Wie schrijft er nu eens een gewoon kinderboek over gewone Hollandse

1979

The 1979 translation of *AoGG* (Montgomery, 1979a, 1979b) was translated and adapted by E.R. Kuitenbrouwer-Dickson and Hermine Vermeulen-Smit. It cites the 1925 Harrap (London) edition of *AoGG* as the source text, not the original 1908 edition from L.C. Page & Co (Montgomery, 1908). It is unclear whether the Harrap edition was identical or not, and could therefore have affected subsequent translation.

In this edition, books 1–3 were translated, and all of them were split into two parts, and given additional titles.¹⁴ Only *Anne of Green Gables* was translated by the translators mentioned above, the sequels were translated by Martha Heesen.

In part two of this translation, one chapter is not included (19, ‘A Concert, a Catastrophe, and a Confession’). This would have been the first chapter of part 2 or the last chapter of part one, prompting the question whether it was forgotten, or simply neither considered a good ending nor beginning for either part, in which case it was intentionally left out. A review of the 2016 retranslation¹⁵ commented that retranslation was necessary because the 1979 translation was

kinderen?’ ‘Wie is die vrouw? Clara de Groot’ in *Leeuwarder courant: hoofd-blad van Friesland*, Leeuwarden, 01-11-1958, p. 13. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:010615160:mpeg21:p013>

¹⁴*Anne van het Groene Huis, Deel 1* and *Deel 2* each translate half of *AoGG*; *Anne van het Groene Huis, Deel 3: De nieuwe juf van Avonlea* and *Anne van het Groene Huis, Deel 4: Een bruiloft in Avonlea* contain a selection of chapters from *Anne of Avonlea*; *Anne van het Groene Huis, Deel 5: Anne gaat studeren* is a translation of chapters 1–15 of *Anne of the Island* and *Anne van het Groene Huis, Deel 6: Anne en Gilbert* is a translation of a ‘part of’ *Anne of the Island* (It is unclear which part).

¹⁵Susan Venings on ‘kinderboekenpraatjes.nl’ (28 September 2016), accessed from <https://sites.google.com/view/kinderboekenpraatjes12/blog-12/annevanhetgroenehuis-lmmontgomery?authuser=0>

sloppy (‘slordig’); it left things (‘dingen’) out, and one chapter was deleted. What else exactly was left out of the 1979 is unclear from the review, but shall perhaps in part be rediscovered through my analysis.

One review of this translation actually comments on gender in this book: ‘Opvallend is daarbij dat binnen het tijdsbeeld de schrijfster de gelijkwaardigheid van jongens en meisjes accentueert, ook al liggen een aantal zaken voor beiden vast.’ (EN: It is remarkable, then, that within the character of the era the writer accentuates the equality of boys and girls, even when several aspects [of their lives] are fixed for both).¹⁶ Still, the review calls it a girls’ book.

2016

The most recent Dutch translation of *AoGG* was made in 2016, and has known quite some success so far. The translation of book one of *AoGG* has seen five printings as of May 2023; this success prompted subsequent retranslations of three of the sequels.¹⁷

The first book in this translated series features a foreword by Dutch author and self-proclaimed Anne-fan Anna Woltz, who praises Anne’s imagination. Additionally, the book features a one-page biography of author L.M. Montgomery. The foreword does not discuss reasons for retranslation.

The translator for this edition is Hannie Tijman. The website

¹⁶‘Boeken - Beroemde verhalen heruitgegeven’ in *Leeuwarder courant: hoofdblad van Friesland*, Leeuwarden, 30-06-1980, p. 21. Accessed from Delpher on 19-06-2023, <https://resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:010621440:mpeg21:p021>

¹⁷Anne van Avonlea (2017, reprint 2020); Anne van het eiland (2021). Part four, *Annes droomhuis*, is slated to be published in November of 2023 at the time of writing.

of the translator mentions that she is specialised in environmental technologies, (Christian) theology, and software. Her translation portfolio features many religiously inspired titles, both fiction and non-fiction.¹⁸ In an interview, she indicates that the most important quality of a translation for her is the invisibility of the translator. She also noted that a translation of older works must not use modern words.¹⁹ She indicates that she found *AoGG* difficult to translate.

The review mentioned above (Venings, 2016) compliments the 2016 retranslation for its maintenance of the beauty of Montgomery's language, mentioning the diction and turn of phrase that lend charm to the novel.

In 2018, Woertink called the translation 'fris' (EN: 'fresh'), but commented on the series being possibly too lighthearted for this moment,²⁰ while another reviewer said it would most likely appeal to girls (and boys) who read a lot, and to adults who were fans of the series when they were children.²¹

¹⁸See <http://www.tijmanvertalingen.nl/en/specialties>.

¹⁹See <https://kjoek.nl/2018/11/02/hannie-tijman-ik-vertaal-al-sinds-1968/>.

²⁰Marion Woertink. (18 May 2018). Fijngevoeliger dan Pipi Langkous. Nederlands Dagblad. <https://advance-lexis-com.ezproxy.leidenuniv.nl/api/document?collection=news&id=urn:contentItem:5SBN-W9J1-JBKF-M49Y-00000-00&context=1516831>.

²¹Bas Maliepaard, (20 August 2016) Meisje vol grootspraak en theater. Trouw. <https://advance-lexis-com.ezproxy.leidenuniv.nl/api/document?collection=news&id=urn:contentItem:5KH2-TG31-DYRY-X1PS-00000-00&context=1516831>.

3.2 A Model of Gender in Literature and Translation

To illustrate how gender in literature may be investigated without relying on a rejection of or adherence to generalised ‘gender stereotypes’ or ‘gender norms’, in this section I describe a model which does not rely on absolute values, but rather on relative comparisons, e.g. between characters, narrative arcs, and translations. As discussed in Section 2.2.3, Zeven and Dorst (2021) investigate linguistic differences between translations, to identify differences that affect the characterisation with respect to gender. They use the distinction Culpeper (2001) makes between implicit characterisation cues, explicit self-presenting and other-presenting characterisation cues, and authorial or narrative characterisation cues (see Section 2.2.2) in their analysis. This helps analysts to identify differences between characters, their characterisations of themselves and each other, and the narrator’s opinion on all of them.

To expand this method beyond characterisation, I take inspiration from Risman’s (2018a) model of *gender as social structure*, and look at the different levels at which gender may be present in a text. Next to representation of individuals through characterisation, I identify an interactional level which explores characters’ agency, and a macro level which explores the narrative and its ideologies.

Where characterisation occurs in descriptions of the characters themselves, their agency in the story is expressed in interaction with the people and institutions around them. This interactional level mainly concerns what is done and said by the different characters in the story (as in: how do they verbally express their agency, for

3.2. A MODEL OF GENDER IN LITERATURE AND TRANSLATION 61

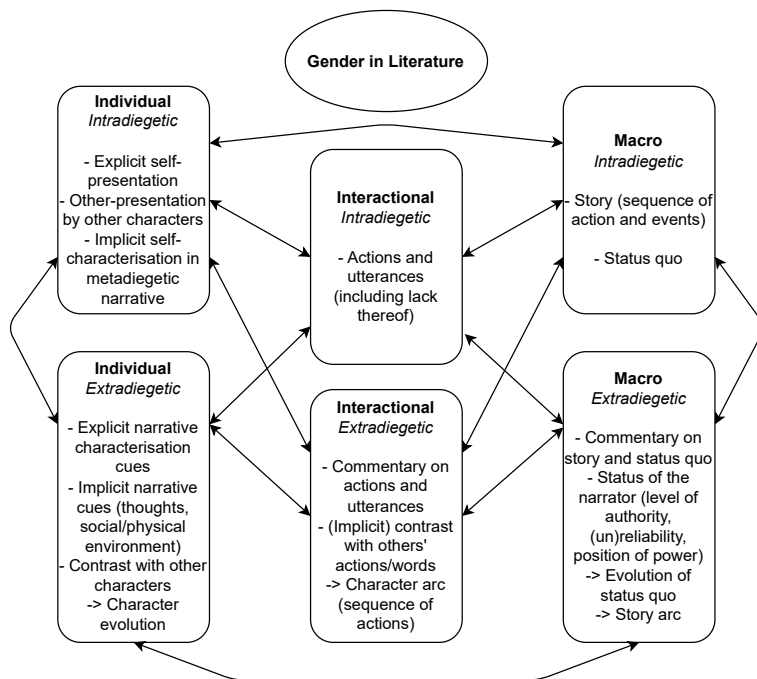

Figure 3.1: Model of Gender in Literature and Translation

example by asserting themselves, through performative speech or by acting passively). Their actions are limited by or reactions to the story's status quo: what is allowed, encouraged, and forbidden: the basis for the macro level at which ideologies are expressed in the text. Where Risman (2018a) divides each level into material and cultural aspects of each level, I draw attention to intra- and extradiegetic features of texts (see Section 2.2.4).

This adapted model can be found in Figure 3.1. In the next

sections, I expand on, and provide examples for each level.

3.2.1 The Individual Level: Characterisation

Let us consider the individual level: characters present themselves and others through explicit self-presenting and other-presenting characterisation cues. In addition, they implicitly characterise themselves through their dialogue (see Section 2.2.4). These aspects are intradiegetic, they are part of the story-world. However, outside of the story-world, the narrator also has a say. Explicit narrative cues contribute to representation of the character and affect how the reader sees them in character descriptions. Additionally, implicit narrative characterisation contributes to our image of a character. Thus, there are also extradiegetic elements to individual characterisation. For example, in *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time* (Haddon, 2004), the autodiegetic²² main character describes himself like this²³:

My name is Christopher John Francis Boone. I know
all the countries of the world and their capital cities and
every prime number up to 7,507.

Eight years ago, when I first met Siobhan, she showed
me this picture

²²Meaning that the narrator is the main character or hero in the story (Guillemette & Lévesque, 2019).

²³Emoticons slightly adapted to the ones available in the `wasysym` L^AT_EXpackage.

3.2. A MODEL OF GENDER IN LITERATURE AND TRANSLATION63

and I knew that it meant ‘sad’, which is what I felt when I found the dead dog.

Then she showed me this picture

and I knew it meant ‘happy’, like when I’m reading about the Apollo space missions, or when I am still awake at three or four in the morning and I can walk up and down the street and pretend that I am the only person in the whole world. (Haddon, 2004, p. 2)

Without ever mentioning his neurodivergence, the autodiegetic narrator is characterised as autistic, through his aptness for memorising facts, and allusions to his difficulty reading emotions and lack of desire for social interaction.²⁴ However, this characterisation is not the result of explicit self-characterisation, but rather through implicit narrative cues.

This distinction becomes clearer with a heterodiegetic²⁵ narrator. In the first Lemony Snicket book, *The Bad Beginning*, the Baudelaire orphans visit their destroyed house:

Mr. Poe had taken them to the remains of the Baudelaire mansion to see if anything had been unharmed, and it was terrible: Violet’s microscope had fused together in

²⁴Of course, this depiction tends toward stereotype and is not representative of all members of the autistic community.

²⁵Meaning that the narrator is not present as a character in the story, but rather exists outside of it or is not embodied at all (Guillemette & Lévesque, 2019). A homodiegetic narrator is then one who does exist as a character themselves, but not necessarily as the hero of the story (which would be an autodiegetic narrator).

the heat of the fire, Klaus's favorite pen had turned to ash, and all of Sunny's teething rings had melted. Here and there, the children could see traces of the enormous home they had loved: fragments of their grand piano, an elegant bottle in which Mr. Baudelaire kept brandy, the scorched cushion of the windowseat where their mother liked to sit and read. (Snicket & Hellquist, 1999, pp. 12–13)

The children's possessions tell us something about them: Violet must possess scientific curiosity, since a microscope is the item associated with her. Klaus is a child with a favourite pen; writing must have a special significance to him. Sunny must be a small child because she is teething, but the fact that she possesses multiple teething rings and that they're the only thing mentioned about her hints at the fact that she turns out to be quite the biter. None of those things are mentioned explicitly, yet the narrator gives clear clues about the nature of the characters. Additionally, the description of their house as 'enormous', with a grand piano and windowseat evokes a grand victorian mansion, and thus establishes the children's (former) socioeconomic status.

3.2.2 The Interactional Level: Agency

This division between intra- and extradiegetic elements can also be made at the interactional level, although it is slightly more difficult to distinguish. There is intradiegetic agency, what a character does or says, how they interact with the status quo, and their narrative arc, but the narrator may also provide meta-commentary on their

actions. For example, the first time we see Anne, ‘she was sitting there waiting for something or somebody and, since sitting and waiting was the only thing to do just then, she sat and waited with all her might and main’ (Montgomery, 2014, p. 14). The sitting and waiting as an action makes Anne have little (intradiegetic) agency. Extradiegetic agency then comes in through the narration, where the extradiegetic narrator tries to imbue a sense of agency in her by making her channel all of her power into that action (see Section 2.4.3).

This extradiegetic imbuing of agency into passive actions occurs in other parts of *AoGG* as well. A more prominent example of this occurs when Anne has been offended by Mrs Lynde, who called her skinny and implied that she is ugly. Anne has offended Mrs Lynde in return, saying she hates her, and calling her a ‘rude, impolite, unfeeling woman’. When Anne is made to apologise to Mrs Lynde, she does so intensely:

‘Oh, Mrs. Lynde, I am so extremely sorry,’ she said with a quiver in her voice. ‘I could never express all my sorrow, no, not if I used up a whole dictionary. ...It was very wicked of me to fly into a temper because you told me the truth. It *was* the truth; every word you said was true. ... What I said to you was true, too, but I shouldn’t have said it. Oh, Mrs. Lynde, please, please, forgive me. ... You wouldn’t like to inflict a lifelong sorrow on a poor little orphan girl, would you, even if she had a dreadful temper? Oh, I am sure you wouldn’t. Please say you forgive me, Mrs. Lynde.’

...

There was no mistaking her sincerity—it breathed in every tone of her voice. Both Marilla and Mrs. Lynde recognized its unmistakable ring. But the former understood in dismay that Anne was actually enjoying her valley of humiliation—was reveling in the thoroughness of her abasement. Where was the wholesome punishment upon which she, Marilla, had plumed herself? Anne had turned it into a species of positive pleasure. (Montgomery, 2014, p. 101)

While Anne seems, to both Marilla and Mrs Lynde, to be apologising sincerely and profusely, Anne is able to make the apology work for *her* by turning it into a caricature of one, and herself into a caricature of an innocent orphan. The acting out of this apology in this way brings the power back into her own hands by manipulating meaning and using irony. When she says ‘What I said to you was true, too, but I shouldn’t have said it’, she reaffirms her opinion of Mrs Lynde as rude and impolite, but it goes unnoticed by being wrapped in dramatic apology. Anne’s saying she shouldn’t have said it then takes on the implicit meaning ‘I should not have said it because I am not allowed to oppose an adult’. As concluded by the narrator, Anne turns intended pain into pleasure, through a (literally performative) speech act: she has the power here.

3.2.3 The Macro Level: Story and Status Quo

At the macro level, there is the diegetic status quo: the state of affairs as described by the characters in the story, specifically when

3.2. A MODEL OF GENDER IN LITERATURE AND TRANSLATION 67

it comes to hierarchies and power structures. Yet, narratives can also contain meta-commentary on that status quo that is not conveyed by or to the characters. Take the following example, also from *Anne of Green Gables*:

Matthew, much to his own surprise, was enjoying himself [around Anne]. ... he had never expected to enjoy the society of a little girl. Women were bad enough in all conscience, but little girls were worse. He detested the way they had of sidling past him timidly, with sidewise glances, as if they expected him to gobble them up at a mouthful if they ventured to say a word. That was the Avonlea type of well-bred little girl. (Montgomery, 2014, p. 21)

Intradiegetically, a status quo is established of Matthew (and men in general) and girls not enjoying each other's company. Anne changes this status quo, Matthew does like *her* company. Because we are supposed to like and empathise with Anne and Matthew, the extradiegetic comment 'that was the Avonlea type of well-bred little girl' expresses the narrator's dislike of the status quo of this type of girl and interaction.

Additionally, the institutional level encompasses the story arc (intradiegetic), which can also be commented on by the narrator (extradiegetic). Take the opening paragraph of Lemony Snicket's *The Bad Beginning*, the first part of *A Series of Unfortunate Events*:

If you are interested in stories with happy endings, you would be better off reading some other book. In this book, not only is there no happy ending, there is no

happy beginning and very few happy things in the middle. ... I'm sorry to tell you this, but that is how the story goes. (Snicket & Hellquist, 1999, p. 1)

At the extradiegetic level, the status of the narrator is important. In the example above, the narrator functions as an embodiment of authority. Throughout the novel this narrator is even given the power of constructing meaning; they provide definitions of words that the young reader might not be familiar with.

The narrator may also be unreliable. In the traditional sense this means that they intentionally manipulate the interpretation of characters, actions, and story. More subtly, in the case of homodiegetic narrators (narrators who also exist as characters) their status in various power structures may affect how they speak about characters who face a different placement in those hierarchies.

3.2.4 Notes on the Model

The levels come together in the model in Figure 3.1. Several aspects of this model must be noted.

First, there is indeed a difference between a character's actions at the interactional level, and the story at the macro level. Namely, interactional action is limited to one character; the story includes events the character has no power over, and actions of other characters, which nonetheless impact them.

Second, character evolution, character arc, and evolution of status quo and story arc (indicated with arrows in Figure 3.1) exist at the extradiegetic level, because the characters are not aware of how things will unfold, and these elements occur across time. The way in

which a character's qualities and deeds change, and where they end up compared to the beginning of the story is part of the narration, and will show the novel's attitude toward those changes.

Third, as in Risman's model of *gender as social structure*, the levels interact with each other, none exists in isolation. A lack of action by a character can be a narrative characterisation cue (fearfulness, laziness), while implicit cues about a character's environment can colour their actions (think, for example, of the varying amount of agency required to use swear words in different environments). A character's actions exist in relation to the status quo, thus they will reveal adherence or rebellion to it. These actions at the same time can change the status quo. Different aspects of the model may occur even overlap within the same sentence or phrase. The distinctions this model makes only serve to aid analysis in drawing attention to various aspects of gender in literature. Like Risman's model, it is not an instrument of analysis in itself: it is a framework.

Last, while this model takes inspiration from structuralist theories (Risman's *gender as social structure* (Risman, 1998) and Genette's theories on narrative (Genette, 1983)), it is not itself a product of structuralism. It is designed for the description of cultural and linguistic objects, not the systems that produce them. Consequently, it does not intend to make generalised claims or predictions.

The application of the model to a text is shaped by the questions a researcher poses, and is thus also a result of the researcher's (unconscious) biases and ideologies. For example, this thesis does not claim to be an 'objective' presentation of the operation of gender ideology in *Anne of Green Gables*, since it is subject to the academic disciplines and era (and wave of feminism) its writer exists in. My

education in applied linguistics and translation studies, personal interest in philosophy and queer theory, and my life experiences inform what I notice when I look at a text. In other words, even though this thesis exists within the academic tradition and applies its methods, it is a ‘politically engaged critique’ (see Section 2.1).

Nevertheless, this does not negate the value of the model or any analysis resulting from it. If anything, awareness of bias is what helps us to counter it or balance it out. If the researcher is aware of their biases, this broadens and deepens their analysis and allows them to discuss elements academia might otherwise overlook or disregard. It also allows researchers to anticipate any weaknesses in their own analysis or arguments, and, where appropriate, refute counterarguments.

How this model may serve the analysis of a text is described in the next section.

3.3 From Model to Method

All of these aspects of the text can be identified by a close reading. To illustrate the use of the model in analysing how a work of fiction represents gender, I now use this model to analyse two chapters of *Anne of Green Gables*, and their Dutch translations (Montgomery, 1910, 1960, 1979a, 1979b, 2016).

3.3.1 Research Questions

In order to apply the model of *gender in literature and translation* to the source and target texts, I use three guiding research questions:

RQ1 Do the translations of *AoGG* characterise Anne in a different way than the source text does?

RQ2 Does Anne have the same level of agency in the Dutch translations of *AoGG* as she does in the source text?

RQ3 How are Anne's position in the status quo and the story affected by the different translations?

To enable analysis of characterisation, I look at the first chapter in which Anne appears (Chapter 2), since this is usually where a lot of characterisation takes place. To allow for a comparison across the story, the second chapter in my analysis is the last of the novel (Chapter 38). Like Zeven and Dorst (2021), I use close reading and linguistic analysis to compare the source text to its four translations into Dutch.

3.3.2 Material Preparation

The 1908 source text of *Anne of Green Gables* (Montgomery, 1908) was copied from Project Gutenberg. Hard copies of the 1910, 1960, and 1979 translations were obtained from the KB National Library in the Netherlands, which serves as an archive for all publications in Dutch or about the Dutch language.²⁶ A copy of the 2016 translation was obtained from my local public library.

All translations were scanned as PDF files, automatically transcribed into Word files through *Google Docs*' character recognition,²⁷

²⁶www.kb.nl

²⁷To use this service, right-click an image or PDF file in your Google Drive, and click Open with → Google Docs. The file will then be transcribed automatically through character recognition, but you will probably need to do post-editing.

and post-edited to match the translations. For the 1910 translation, a copy of the file was created in which archaic spellings (den volgenden → de volgende; oogen → ogen, etc.) were corrected to modern-day spellings. This was necessary to assist in computational analysis of the texts, as archaic spellings would show up as ‘key’ words by nature of their spelling, not because the lemma was especially uncommon to the corpus. Additionally, the source text and all translations were aligned in tables so that segments of the translations could be easily compared in manual linguistic analysis. The aligned chapters may be found in the Appendix (Chapter 2 in Appendix A; Chapter 38 in Appendix B).

3.3.3 Method of Analysis

The aligned source text and translations were read closely, and any marked differences in meaning were noted, including additions and deletions. When a pattern emerged in one or across several translations, the issue was investigated in detail. Where relevant, recurring instances of words or phrases in the translations were counted and compared. For these cases, counts are provided in the analysis.

Chapter 4

Analysis and Discussion

How do you know but that it hurts a geranium's feelings just to be called a geranium and nothing else? You wouldn't like to be called nothing but a woman all the time.

—L.M. Montgomery, *Anne of Green Gables* (p. 49)

In this chapter, I analyse two chapters from *Anne of Green Gables* (Montgomery, 1908) and their four Dutch translations according to the *model of gender in literature and translation* described in Chapter 3.2.1. Because the different parts of the model often overlap and interact with one another, this analysis does not follow the structure of the model, but rather follows a thematic approach.

For every reference to the source- or target texts, I use a line number which refers to the line in the full aligned chapters in the

ST		TT	1910	1960	1979	2016
<i>girl</i>	11	<i>meisje</i>	10	7	16	17
<i>child</i>	10	<i>kind</i>	13	12	3	7
total	21		23	19	19	24

Table 4.1: Instances of ‘girl’ and ‘child’ in the ST and ‘meisje’ and ‘kind’ in the TTs, with Anne as their referent.

Appendix: Chapter 2 in Appendix A, and Chapter 38 in Appendix B. The reference to the line number is given as the letter of the Appendix, a dash, and then the line number(s), e.g. (A-178) for a single line, and (A-107–109) for a range of lines. When discussing one specific translation, I name the translation by year in my discussion, as in the previous chapter. For brevity, I sometimes refer to the 1908 source text as the ST, and (the collection of) target texts as TT(s).

4.1 Analysis

4.1.1 Girl or Child?

Because Anne is not named in the first chapter in which she appears (Chapter 2), she is referred to mostly by third person pronouns by the narrator and other characters (38 times) and first-person singular pronouns by herself (151 times). When she is referred to with a noun or noun phrase, it is most often as a ‘girl’ (NL: ‘meisje’) or a ‘child’ (NL: ‘kind’) (see Table 4.1¹). All translations change the common noun references to Anne, but they do so in different

¹The instances in this table come from lines A-12, A-13, A-18, A-22, A-23, A-29, A-30, A-33, A-36, A-40, A-43, A-44, A-53, A-59, A-85, A-135, A-178, A-208, A-211, A-213, A-218, A-317, A-320, A-335, and A-338.

ways. All common nouns added as exophoric references to Anne in the 2016 translation are instances of ‘girl’, while 1979 adds five ‘meisje’ (EN: ‘girl’) instances and removes seven ‘kind’ (EN: ‘child’) instances. The 1910/60 translation and adaptation take the opposite approach, adding three instances of child, and removing one (1910) or four (1960) references to Anne as a girl.²

Anne is referred to solely as a girl by the Station Master in his other-presentation of her, while the narrator (voicing Matthew’s thoughts) refers to Anne as a girl only when it is explicitly relevant—in not expecting a girl, having to go talk to a girl, and comparing Anne to the girls of Avonlea—except in one case (A-178). All other times, Matthew refers to Anne as a child. Curiously, the above exception in A-178 is ‘corrected’ by the 1910 translation, which converts this reference to ‘kind’ (‘child’). It seems that Matthew, whom we are meant to empathise with, does not see Anne’s gender as relevant to her existence or actions, and calls her a child. It is that difference precisely, which makes him unafraid of her—even able to enjoy her company—while he fears other women and girls. After he first hears Anne speak, his experience of communicating with her leads him to conclude that ‘he could not tell this child with the glowing eyes that there had been a mistake; he would take her home and let Marilla do that’ (A-53). It is perhaps his seeing how she is not like the girls of Avonlea, that makes him conclude that girls might not be so bad after all. However, all 1979 and 2016 additions or substitutions of ‘meisje’ occur within narrative cues and Matthew’s thoughts later in the chapter. Thus, they remove Montgomery’s

²In 1960 this deletion occurs because the whole sentences or paragraphs in which these instances occur are deleted.

neat distinction between the initial other-presentation as girl by the Station Master, and later presentation as child by the narrator and Matthew's thoughts.

4.1.2 Creatures and Creators

The first reference to Anne calls her 'the only living creature in sight being a girl who was sitting on a pile of shingles at the extreme end' (A-12): it calls her a creature before she is called a child or a girl. 1910, 1960, and 1979 all translate creature as 'wezen' (EN: 'being' (noun)). 2016 uses 'schepsel', a more precise translation which preserves the creationist connotation of 'creature'. While 2016 reflects the connotation of the original more accurately, 'creature' and 'schepsel' imply an outside agent for Anne's existence, while 'wezen', 'being', makes *her* the agent of her existence.

4.1.3 Sitting, Waiting, Wishing: Extradiegetic Agency Attribution

In lines A-12–14, the only verbs associated with Anne are to be, to sit, and to wait. They are repeated three times in line A-14:

‘She was sitting there waiting for something or somebody and, since sitting and waiting was the only thing to do just then, she sat and waited with all her might and main.’

Only 1979 preserves the repetition of sitting and waiting, the other translations (1910/60 and 2016) use anaphoric references to these actions. The effect of repetition, tediousness, and boredom is lost

in those translations, as is the amount of effort being put into this sitting and waiting. Additionally, there is the manner in which the narrator tells us Anne is sitting and waiting: ‘with all her might and main’. None of the translations preserve the connotation of power that is associated with ‘might’, although in 1910/60 she sits and waits ‘met alle kracht die in haar was’ (EN: ‘with all the force that was within her’). In 1979, she does so ‘met haar hele wezen’ (EN: ‘with her entire being’), in 2016 she does it ‘vol overgave’ (EN: ‘with devotion’, ‘with abandon’, with connotations of submission/surrender). The agency attribution of the ST is thus not transferred equally in the 1979 and 2016 translations, as they omit the contradiction between intradiegetic lack of agency, namely waiting to be adopted, and the extradiegetic agency that is attributed to Anne by the narrator.

4.1.4 Questioning and Demanding

The station master is characterised as ‘brisk’ (A-17, 1910/60 ‘zakelijk’/‘zakelijk’, EN: businesslike; 1979 ‘kweik’, EN: spry, brisk; 2016 ‘alert’, EN: alert), and saying something ‘carelessly’ (A-33, 1910/60: ‘onverschillige’, EN: indifferent; 1979 ‘nonchalant’, EN: nonchalantly; 2016 ‘luchthartig’, EN: airily). In the 1910/60 translation, his rather rude and indifferent attitude is preserved, yet he sounds almost jolly rather than rude in the 1979 and 2016 translations.

The station master refers to Anne’s gender a great deal, while also characterising her as ‘a case’ (A-22) and someone to be *questioned* (A-33). In addition to increasing the gendered references to

Anne (see Section 4.1.1), 1979 and 2016 also substitute the rather hostile suggestion by the station master to ‘question’ Anne by the less hostile ‘vragen’ (EN: ‘ask’), while 1910/60 opt for the literal translation of ‘to question [someone]’, ‘ondervragen’. Additionally, 1979 and 2016 transform the station master’s offensively meant comparison of Anne to a [nut]‘case’ (A-22) into a more dismissive one: ‘[he]t is me er eentje’ (EN literally: ‘she is [to me] one’; connotation: ‘she’s a strange/silly one, in my opinion’). Thus, 1979 and 2016 decrease the station master’s tendency in the ST to treat girls with hostility—possibly because they are hysterical to him—favouring dismissiveness. Anne, and girls in general, are then no longer strange forces which might change society, but rather silly people who are not to be taken seriously.

When Matthew is faced with ‘that which was harder for him than bearding a lion in its den—walk up to a girl—a strange girl—an orphan girl—and demand of her why she wasn’t a boy’, the hostility of the verb ‘demand’³ has a different function: it illustrates Matthew’s acknowledgement of the ridiculousness of this question, ‘why do you have the gender that you have?’ Yet, all translations opt to translate ‘demand’ as ‘vragen’ (EN: ‘to ask’). This more polite and less authoritative version erases Matthew’s acknowledgement of the nature of the question. When he groans ‘in spirit’ (A-37), it is because he knows this question is absurd, and he is afraid to ask it.

³‘To ask (authoritatively or peremptorily) for: * a thing’; ‘To ask for (a thing) with legal right or authority; to claim as something one is legally or rightfully entitled to.’ From ”demand, v.”. OED Online. March 2023. Oxford University Press. Accessed from <https://www-oed-com.ezproxy.leidenuniv.nl/view/Entry/49582?rskey=9BmtV5&result=3&isAdvanced=false> (June 21, 2023).

4.1.5 Children as Objects

In Chapter 2, Anne says she has ‘never belonged to anybody—not really’ (A-69). This phrasing, belonging *to*, constructs her as an object who is the property of another. This is a reflection of her society’s image of children and girls, as indicated by the authority figure of the station master, who says that Mrs Spencer ‘gave her into my charge’ (A-29). In 1910/60, the former phrase is changed to ‘I’ve never belonged anywhere’⁴, referring to the location, whereas she is ‘entrusted into the care’⁵ of the station master. In this translation, neither Anne nor the station master reflects the status quo of the ST, which is that children are ‘objects’, who are the property of their guardians. 1979 and 2016 both opt for belonging *with* someone,⁶ and while 1979 says Mrs Spencer ‘asked [the station master] if [he] would watch her’⁷ (‘op ... passen’, connotation of childminding), 2016 does preserve the ‘transferring an object’-character of the ST, opting for ‘droeg haar aan mij over’ (EN: transferred her to me). Only 2016 preserves the ST status quo in the station master, but none of the translations preserve Anne’s internalisation of this status quo.

4.1.6 Parenthood and Friendship

Two instances of deletion in Chapter 2 show the different aspects of the hierarchy between (female) children and adults.

⁴TT 1960: Ik heb nog nooit ergens thuis gehoord, niet werkelijk thuis;

⁵TT 1960: Juffrouw Spencer is met dit meisje uit de trein gekomen en heeft haar aan mijn zorg toevertrouwd.

⁶TT 1917: Ik heb nog nooit bij iemand gehoord - niet echt. TT 2016: Ik heb nog nooit bij iemand gehoord - niet écht.

⁷TT 1917: Mevrouw Spencer stapte met dat meisje uit de trein en vroeg of ik op haar wilde passen.

Asking Questions Anne is a character that is not afraid to question the actions of the adults around her. She happily reports to Matthew that Mrs Spencer berated her for asking too many questions, but manages to spin this in her favour by proposing ‘I suppose I had, too, but how are you going to find out about things if you don’t ask questions?’ (A-115–120). Anne’s recounting of these events is removed in the 1960 adaptation. Where Mrs Spencer turns her frustration with not knowing the answer to Anne’s question, when faced with the same question that enraged Mrs Spencer, (A-118 and A-121), Matthew does not respond with anger, but honestly answers that he does not know. Again, he treats her as an equal. By removing the above events in the 1960 edition, the contrast between Matthew and other adults in parenting attitude is lessened, and so too the beginnings of Anne and Matthew’s friendship.

Fear of Girls Lines A-134–139 of the ST indicate that Matthew detests women, and girls in particular, because they fear him—and speaking to him in particular (see A-137 ‘gobble them up at a mouthful if they ventured to say a word’). As an adult man, the status quo in the late 19th and early 20th century would dictate that Matthew has power over children and women in the patriarchal power structure, and thus a duplicate power over girls. However, he is also hurt by this inequality between them. This explains why he does like Anne: she does not fear him, and in fact loves to talk to him. The deletion of this segment in the 1960 edition, like the one in the previous paragraph, again impacts the establishing of Anne and Matthew’s friendship.

However, the deletion of friendship and connection between Anne

and her adoptive parents is not limited to Matthew. In Chapter 38, the 1960 edition also deletes sentences which show Marilla's sadness and weakness (B-5, 'She had never seen Marilla sit limply inert like that'; B-26, 'And as for crying, I can't help that when I get lonesome.'), and Anne's support of Marilla (B-21, 'You know he has given you hope'). Additionally, in the source text, both Marilla (B-32) and Anne (B-125) explicitly state their dislike of being pitied by other people. Both of these lines are removed in the 1960 edition, removing a point of connection between child and parent along with it.

In a different translation, 1979, Anne's statement that it's a relief to be able to talk when she wants, disagreeing with the adage 'children should be seen and not heard' (A-144), is deleted. This is the only sentence- or paragraph-level deletion to occur in Chapter 2 of that translation. This deletion (A-142–148) also includes Anne's statement that she must use big words to be able to express big ideas, and Matthew's agreement with her. As in the 1960 edition, these deletions affect the groundwork that is laid for Anne's and Matthew's friendship. This is shown even more clearly by the fact that Anne's line, 'I know you and I are going to get along together fine,' (A-143) is removed as well.

However, the attitude towards parent-child relationships in this translation in general contrasts with the above deletions. For instance, this is the only translation in which children use the informal you (NL: 'je'/'jij') rather than the formal you (NL: 'u'/'U') when they address adults, where all other translations use the formal second-person pronoun. Additionally, when Marilla says to Anne (B-

29) ‘If you’ll get me a cup of tea I’ll be thankful’, 1979 is the only translation that does not use imperative language toward Anne, but rather a question: ‘Wil je een kopje thee voor me maken?’ (EN: ‘Will/would/could you make me a cup of tea?’/‘do you want to [...]?’). Possibly, this inconsistency can be explained by the translation being ‘sloppy’, as commented on by reviewers (see Section 3.1.2), with the above deletions occurring accidentally. However, given the charged subject matter of the deleted segments, it does seem unlikely to be accidental.

4.1.7 Child or Woman?

The end of the novel features the following other-presentations of Anne:

Mrs. Lynde looked after her indulgently.

‘There’s a good deal of the child about her yet in some ways.’

‘There’s a good deal more of the woman about her in others,’ retorted Marilla, with a momentary return of her old crispness. (B-190–192)

Mrs. Lynde makes this comment after seeing Anne run over to her friend’s house ‘like a deer’ (B-188). Lynde’s general critical attitude towards Anne makes it sound like calling her a child is done in jest, prompting Marilla’s defensiveness about Anne’s status.

In 1910/60, this exchange is translated as Anne still having much/many [characteristics] of a child in some respects (TT 1910/60: ‘Ze heeft nog veel kinderlijks in sommige opzichten’), while Marilla says Anne has more womanly [qualities] (‘Maar nog veel meer echt

vrouwelijks’). However, in the 1979 and 2016 translations, Anne *is* still a child in some respects (TT 1979: ‘In sommige opzichten is het nog net een kind.’; TT 2016 ‘In bepaalde opzichten is ze nog echt een kind.’) according to Lynde, while Anne *is* completely a woman in other respects (TT 1979: ‘Maar in andere opzichten is ze helemaal een vrouw’) in 1979, and *has become* much more of a woman in some aspects in 2016 (TT 2016: ‘En in andere opzichten is ze veel meer vrouw geworden’). Hence, while the ST and the earlier translations (1910/60) establish child and woman as characteristics, the later translations make them identities. As characteristics, they can coexist within the same person. Yet, where the later translations still refer to aspects (NL: ‘opzichten’) in which Anne is like a woman or child, they are identities, child and woman, which are pitted against one another. Note that this transition exists on two axes: that from child to adult, and one from genderless child to woman. Yet in these statements, womanhood is equated with adulthood—to be a woman, Anne can no longer be a child.

4.1.8 Dress Reappraisal

Many of the deletions in the 1960 feature cases where Anne puts a positive spin on a bad situation. As discussed in Section 2.4.3, Anne’s cognitive reappraisal gives her power over her own narrative; this is the power of Anne’s character.

Lines A-19–102 feature three examples of deletion in 1960. First, Anne does not expect to ever be a bride, because she is too ‘homely’ (A-92). In the ST, she imagines that a foreign missionary might not mind (A-93), making her see a possibility for marriage; this line is

removed in 1960.

The 1960 translation again removes a positive spin in lines A-96–98: Anne’s assertion that having a pretty dress is nicer if it’s still in your future rather than your past, and that even if she doesn’t have one, she can imagine it.

Then, when she explains that all the orphans’ dresses were ugly because the fabric was donated to the asylum, she says others claimed this was because the fabric wouldn’t be sold otherwise. Anne says she would ‘rather believe that [the donation of the fabric] was out of the kindness of his heart’. This positive reappraisal is again deleted in the 1960 translation.

Possessing the Dress In the above segment, Anne mentions that she does ‘hope that some day I shall have a white dress. That is my highest ideal of earthly bliss’ (A-94–95). Interestingly, none of the translations of A-94 preserve the verb to have, rather opting for ‘krijgen’ (to get/be given, 1910/60 and 2016) or ‘dragen’ (wear, 1979). Thus, 1910/60 and 2016 imply another agent who gives her the dress, rather than focusing on her ownership of it, while 1979 prefers wearing over ownership. However, when it comes to the dress she is actually wearing, she says she and the other orphans ‘had to wear’ these ugly dresses (A-99–100). 1910/60 turns this into the dress that i was wearing (TT 1910/60: ‘die ik aan had’), and all girls in the orphanage have one like it (TT 1910/60: hebben er zoo één), removing the fact that they had no choice in the matter. In 1979, Anne *had to* wear it (TT 1979 ‘moest’, but the others have one like it. Only the 2016 translation preserves both Anne and the other girls *having to* (TT 2016 ‘moest’/‘moesten’) wear the ugly dresses.

The deletion of many instances of reappraisal change Anne's characterisation into a vain girl who complains about her clothes, and about the charity of other people, and paints her in a lot more passive and negative light. What little agency she is afforded in this situation—where she actually has none—is taken away through these deletions of positive attitude. These deletions continue throughout the 1960 edition and into the last chapter, where they change more than just Anne's capacity for cognitive reappraisal: her agency in the story is explicitly removed.

4.1.9 1960: Changing the Ending

As stated in the Chapter Selection (Section 3.1.1) the source text version of the novel ends with Anne saving the day, as Marilla's eyesight has deteriorated and she thinks she has to give up Green Gables. However, in the 1960 adaptation features some drastic interventions to change this.

Chapter Title To begin with, where the 1910 translation (the basis for the 1960 adaptation) translates the chapter title ('The Bend in the Road') quite literally ('De kromming van den weg', B-1), the 1960 adaptation changes this to 'Ik blijf bij jou, Marilla!' (EN: I'm staying with you, Marilla!). Thus, it immediately deprioritises Anne's perspective on her change of plans. Where, in the ST, she sees a bend in the previously 'straight road' that she had planned—but is excited about what lies ahead nonetheless, this title prioritises Anne's staying home and caring for her relative.

Farm Business Where in the ST Anne herself makes a deal with their neighbour to rent the farm business to him for a year (B-80–83), in 1960 Gilbert tells Anne that their neighbour will come to talk to Marilla about renting their farm (B-228a). Not only that, in the inserted lines in B-228a Gilbert has to explain to Anne the concept of renting out a farm, removing not just her agency but also her domain-specific knowledge of farms, where she has lived for the past five years.

Sacrifice In both the ST and 1960, Gilbert helps Anne by swapping the schools at which they will teach so she can be closer to Green Gables to care for Marilla. However, 1960 no longer mentions this explicitly as a sacrifice from Gilbert (B-168), but it does remove Anne's initial objections to his actions (B-172–173). While this does not change Gilbert's sacrifice, it removes Anne's acknowledgement of it, naturalising Gilbert as her knight in shining armour. In the ST, Gilbert characterises this act as 'some small service' (B-214), yet 1960 again leaves his humility untranslated.

Apologies Anne's objections to Gilbert's kindness could in part stem from her lingering anger at Gilbert from him calling her 'carrots' all those years ago (see Chapter Selection, Section 3.1.1). In B-210–227 Anne apologises to Gilbert for her refusal to make amends, and they decide to become friends. In the ST this moment is emblematic of her growth as a character, her willingness to admit mistakes. Yet, this reconciliation into friendship is again removed from the 1960 translation.

(In)equality and Non-normative Desire The ST positions Anne and Gilbert as equals in the end, with Gilbert saying ‘We were born to be good friends, Anne. ... I know we can help each other in many ways. You are going to keep up your studies, aren’t you? So am I.’ Yet in 1960, the ending is changed through addition of a whole new paragraph (B-228a–b). Translated into English, it says:

They walked home together. Anne felt as if she had walked through the forest like this with Gilbert many times before.

Gilbert said, ‘Mr. Barry is coming to talk to Marilla about the farm tonight. He is thinking about renting the company from you. I know it from my uncle.’

‘So,’ said Anne, thinking.

Gilbert looked at her with candour: ‘Marilla is old, and you are still very young. It would be better if you would leave the farm up to somebody else. You could live peacefully at Green Gables then.’

‘But the animals!’ asked Anne. Surely, they couldn’t live without their good old horse, the cows, and the sheep?

‘The cattle can remain your property of course, just like the farm, by the way,’ said Gilbert. ‘You would only rent everything out.’

He speaks like a man, thought Anne. She was proud of him and she was happy with him. Gilbert would be a great help to her and Marilla, she felt it. At the bend in the road, they parted.

‘See you soon,’ they said, and smiled into each other’s

eyes.⁸

Gilbert's characterisation of Anne as 'very young', and Marilla as old, is supposed to indicate their incompetence at running a farm. Additionally, the narrator tells us Anne thinks Gilbert 'speaks like a man' in saying all this: Anne takes it an indication of Gilbert's capacity to support her and Marilla.

Where in the ST, Gilbert is humble and eager to be friends with Anne, this is deleted in the 1960 translation, along with his understanding of how doing a small thing for a friend could impact their lives in a huge way. In favour of this the 1960 translation lays the groundwork for a romantic relationship between Anne and Gilbert, perpetuating the idea that men and women can not be friends (which would mean they are equals) but can only have romantic relationships (which eventually subjugate women to men). When Anne comes home to Marilla after this talk, in the ST she blushes when Marilla confronts her about talking to Gilbert for so long, presumably because she finally has acknowledged how silly it was for her to hold a grudge against him for so long—she feels shame. In 1960, this

⁸B-228a: Ze wandelden samen naar huis. Anne had het gevoel als of ze al veel vaker zo met Gilbert door het bos was gelopen. Gilbert zei: 'Mijnheer Barry komt vanavond met Marilla over de boerderij praten. Hij denkt er over het bedrijf van jullie te huren. Ik weet het van mijn oom.' 'Zó,' zei Anne nadenkend, Gilbert keek haar trouwhartig aan: 'Marilla is oud en jij bent nog erg jong. 't Zou beter zijn wanneer jullie de boerderij maar aan anderen over lieten. Je kunt dan rustig samen op 'Het Groene Huis' blijven wonen.' 'Maar de dieren dan!' vroeg Anne. Hun goed, oud paard, de koeien en schapen konden ze toch niet missen? 'Het vee kan natuurlijk jullie eigendom blijven, net als trouwens de boerderij,' zei Gilbert. "Je verhuurt alles alleen maar.'

B-228b: Hij spreekt als een man, dacht Anne. Ze was trots op hem en ze was blij met hem. Gilbert zou haar en Marilla tot steun zijn, dat voelde ze. Bij de kromming van de weg namen ze afscheid. 'Tot ziens,' zeiden ze en zij glimlachten in elkaars ogen.

is completely replaced by Marilla saying ‘zo...’ (EN: ‘[is that] so’) with twinkling eyes, hinting at her suspicion that there is a romantic connection between Anne and Gilbert.

Duty of Care Two more additions in 1960 indicate the role it wants Anne to have in her fate. When she says she is going to teach (B-84), 1960 adds ‘en voor jou zorgen’ (B-85, EN: ‘and take care of you’). In the ST, after Anne visits Matthew’s grave at the end, she says ‘Dear old world ... you are very lovely, and I am glad to be alive in you,’ (B-206) asserting the novel’s themes of love of nature and Anne’s immense capacity for cognitive reappraisal. Yet, in 1960, she says instead: ‘You can rest easy, Matthew ... I will take care of Marilla, and our Green Gables’ (B-205, TT 1960: ‘Je kunt gerust zijn, Mattheus.’ zei ze. ‘Ik pas op Marilla, en op ons “Groene Huis”’). This reduces Anne to the domestic sphere.

Effects of the 1960 Adaptation These changes to Anne’s character arc and the overall story arc would have been more difficult to justify in the other translations, as their respective sequels were also translated. The 1960 adaptation, however, is the only translation that appeared as a single book. With these deletions and the addition of A-228a–b in 1960, the character arc of Anne from the ST is flattened.

In Chapter 2 of the ST, Anne initially has barely any agency, but tries her best to exert some (mental) control over the situation through cognitive reappraisal. In Chapter 38, Marilla’s illness thwarts her original plans, yet Anne remains in control as she changes her plans according to her reality. Yet, in the 1960 adapta-

tion, while Anne still goes to school and teaches, she is not in control of her, Marilla's, or Green Gables' fate: Gilbert and Mr. Barry are. In 1960—rather than a connection with Gilbert based on humility, friendship, and mutual appreciation—Anne, as a young girl, appreciates him for being a man who fixes her life for her. She doesn't arrange the renting of the farm as a full member of the community; rather, her (male) elders do it without her.

4.2 Discussion: Effects of Translation

Although the different aspects of the model overlap, the effects described in the analysis can be broadly distributed over the different levels of the model: the individual, interactional (agency) and macro level.

Individual Characterisation Both 1979 and 2016 gender Anne more in the first chapter. In particular, the distinction between (a) the station master's gendering attitude toward Anne in intradiegetic speech, and (b) Matthew's and the narrator's only mentioning gender in extradiegetic narration, is lost in these translations.

Additionally, in Chapter 38, Marilla's and Mrs Lynde's characterisations of Anne in 1979 and 2016 attribute the identities of child and woman to her, while 1910/60 say she merely has characteristics of the woman or child.

Additionally, the 2016 translation diminishes the illustration of Anne's passive position at the beginning of the story by inserting her name.

By characterising the station master as less careless, brisk, and

hostile towards Anne, the 1979 and 2016 translations remove the representation of the story-world's attitude towards children. They also lessen the contrast between his and Anne's character: his hostility creates an image of strength for Anne's character (and children/girls in general), which is diminished by his breezy attitude in the translations. Additionally, because of the translation of 'demand' as 'ask' (NL: 'vragen') in all translations, the contrast between the station master (a man we are supposed to dislike) and Matthew (a man we are supposed to empathise with and want to be friends with) decreases.

Interactional Agency The 2016 translation is the only one that preserves an external agent as the cause of her existence in its translation of creature, while 1910/60 and 1979 place this agency within her. 1910/60 is the only translation that preserves Anne's extradiegetically attributed agency when she is sitting and waiting, where 2016 uses a translation that possibly removes her agency by choosing a translation that has connotations of submission. Yet, the emphasis on Anne's effort through repetition of verbs is only preserved in 1979.

1960 also removes what little agency Anne creates for herself through cognitive reappraisal of her situation.

The most glaring change of all translations is of course the changes to the ending in 1960, not due to translation but due to adaptation. This adaptation massively impacts Anne's agency and thus also has impact on the overall story. Where the story arc of the ST is that a girl who has no power, control over her own life, or possessions obtains all of these. Yet, in 1960, the story arc from chapter 2 to 38

starts to resemble ‘girl is saved by man’ (Matthew) to ‘girl is saved by man’ (Gilbert). Yes, she and Marilla still retain control of the farm, and Anne still starts the same teaching job and college course, but she is no longer the agent of her fate: Gilbert is.

Macro Status Quo and Story As a consequence, the status quo also changes much less throughout the story arc. Anne still needs to marry a man, has men around to make decisions about her life (implying that she is not capable of doing this herself), and thus cannot be in complete control of property (Green Gables) either.

Only the 2016 translation preserves the status quo that the station master embodies, that children are objects. None of the translations preserve Anne’s internalisation of this status quo.

Both the 1960 adaptation and the 1979 translation remove instances of connection between Anne and Matthew, where she comments on and/or changes a status quo, and Matthew agrees with her (1960). In 1960, this is extended to the connection between Anne and Marilla, whose shows of emotions are removed. In addition, 1960 removes Anne’s attitude towards asking questions, which serves to establish the connection between her and Matthew. In 1979, the deletion of Anne’s comments on the adage ‘children should be seen and not heard’ would indicate the translation’s disagreement with the ST’s more progressive relationship between children and adults. Yet, this is not reflected in that translation’s general attitude towards parent-child relationships, e.g. it is the only translation where Anne uses the informal *you* with her adoptive parents.

Chapter 5

Conclusion

Anne ran down the clover slope like a deer, and disappeared in the firry shadows of the Haunted Wood.

Mrs. Lynde looked after her indulgently.

‘There’s a good deal of the child about her yet in some ways.’

‘There’s a good deal more of the woman about her in others,’ retorted Marilla, with a momentary return of her old crispness.

—L.M. Montgomery, *Anne of Green Gables*

I started this thesis by discussing two perspectives on gender: Risman (2018a) and her model of *gender as social structure*, and Butler (1990) and their idea of performativity of gender. I combined these views into a model which helps to highlight the different ways gender operates and is represented in literature, and how these aspects may change through translation. I then applied this model to a source

text, *Anne of Green Gables* by L.M. Montgomery, and its four translations into Dutch, in order to answer three research questions.

5.1 Answering the Research Questions

This study is by nature limited in scope, as it focuses on the construction of a theoretical model. It analyses two out of thirty-eight chapters of *AoGG*, which is too small a sample size to determine the effect on representation of gender when reading the translations of *AoGG* as a whole. Additionally, the number of changes explicitly related to, or tangentially relatable to gender in these four translations was not extremely large. It is therefore not possible to draw overall conclusions about these translations, or the influence of the process of translation on the representation in general. However, I can provide some limited notes in lieu of ‘hard’ answers to the research questions.

RQ1 Do the translations of *AoGG* characterise Anne in a different way than the source text does?

The answer to this question is most obvious in how Anne is referred to in the selected chapters. The fact that 1979 and 2016 added gendered references to Anne, where they were gender neutral in the ST, is a clear influence. More subtly, there are differences in the characterisation of the station master and Matthew, between the ST and the translations. These changes impact the contrast between the two male characters in Chapter 2. Additionally, these changes in their respective relationships with Anne in turn affect her characterisation. Broadly, 1910/60 preserves Anne’s characterisation better

when it comes to gender, while 1979 and 2016 are more eager to assign a gender to Anne than the source text is. How exactly this could affect a reader's perception of Anne as a character of course differs between readers, and is especially hard to draw conclusions on from such a small sample.

RQ2 Does Anne have the same level of agency in the Dutch translations of *AoGG* as she does in the source text?

The answer to this research question is most obvious for the 1960 adaptation, based on the 1910 translation. While 1910, 1979 and 2016 all subtly affect Anne's agency in both directions (increased and decreased), the 1960 adaptation explicitly removes Anne's agency through deletion of her reappraisal strategies in Chapter 2. In Chapter 38, 1960 removes Anne's very capable planning and decision making—she and Marilla are no longer in charge of their own farm or lives, and Anne is reduced to duties of care. Thus, while still eponymous to it, Anne is no longer the hero of *Anne of Green Gables*.

RQ3 How are Anne's position in the status quo and the story affected by the different translations?

1979 and 2016 both affect the status of children in the hierarchy of the story world by making the world slightly less hostile to children. Additionally, by deleting Anne's explicit objection to the status quo attitude that 'children should be seen and not heard', and yet allowing them to speak informally to adults, 1979 shows ambivalence in its attitude on parent-child relationships. However, since the English language does not currently distinguish between

a formal and informal second person address, this last observation is only remarkable when compared to the other translations. As with agency, the story and status quo arc are most affected by the 1960 adaptation, which diminish Anne's immense change in socio-economic position from the source text.

Reflections Since this is the first analysis of its kind, and the first application of this model, there is little means of comparison. Yet, I can state that as Zeven and Dorst (2021) have shown, translators *can* and definitely *do* affect the characterisation—and thus the representation of gender—in the texts they translate. This model expanded the conclusion of Zeven and Dorst (2021) to apply to characters' agency and the narrative, in addition to characterisation.

The work of Zanfabro (2017) exerted a lot of influence on my thinking about gender in children's literature, as is evidenced by the presence of this work in Chapter 2. Yet, it is not limited to theoretical influence, as my analysis revealed differences between the translations in agency attribution and the representation of norms in desire, two aspects Zanfabro draws attention to in her work.

In terms of analysis of gender in the source text, the current analysis tends to align more with more contemporary analyses of *Anne of Green Gables* such as Moran (2018), Robinson (2004), and Sanders (2005), which take agency and narrative, as well as non-normative desire into account as well, unlike Drain (1992) and McQuillan and Pfeiffer (2001), who seem to favour more heteronormative interpretations.

All things considered, it is remarkable how these (samples of) translations of *Anne of Green Gables* have changed throughout the

years, even in just two chapters. In terms of using gendered language, in this sample the 1910 translation seems to be the most progressive, whereas later translations use more gendered language and attribute gender as identity rather than characteristics. The least agentic translation (1960) stems from possibly the most agentic one (1910). The 1960 adaptation features translation interventions that would rarely be found in Dutch these days, as the attitude of the translator of the 2016 version is prevalent in the Netherlands: the translator must be invisible (Katerberg, 2021). From translation decisions pertaining to the status of children, we see that the ideologies and attitudes of adults in the publishing industry certainly can and do affect these translations.

5.2 Reflections on the Model

The current analysis is the first to use a model of gender in literature and translation that features multiple levels. However, not all aspects in this model could be investigated using the current novel and chapter selection. Below, I state my observations on each level and aspect of the model in Figure 3.1.

The Individual Level: Characterisation The analysis of individual characterisation, based on the analysis of Zeven and Dorst (2021) and the characterisation theory of Culpeper (2001), certainly provided many interesting insights into the characterisations of Anne Shirley, Matthew, and the Station Master. The distinction between self- and other-presentation provided by Culpeper (2001) highlighted the possibility that the two might present vastly different images of

a character. Additionally, this helped me to explore how different characterisations compare, contrast, and influence each other.

In the investigation of the translations for ‘girl’ and ‘child’ as references for Anne, my focus on the intra- and extradiegetic characterisation cues (the latter being named authorial cues by Culpeper (2001)) helped point to reasons the source text might choose one over the other depending on the diegetic situation.

The chapter selection for this study, and time and resource limitations for the analysis did not allow for a proper exploration of contrast between explicit and implicit self-presentation. Interesting options for this could be a computational analysis of key words used by a character about themselves, compared to key words others use in describing said character.

This analysis also did not allow for opportunities to explore the impact of implicit narrative cues, such as how a character thinks, and which social, economic, and physical environments they exist in and what their attitudes towards those environments are.

The Interactional Level: Agency Second, at the interactional level, the distinction between diegetic situations was specifically useful in identifying agency attribution to a character, in this case Anne, by the narrator. The contrast between this extradiegetic agency attribution, Anne’s meta-diegetic agency attribution through cognitive reappraisal, and Anne’s complete lack of agency implied by the story’s premise (intradiegetic), highlights that agency is not just present explicitly in actions, and that we may have to look elsewhere to identify who or what is exerting agency in a story. Additionally, the selected chapters mostly focused on Anne’s unique experiences,

and thus did not allow for a comparison between her actions and those of others in similar situations.

Again, the absence of the narrator as a character, or at the very least as a narratively voiced distinct personality in this novel affected the possibilities for this analysis. A narrator that is explicitly critical of the characters' actions would certainly provide for an interesting analysis of the contrast between actions and their narrative descriptions.

The Macro Level: Story and Status Quo At the macro level of story and status quo, the distinction between intra- and extradiegetic aspects of the story was not really relevant for the analysis of this novel. At the intradiegetic level, focusing on the status quo present in the story and the evolution of it, helped identify cases where characters were establishing the existence of a hierarchy, or resisting one. However, the narrator does not have a real presence as a character in this story due to the heterodiegetic narration. Further analysis of texts with different kinds of narration, such as that in the Lemony Snicket series (Snicket & Hellquist, 1999), is needed to identify the use of a distinction between intra- and extradiegetic elements of story and narrative at the macro level.

In short, there is much work to be done to explore all corners of the *model of gender in literature and translation*, and many more types of texts to be analysed. Still, in this analysis, the model has shown its use in pointing toward directions of analysis that might otherwise be unexplored.

I will leave you with some final remarks. As I elaborated on

in Section 2.1.3, as with any analysis of gender in literature, every analyst will have a different focus, and thus obtain different results. This thesis does not negate that fact, nor did it mean to. The purpose of the model of gender in literature and translation is to expand, not narrow, the aspects of gender that may be investigated in works of literature. By using a comparative model, rather than an absolute one, at least the reliance on ‘absolute’ values which cannot be determined accurately (such as gender stereotypes) may be eliminated. However, I must note that neither does this model or method of analysis allow for a discrete distinction of which elements of a character’s story, agency, or characterisation are connected to their gender. The most likely answers to those questions might be given by an author, but as we have seen in Sections 2.2.3 and 2.3.2, they also may not be aware of their implicit biases.

Yet, because of this lack of a discretely identifiable cause for a representation, other possibilities arise: this model may not only allow for the analysis of representation and oppression by *gender* in fictional narratives, but also for other, and intersecting (see Crenshaw (1989)), aspects of oppression, such as race, (dis)ability, class, and relevant to this analysis, age. As Risman (1998) stated, ‘complex problems have multivariate complex causes’ (Risman, 1998). In this analysis, it is largely impossible to determine which aspects of Anne’s character, agency, and story are due to her gender, and which are due to her age. These and other characteristics of combine to form the character of Anne, they intersect in her. As Mrs Lynde and Marilla’s observations about Anne show: to go from child to woman in their world, one must both obtain gendered characteristics, and lose those of a child.

Bibliography

Primary Bibliography

- Bond, M. (2017). *A Bear Called Paddington*. HarperCollins Publishers.
- Dahl, R. (2016). *Matilda*. Puffin Books.
- Haddon, M. (2004). *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time*. Vintage.
- Lobel, A. (1970). *Frog and Toad Are Friends*. Harper & Row.
- Milne, A. A. (1980). *Winnie-the-Pooh*. Methuen Children's Books.
- Montgomery, L. M. (1908). *Anne of Green Gables* (D. Widger & C. Keller, Eds.) [TXT file accessed from the Project Gutenberg library]. L.C. Page & Co. <https://www.gutenberg.org/cache/epub/45/pg45.txt>
- Montgomery, L. M. (1910). *In veilige haven* [Anne of Green Gables] (A. de Vries, Trans.) [Original work published 1908]. H.D. Tjeenk Willink en Zn.
- Montgomery, L. M. (1960). *Anne van het Groene Huis* [Anne of Green Gables] (C. de Groot, Trans.) [Original work published 1908]. V.A. Kramers.
- Montgomery, L. M. (1979a). *Anne van het Groene Huis, Deel 1* [Anne of Green Gables] (E. Kuitenbrouwer-Dickson, Trans.) [Original work published 1925. London: Harrap]. Fontein.

- Montgomery, L. M. (1979b). *Anne van het Groene Huis, Deel 2* [Anne of Green Gables] (E. Kuitenbrouwer-Dickson, Trans.) [Original work published 1925. London: Harrap]. Fontein.
- Montgomery, L. M. (2014). *Anne of Green Gables*. Puffin Books.
- Montgomery, L. M. (2016). *Anne van het Groene Huis* [Anne of Green Gables] (H. Tijman, Trans.) [Original work published 1908]. Karmijn Uitgeverij.
- Snicket, L., & Hellquist, B. (1999). *The Bad Beginning: A Series of Unfortunate Events #1*. HarperCollins.

Secondary Bibliography

- Ahearn, L. M. (2001). Language and agency. *Annual Review of Anthropology*, 30(1), 109–137.
- Algemene wet gelijke behandeling*. (2020). <https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBR0006502%5C&hoofdstuk=1%5C¶graaf=1%5C&artikel=1%5C&z=2020-01-01%5C&g=2020-01-01>
- Alvstad, C. (2010). Children's literature and translation. *Handbook of translation studies*, 1, 22–27.
- Ashley, F. (2021). The Constitutive In/visibility of the Trans Legal Subject: A Case Study. *UCLA Journal of Gender and Law*, 28(1). Retrieved December 2, 2022, from <https://escholarship.org/uc/item/21n2f3x8>
- Bandura, A. (2000). Self-efficacy: The foundation of agency. *Control of human behavior, mental processes, and consciousness: Essays in honor of the 60th birthday of August Flammer*, 16.
- Barker, C. (2010). Structuralism, poststructuralism, and cultural studies. *The encyclopedia of literary and cultural theory* (pp. 1290–1298). John Wiley & Sons, Ltd. <https://doi.org/https://doi.org/10.1002/9781444337839.wbelctv3s010>

- Bracke, S. (2023). *Essay Academische vrijheid in tijden van ‘woke’: Een spook zonder vaste vorm*. Retrieved March 2, 2023, from <https://www.groene.nl/artikel/een-spook-zonder-vaste-vorm>
- Butler, J. (1986). Sex and gender in simone de beauvoir’s second sex. *Yale French Studies*, (72), 35–49. Retrieved November 25, 2022, from <http://www.jstor.org/stable/2930225>
- Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. Routledge.
- Butler, J. (1992). Contingent Foundations: Feminism and the Question of “Postmodernism”. In J. Butler & J. W. Scott (Eds.), *Feminists Theorize the Political* (pp. 3–21). Routledge.
- Butler, J. (2002). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. Routledge.
- Butler, J. (2011). *Bodies that matter: On the discursive limits of sex*. Routledge.
- Canadian Human Rights Act*. (2021). <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/H-6/>
- Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the intersection of race and sex: A black feminist critique of antidiscrimination doctrine, feminist theory and antiracist politics. *u. Chi. Legal f.*, 139.
- Culpeper, J. (2001). *Language & Characterisation: People in Plays and Other Texts*.
- de Beauvoir, S. (1949). *Le Deuxième Sexe*. Gallimard.
- De Blasio, B., & Menin, J. (2015). *From cradle to cane: the cost of being a female consumer. A study of gender pricing in New York City*. The New York Department of Consumer Affairs. <https://www.nyc.gov/assets/dca/downloads/pdf/partners/Study-of-Gender-Pricing-in-NYC.pdf>
- Diekman, A. B., & Murnen, S. K. (2004). Learning to be little women and little men: The inequitable gender equality of nonsexist children’s literature. *Sex roles*, 50(5), 373–385.
- Drain, S. (1992). Feminine Convention and Female Identity: The Persistent Challenge of *Anne of Green Gables*. *Canadian*

- Children's Literature/Littérature canadienne pour la jeunesse*, 40–47.
- Dryman, M. T., & Heimberg, R. G. (2018). Emotion regulation in social anxiety and depression: A systematic review of expressive suppression and cognitive reappraisal. *Clinical psychology review*, 65, 17–42.
- Fine, C. (2010). *Delusions of gender: How our minds, society, and neurosexism create difference*. WW Norton & Company.
- Gender Recognition Act 2004*. (2004). <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2004/7/enacted>
- Genette, G. (1983). *Narrative discourse: An essay in method* (Vol. 3). Cornell University Press.
- Gill, S., Stockard, J., Johnson, M., & Williams, S. (1987). Measuring gender differences: The expressive dimension and critique of androgyny scales. *Sex roles*, 17.
- Gillis, S. (2021). *Why we still need the Women's Prize for Fiction*. The Conversation. Retrieved November 5, 2022, from <https://theconversation.com/why-we-still-need-the-womens-prize-for-fiction-167474>
- Gubar, M. (2013). Risky business: Talking about children in children's literature criticism. *Children's Literature Association Quarterly*, 38(4), 450–457.
- Guillemette, L., & Lévesque, C. (2019). Narratology (J. Tabler, Trans.). In L. Hébert (Ed.), *An introduction to applied semiotics* (pp. 250–261). Routledge.
- Heise, L., Greene, M. E., Opper, N., Stavropoulou, M., Harper, C., Nascimento, M., Zewdie, D., Darmstadt, G. L., Greene, M. E., Hawkes, S., Heise, L., Henry, S., Heymann, J., Klugman, J., Levine, R., Raj, A., & Rao Gupta, G. (2019). Gender inequality and restrictive gender norms: Framing the challenges to health. *The Lancet*, 393(10189), 2440–2454. [https://doi.org/https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(19\)30652-X](https://doi.org/https://doi.org/10.1016/S0140-6736(19)30652-X)

- Hubler, A. E. (1998). Can Anne Shirley Help “Revive Ophelia”? *Delinquents and debutantes* (pp. 266–284). New York University Press.
- k. Kennedy Whiteners. (2023). *Black History Month — an Opportunity to (un)Redact the Facts of History for Racial Equity*. Retrieved May 1, 2023, from <https://unredactthefacts.medium.com/black-history-month-an-opportunity-to-un-redact-the-facts-of-history-for-racial-equity-57a23f13472a>
- Katerberg, M. (2021). *Reviewing Reviews: Translators’ Visibility in Dutch Critical Book Reviews* (Master’s Thesis). Leiden University. Leiden. <https://hdl.handle.net/1887/3207879>
- Lindqvist, A., Sendén, M. G., & Renström, E. A. (2021). What is gender, anyway: A review of the options for operationalising gender. *Psychology & Sexuality, 12*(4), 332–344. <https://doi.org/10.1080/19419899.2020.1729844>
- Lindsey, L. L. (2020). *Gender: Sociological perspectives*. Routledge.
- McIntosh, A., Gagnon, C., & Besner, N. (2019). *Anne of green gables*. <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/anne-of-green-gables>
- McQuillan, J., & Pfeiffer, J. (2001). Why Anne Makes us Dizzy: Reading “Anne of Green Gables” from a Gender Perspective. *Mosaic: A Journal for the Interdisciplinary Study of Literature, 17*–32.
- Moran, M. J. (2018). ‘I’ll Never Be Angelically Good’: Feminist Narrative Ethics in Anne of Green Gables. *Anne’s world* (pp. 50–64). University of Toronto Press.
- Pym, A. (2016). *Translation solutions for many languages: Histories of a flawed dream*. Bloomsbury publishing.
- Real, T. (2010). *How Can I Get Through to You? Closing the Intimacy Gap Between Men and Women*. Simon; Schuster.
- Risman, B. J. (1998). *Gender vertigo: American families in transition*. Yale University Press.
- Risman, B. J. (2004). Gender as a social structure: Theory wrestling with activism. *Gender & Society, 18*(4), 429–450. <https://doi.org/10.1177/0891243204265349>

- Risman, B. J. (2018a). Gender as a social structure. *Where the Millennials Will Take Us: A New Generation Wrestles with the Gender Structure* (pp. 7–47). Oxford University Press.
- Risman, B. J. (2018b). Gender as a social structure. *Handbook of the sociology of gender* (pp. 19–43). Springer.
- Robinson, L. (2004). Bosom friends: Lesbian desire in lm montgomery's anne books. *Canadian Literature*, (180), 12–28.
- Saguy, T., Reifen-Tagar, M., & Joel, D. (2021). The gender-binary cycle: The perpetual relations between a biological-essentialist view of gender, gender ideology, and gender-labelling and sorting. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*, 376(1822), 20200141.
- Sanders, J. C. (2005). *What can i do with a girl? discipline and privilege at the turn of the century*. University of Kentucky.
- The Canadian Encyclopedia. (2023). *Timeline: Women's suffrage*. <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/timeline/womens-suffrage>
- The Editors of Encyclopaedia Britannica. (2022). *Bildungsroman | definition & examples*. Retrieved July 7, 2022, from <https://www.britannica.com/art/bildungsroman>
- Turner-Bowker, D. M. (1996). Gender stereotyped descriptors in children's picture books: Does "Curious Jane" exist in the literature? *Sex roles*, 35(7), 461–488.
- Von Flotow, L. (2010). Gender in translation. *Handbook of Translation Studies*, 1, 129–133.
- Weiss-Town, J. (1986). Sexism down on the farm? anne of green gables. *Children's Literature Association Quarterly*, 11(1), 12–15.
- West, C., & Zimmerman, D. H. (1987). Doing gender. *Gender & society*, 1(2), 125–151.
- Zanfabro, G. (2017). Gender Matters: What Is at Stake in Dealing with Children's Literature? *TRANS-. Revue de littérature générale et comparée*, (21).

- Zeven, K., & Dorst, A. G. (2021). A beautiful little fool? Retranslating Daisy Buchanan in *The Great Gatsby*. *Perspectives*, 29(5), 661–675.

Appendix A

Source & Target Texts

Chapter 2

#	EN	1910	1960	1979	2016
1	Matthew Cuthbert is surprised	Mattheus Cuthbert verbaast zich.	Mattheus Cuthbert verbaast zich	Matthew Cuthbert is verbaasd	Matthew Cuthbert staat perplex
2	MATTHEW Cuthbert and the sorrel mare jogged comfortably over the eight miles to Bright River.	Mattheus Cuthbert en de roodbruine merrie sukkelden voort over den twee uur langen weg naar Bright River.	Mattheus Cuthbert en de roodbruine merrie sukkelden voort over de twee uur lange weg naar Bright River.	Matthew Cuthbert en de roodbruine merrie sjokten op hun dooie gemak zes kilometer naar Bright River.	Matthew Cuthbert en de voskleurige merrie sjokten in een rustig gangetje de acht mijl naar Bright River.
3	It was a pretty road, running along between snug farmsteads, with now and again a bit of balsamy fir wood to drive through or a hollow where wild plums hung out their filmy bloom.	Het was een mooie weg met gezellige boerenhofsteden langs den kant en hier en daar een dennenboschje of een valleitje, waar wilde pruimeboomen stonden in een sluier van witte bloesems.	Het was een mooie weg met gezellige boerenhofsteden langs de kant en hier en daar een dennenbosje of een valleitje, waar wilde pruimebomen stonden in een sluier van witte bloesems.	Het was een mooie weg, tussen boerderijen door, met hier en daar een stukje dennenbos of een laagte waar de tere bloesems van wilde pruimen hingen.	Het was een mooie weg die tussen knusse boerderijen door slingerde en zo nu en dan door een geurig bosje balsamdennen of een laagte ging, waar wilde pruimenbomen hun fijne bloesem tentoonspreidden.
4	The air was sweet with the breath of many apple orchards and the meadows sloped away in the distance to horizon mists of pearl and purple; while	De lucht was vervuld van den zoeten geur uit een menigte appelboomgaarden en de glooiende weiden verloren zich aan den horizon in een parelleurigen en purperen nevel, terwijl	De lucht was vervuld van de zoete geur uit een menigte appelboomgaarden en de glooiende weiden verloren zich aan de horizon in een parelkleurige en purpere nevel.	Er hing een zoete lucht van de vele appelboomgaarden en de velden golfden in de verte naar een horizon die in een paarlemoeren en paarse mist verdween.	In de lucht hing de zoete adem van de vele appelboomgaarden; de weiden glooiden in de verte weg naar een horizon van nevelig paars en grijs, terwijl
5	“The little birds sang as if it were	De vogeltjes zongen, alsof het waar’	[untranslated]	[untranslated]	De vogeltjes bezongen als het waar’

#	EN	1910	1960	1979	2016
6	The one day of summer in all the year.”	De eenige zomerdag van 't jaar.	[untranslated]	[untranslated]	d'enige zomerdag in heel het jaar.
7	Matthew enjoyed the drive after his own fashion, except during the moments when he met women and had to nod to them—for in Prince Edward island you are supposed to nod to all and sundry you meet on the road whether you know them or not.	Mattheus genoot op zijn manier van den rit, behalve op die oogenblikken, dat hij vrouwen of meisjes goeden dag moest knikken - op Prins Eduards Eiland is het de gewoonte ieder, dien men tegenkomt, bekend of onbekend, te groeten.	Mattheus genoot op zijn manier van de rit, behalve op die oogenblikken, dat hij vrouwen of meisjes goedendag moest knikken.	Matthew genoot op zijn eigen manier van de rit, behalve wanneer hij vrouwen tegenkwam en tegen ze moest knikken - want op Prins Edward eiland wordt er van je verwacht dat je iedereen die je onderweg tegenkomt toeknikt, of je ze nu kent of niet.	Op zijn eigen manier genoot Matthew van de rit, behalve op momenten dat hij vrouwen tegenkwam en hun goedendag moest toeknikken. Want op Prince Edward Island moet je knikken naar iedereen die je onderweg tegenkomt. Of je hen nu kent of niet.
8	Matthew dreaded all women except Marilla and Mrs. Rachel; he had an uncomfortable feeling that the mysterious creatures were secretly laughing at him.	Mattheus vreesde alle vrouwen, behalve Marilla en Juffrouw Rachel; hij had het onaangenamegevoel, dat de geheimzinnige wezens hem in haar hart uitlachten,	Mattheus vreesde alle vrouwen, behalve Marilla en Juffrouw Rachel; hij had het onaangename gevoel, dat zij hem in haar hart uitlachten,	Matthew was bang voor vrouwen, behalve voor Marilla en mevrouw Rachel. Hij had altijd het onbehaaglijke gevoel dat die geheimzinnige schepsels hem stiekem uitlachten.	Matthew was als de dood voor vrouwen, behalve voor Marilla en mevrouw Lynde. De aanwezigheid van vrouwen bezorgde hem een ongemakkelijk gevoel, omdat hij dacht dat deze geheimzinnige wezens hem stiekem uitlachten-

#	EN	1910	1960	1979	2016
9	He may have been quite right in thinking so, for he was an odd-looking personage, with an ungainly figure and long iron-gray hair that touched his stooping shoulders, and a full, soft brown beard which he had worn ever since he was twenty.	en dat was misschien nog niet zoo gek gedacht, want met zijn lompe figuur, zijn lang, grijs haar, dat hem tot op de gebogen schouders hing en een vollen zacht bruinen baard, zooals hij dien van zijn twintigste jaar gedragen had, zag hij er vrij zonderling uit.	en dat was misschien nog niet zo gek gedacht, want met zijn lompe figuur, zijn lang, grijs haar, dat hem tot op de gebogen schouders hing en een volle zacht bruine baard, zag hij er vrij zonderling uit.	Misschien was dat ook wel zo, want hij zag er nogal zonderling uit: een slungelig lijf, lang grijs haar tot op zijn schouders en een volle zachtbruine baard die hij al vanaf zijn twintigste jaar had.	waar hij best eens gelijk in kon hebben. Hij was een eigenaardige, boerse figuur, met zijn asgrouwe haardat tot aan zijn gebogen schouders reikte en met de volle, lichtbruine baard die hij al sinds zijn twintigste had.
10	In fact, he had looked at twenty very much as he looked at sixty, lacking a little of the grayness.	Inderdaad, hij had er op zijn twintigste jaar vrijwel evenzoo uitgezien als nu hij zestig was, behalve zijn grijze haren.	[untranslated]	Eigenlijk zag hij er op zijn twintigste al net zo uit als nu, nu hij zestig was, alleen wat minder grijs.	Eigenlijk zag op zijn zestigste, precies zo uit als op zijn twintigste, afgezien van wat grijze haren.
11	When he reached Bright River there was no sign of any train; he thought he was too early, so he tied his horse in the yard of the small Bright River hotel and went over to the station house.	Toen hij te Bright River aankwam, was er geen trein te zien, en meenende, dat hij te vroeg was, bond hij op zijn gemak het paard op het erf van het kleine hotel vast en begaf zich toen naar het station.	Toen hij te Bright River aankwam, was er geen trein te zien, en menende, dat hij te vroeg was, bond hij op zijn gemak het paard op het erf van het kleine hotel vast en begaf zich toen naar het station.	Toen hij bij Bright River aankwam, was er geen trein te bekenen. Hij dacht dat hij te vroeg was, maakte dus zijn paard vast op de binnenplaats van het kleine Bright River hotel en liep naar het station.	Bij aankomst in Bright River was er in geen velden of wegen een trein te bekenen. Omdat hij dacht dat hij te vroeg was, bond hij 'n paard vast bij het weiland van het hotel van Bright River en stak de weg over naar het kleine station.

#	EN	1910	1960	1979	2016
12	The long platform was almost deserted; the only living creature in sight being a girl who was sitting on a pile of shingles at the extreme end.	Het lange perron was bijna verlaten; het eenige wezen, dat er te zien was, was heel aan 't eind een klein meisje, dat op een hoop grint gezeten was.	Het lange perron was bijna verlaten; het enige wezen, dat er te zien was, was heel aan 't eind een klein meisje, dat op een hoop grint gezeten was.	Het lange perron was bijna leeg. Het enige levende wezen was een meisje dat helemaal aan het eind op een stapel planken zat.	Het langgerekte perron was zo goed als uitgestorven. Het enige levende schepsel dat hij zag was een meisje dat aan het uiteinde van het perron op een stapel dakbedekking zat.
13	Matthew, barely noting that it <i>was</i> a girl, sidled past her as quickly as possible without looking at her.	Mattheus had nauwelijks opgemerkt, dat het een meisje was, of hij liep met schuwen blik zoo gauw mogelijk langs haar heen, zonder haar aan te zien.	Mattheus liep zo gauw mogelijk langs haar heen, zonder haar aan te zien.	Matthew, die niet eens keek òf het inderdaad een meisje was, schoof zo vlug als hij kon langs haar heen zonder naar haar te kijken.	Matthew merkte nauwelijks op dat het een meisje was. Hij bewoog zich schuchter en zo snel mogelijk langs haar heen, zonder haar aan te kijken.
14	Had he looked he could hardly have failed to notice the tense rigidity and expectation of her attitude and expression.	Had hij gekeken, dan zou hij opgemerkt hebben, dat haar geheele houding en haar gelaat een strakke gespannenheid en afwachting uitdrukten.	Had hij gekeken, dan zou hij opgemerkt hebben, dat haar gehele houding en haar gelaat een strakke gespannenheid en afwachting uitdrukten.	Als hij wel had gekeken, dan zou hij zeker de spanning en de verwachting op haar gezicht hebben gezien.	Had hij dat wel gedaan, dan zou hij zeker haar intens gespannen, verwachtingsvolle houding en blik hebben gezien.

#	EN	1910	1960	1979	2016
15	She was sitting there waiting for something or somebody and, since sitting and waiting was the only thing to do just then, she sat and waited with all her might and main.	Ze zat daar op iets of iemand te wachten, en daar wachten het eenige was, wat zij voor het oogenblik doen kon, deed ze dat ook met al de kracht, die in haar was.	Ze zat daar op iets of iemand te wachten, en daar wachten het enige was, wat zij voor het ogenblik doen kon, deed ze dat ook met al de kracht, die in haar was.	Ze zat daar op iets of iemand te wachten en omdat zitten en wachten het enige was dat ze kon doen, zat en wachtte ze met haar hele wezen.	Ze zat op iets of iemand te wachten. En omdat zitten wachten het enige was wat ze op dat moment kon doen, deed ze het vol overgave.
16	Matthew encountered the stationmaster locking up the ticket office preparatory to going home for supper, and asked him if the five-thirty train would soon be along.	Mattheus ging naar den chef, die juist het bureau sloot om zijn avondeten te gaan gebruiken en vroeg hem, of de trein van vijf uur dertig spoedig zou aankomen.	Mattheus ging naar de chef, die juist het bureau sloot om zijn avondeten te gaan gebruiken en vroeg hem, of de trein van vijf uur dertig spoedig zou aankomen.	De stationschef was bezig het loket te sluiten, want hij wilde naar huis om te eten. Matthew vroeg hem of de trein van half zes al gauw zou komen.	Matthew kwam de stationschef tegen. Deze was bezig het loket af te sluiten omdat hij naar huis wilde voor het avondeten. Matthew vroeg hem of de trein van halfzes gauw zou komen.
17	“The five-thirty train has been in and gone half an hour ago,” answered that brisk official.	„De trein van vijf dertig is al een half uur geleden aange komen,” zei de beambte op zakelijken toon.	‘De trein van vijf dertig is al een half uur geleden aangekomen,’ zei de beambte op zakelijke toon.	‘De trein van half zes is een half uur geleden aangekomen en weer vertrokken,’ zei de kwieke man.	‘De trein van halfzes is al geweest en een halfuur geleden weer vertrokken,’ antwoordde de alerte beambte.
18	“But there was a passenger dropped off for you—a little girl.	„Er is hier een passagier voor u afgezet	‘Er is hier een passagier voor u afgezet -	Er is een passagier voor u afgezet, een klein meisje.	Maar er is een passagier voor je afgezet. Een meisje.
19	She’s sitting out there on the shingles.	- dat kleine meisje, dat daar op het grint zit.	dat kleine meisje, dat daar op het grint zit.	Ze zit daar buiten op de planken.	Ze zit daarginds op de stapel dakpannen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
20	I asked her to go into the ladies' waiting room, but she informed me gravely that she preferred to stay outside.	Ik vroeg haar, of ze soms in de dameswachtkamer wilde gaan, maar ze zei, dat ze liever buiten wilde blijven.	[untranslated]	Ik vroeg of ze in de dameswachtkamer wilde zitten, maar ze zei heel ernstig dat ze liever buiten bleef.	Ik vroeg haar naar de dameswachtkamer te gaan, maar ze deelde me gewichtig mee dat ze er de voorkeur aan gaf buiten te blijven.
21	'There was more scope for imagination,' she said.	„Ik vind hier meer voor mijn verbeelding,” zei ze.	[untranslated]	'Hier kan ik beter fantaseren.' zei ze.	“Daar kun je je fantasie beter de vrije loop laten,” zei ze.
22	She's a case, I should say.”	Het is een raar kind, geloof ik.”	[untranslated]	't Is me er eentje, hoor!	Het is me er eentje, als je 't mij vraagt.’
23	“I'm not expecting a girl,” said Matthew blankly.	„Ik verwacht geen meisje,” zei Mattheus met een wezenloze uitdrukking op het gelaat.	'Ik verwacht geen meisje,' zei Mattheus met een wezenloze uitdrukking op het gelaat.	'Ik verwacht geen meisje,' zei Matthew bot.	'Ik verwacht geen meisje,' zei Matthew botweg.
24	“It's a boy I've come for.	„Ik kom voor een jongen;	'Ik kom voor een jongen;	'Ik kom voor een jongen.	'Ik kom een jongen ophalen.
25	He should be here.	die moest hier nu wezen.	die moest hier nu wezen.	Hij moet hier zijn.	Hij zou hier moeten zijn.
26	Mrs. Alexander Spencer was to bring him over from Nova Scotia for me.”	Juffrouw Spencer zou hem voor mij uit Nova Scotia meebrengen.”	Juffrouw Spencer zou hem voor mij uit Nova Scotia meebrengen.’	Mevrouw Alexander Spencer zou hem uit Nova Scotia voor me meebrengen.’	Mevrouw Spencer zou hem voor mij meebrengen uit Nova Scotia.’
27	The stationmaster whistled.	De stationschef floot bedenkelijk.	De stationschef floot bedenkelijk.	De stationschef floot tussen zijn tanden.	De stationschef maakte een fluitend geluid.
28	“Guess there's some mistake,” he said.	„Het is zeker een vergissing,” zei hij.	'Het is zeker een vergissing,' zei hij.	'Ik denk dat er een fout cemaakt is,' zei hij.	”Dan denk ik dat er iets fout is gegaan,' zei hij.

#	EN	1910	1960	1979	2016
29	“Mrs. Spencer came off the train with that girl and gave her into my charge.	„Juffrouw Spencer is met dit meisje uit den trein gekomen en heeft haar aan mijn zorg toevertrouwd.	‘Juffrouw Spencer is met dit meisje uit de trein gekomen en heeft haar aan mijn zorg toevertrouwd.	’Mevrouw Spencer stapte met dat meisje uit de trein en vroeg of ik op haar wilde passen.	“Mevrouw Spencer kwam de trein uit met dat meisje en droeg haar aan mij over.
30	Said you and your sister were adopting her from an orphan asylum and that you would be along for her presently.	Ze zei, dat gij en uw zuster haar als kind wildet aannemen en dat gij haar dadelijk zoudt komen halen.	Ze zei, dat u en uw zuster haar als kind wilde aannemen en dat u haar dadelijk zoudt komen halen.	Ze zei dat u en uw zuster haar geadopteed hadden uit een weeshuis en dat u haar straks zou komen halen.	Ze zei dat jij en je zuster haar adopteeden uit een weeshuis en dat jij haar dadelijk zou komen afhalen.
31	That’s all I know about it—and I haven’t got any more orphans concealed hereabouts.”	Verder weet ik er niet van en ik heb geen andere weezen hier ergens verstopt.”	Verder weet ik er niet van - en ik heb geen andere wezen hier ergens verstopt.’	Dat is alles wat ik ervan weet - en ik heb hier geen andere weeskinderen verstopt.’	Dat is het enige wat ik weet - en ik heb hier in de omtrek geen andere weeskinderen verstopt.’
32	“I don’t understand,” said Matthew helplessly, wishing that Marilla was at hand to cope with the situation.	„Ik begrijp het niet,” zei Mattheus, verlegen wat te doen en wenshende, dat Marilla bij hem was om deze zaak verder te behandelen.	‘Ik begrijp het niet,’ zei Mattheus, verlegen wat te doen en wenste, dat Marilla bij hem was.	’Ik begrijp er niets van,’ zei Matthew hulpeloos, en hij wenste dat Marilla er was om hem uit deze toestand te redden.	Ik snap het niet,’ zei Matthew hulpeloos. Hij wilde dat Marilla de buurt was, zij zou wel raad weten.
33	“Well, you’d better question the girl,” said the station-master carelessly.	„Ik zou het meisje maar eens ondervragen,” zei de chef op onverschilligen toon.	‘Ik zou het meisje maar eens ondervragen,’ zei de chef op onverschillige toon.	Vraag het maar aan het meisje zelf,’ zei de stationschef nonchalant.	Volgens mij kun je beter aan dat meisje vragen hoe het zit,’ zei de stationschef luchthartig.

#	EN	1910	1960	1979	2016
34	“I dare say she’ll be able to explain—she’s got a tongue of her own, that’s certain.	„Zij zal de zaak wel kunnen verklaren - zij heeft ten minste woorden genoeg tot haar dienst, dat is zeker.	‘Zij zal de zaak wel kunnen verklaren. [untranslated]	Ze kan het best uitleggen - ze is niet op haar mondje gevallen, dat is een ding dat zeker is.	“Zij kan het je waarschijnlijk wel uitleggen, ze is goed van de tongriem gesneden.
35	Maybe they were out of boys of the brand you wanted.”	Misschien hadden ze geen jongens meer van de soort, die ge hebben woudt, voorhanden.”	Misschien hadden ze geen jongens meer van de soort, die u hebben wilde, voorhanden.’	Misschien waren er geen jongens meer van het soort dat u zoekt.	Misschien hadden ze ginds geen jongens meer van het soort dat jij wilde.’
36	He walked jauntily away, being hungry, and the unfortunate Matthew was left to do that which was harder for him than bearding a lion in its den—walk up to a girl—a strange girl—an orphan girl—and demand of her why she wasn’t a boy.	Hij liep haastig heen, want hij had honger, en de ongelukkige Mattheus bleef achter met een taak voor zich, die hem zwaarder viel, dan een leeuw in zijn hol te trotseeren - hij moest naar dat meisje toegaan, een vreemd meisje, een weesmeisje nog wel - en haar vragen, waarom ze geen jongen was.	Hij liep haastig heen, want hij had honger, en de ongelukkige Mattheus bleef achter met een taak voor zich, die hem zwaarder viel, dan een leeuw in zijn hol te trotseren - hij moest naar dat meisje toegaan, een vreemd meisje, en haar vragen, waarom ze geen jongen was.	Hij had honger en wandelde opgewekt naar huis. De arme Matthew bleef achter met het gevoel of hij een leeuwenkooi binnen moest. Hij moest aan een vreemd meisje - een weesmeisje - vragen waarom ze geen jongetje was.	Hij liep kwiek weg omdat hij trek had. En zo stond Matthew ineens voor een uitdaging die voor hem moeilijker was dan het trotseren van een leeuw in de leeuwenkuil: op een meisje af gaan... een vreemd meisje... een weesmeisje... en haar vragen waarom ze geen jongen was.

#	EN	1910	1960	1979	2016
37	Matthew groaned in spirit as he turned about and shuffled gently down the platform towards her.	Met angst in het hart en slependen tred liep hij het perron af naar haar toe.	Met angst in het hart en slepende tred liep hij het perron af naar haar toe.	Matthew kreunde van binnen terwijl hij zich omdraaide en verlegen over het perron naar haar toe liep.	Matthew kreunde inwendig terwijl hij zich omdraaide en zich langzaam en onzeker over het perron bewoog, naar haar toe.
38	She had been watching him ever since he had passed her and she had her eyes on him now.	Ze had hem in het oog gehouden van het oogeblik af dat hij langs haar heen was gegaan, en ook nu hield zij den blik op hem gevestigd.	Ze had hem in het oog gehouden van het oogeblik af dat hij langs haar heen was gegaan, en ook nu hield zij de blik op hem gevestigd.	Ze had hem in de gaten gehouden vanaf het moment dat hij langs haar heen liep en ze keek ook nu naar hem.	Vanaf het moment dat hij haar voorbij was gelopen, had ze hem in de gaten gehouden. Nu keek ze hem aan.
39	Matthew was not looking at her and would not have seen what she was really like if he had been, but an ordinary observer would have seen this:	Mattheus keek niet naar haar, en als hij gekeken had, zou hij nog niet geweten hebben, hoe zij er uitzag, maar iemand met een alledaagsche opmerkingsgave zou het volgende hebben waargenomen:	Mattheus keek niet naar haar en als hij gekeken had, zou hij nog niet geweten hebben, hoe zij er uitzag, maar iemand met een alledaagse opmerkingsgave zou het volgende hebben waargenomen:	Matthew keek de andere kant op en hij zou haar trouwens toch niet echt goed hebben gezien. Maar iemand die toevallig langs gekomen zou zijn, zou het volgende hebben opgemerkt:	Matthew keek niet terug, en zelfs als hij dat wel had gedaan, was hem niets aan haar verschijning opgevallen. Maar een gewone toeschouwer zou gezien hebben
40	A child of about eleven, garbed in a very short, very tight, very ugly dress of yellowish-gray wincey.	Een kind van een jaar of elf met een zeer korte, zeer nauwe en zeer leelijke jurk aan van geelachtig grijs molton.	Een kind van een jaar of elf met een zeer korte, zeer nauwe en zeer leelijke jurk aan van geelachtig grijs molton.	Een kind van ongeveer elf jaar, met een heel kort, heel nauw en lelijk jurkje aan van geelachtig witte katoen.	dat zij een kind van een jaar of elf was, gekleed in een hele korte, hele krappe, hele leelijke jurk van vergeeld linnen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
41	She wore a faded brown sailor hat and beneath the hat, extending down her back, were two braids of very thick, decidedly red hair.	Ze had een verschoten, bruinen ronden hoed op en daar onder uit hingen op haar rug twee dikke roode vlechten.	Ze had een verschoten, bruine ronde hoed op en daar onder uit hingen op haar rug twee dikke rode vlechten.	Ze had een verbleekt bruin matrozenhoedje op en onder dat hoedje kwamen twee dikke rode vlechten uit.	Ze droeg een flets bruine strohoed; daaronder vandaan hingen over de lengte van haar rug twee vlechten van erg dik, onmiskenaar rood haar.
42	Her face was small, white and thin, also much freckled; her mouth was large and so were her eyes, which looked green in some lights and moods and gray in others.	Haar gezichtje was klein, bleek en schraal en vol sproeten; ze had een grooten mond en groote oogen, die soms groen, soms grijs waren.	Haar gezichtje was klein, bleek en schraal en vol sproeten; ze had een grote mond en grote ogen, die soms groen, soms grijs waren.	Ze had een smal, wit en mager gezichtje vol sproeten, een brede mond en grote ogen die, afhankelijk van het licht en van haar stemming, soms groen leken en soms ook grijs.	Ze had een wit, smal gezichtje vol sproeten; ze had een grote mond en grote ogen, die er bij een bepaalde lichtval en afhankelijk van haar stemming groen uitzagen, en in andere gevallen grijs.

#	EN	1910	1960	1979	2016
43	So far, the ordinary observer; an extraordinary observer might have seen that the chin was very pointed and pronounced; that the big eyes were full of spirit and vivacity; that the mouth was sweet-lipped and expressive; that the forehead was broad and full; in short, our discerning extraordinary observer might have concluded that no commonplace soul inhabited the body of this stray woman-child of whom shy Matthew Cuthbert was so ludicrously afraid.	Aldus de alledaagsche opmerker; een scherper en dieper blik had kunnen opmerken, dat de kin zeer spits was, dat de groote oogen tintelden van leven, dat de lieve lippen vol uitdrukking waren en dat het voorhoofd breed en hoog was; kortom, de buitengewoon scherpzinnige opmerker zou tot de slotsom gekomen zijn, dat in het lichaam van dit eenzame vrouwelijke wezentje, dat Mattheus Cuthbert met zoo'n belachelijke vreesachtigheid naderde, geen alledaagsche ziel kon wonen.	[untranslated] De kin was zeer spits en de grote ogen tintelden van leven, de lippen waren vol uitdrukkingen het voorhoofd breed en hoog. [untranslated] Stellig geen alledaagse ziel. [untranslated]	Tot zover een toevallige voorbijganger. Een oplettend iemand had misschien gezien dat haar kin nogal puntig en zwaar was, haar grote ogen levendig en geestig, haar mond zacht en vol uitdrukking en haar voorhoofd hoog en breed. Kortom, onze oplettende voorbijganger zou misschien tot de conclusie zijn gekomen dat het hier geen alledaags verdwaald meisje betrof, waarvoor de verlegen Matthew Cuthbert zo belachelijk bang was.	Tot zover de gewone toeschouwer... Een opmerkzamere toeschouwer had wellicht gezien dat haar kin erg spits was en erg uitgesproken, dat haar grote ogen een en al levenslust en vrolijkheid uitstraalden, dat ze een lieve, expressieve mond had en een breed, sterk ogend voorhoofd. Kortom: onze opmerkzame toeschouwer zou misschien geconcludeerd hebben dat er geen alledaagse ziel huisde in het lichaam van dit dakloze kind voor wie de verlegen Matthew Cuthbert zo belachelijk bang was.

#	EN	1910	1960	1979	2016
44	Matthew, however, was spared the ordeal of speaking first, for as soon as she concluded that he was coming to her she stood up, grasping with one thin brown hand the handle of a shabby, old-fashioned carpet-bag; the other she held out to him.	Mattheus werd echter de marteling bespaard van het gesprek te moeten beginnen, want zoodra zij tot de zekerheid kwam, dat hij naar haar toe kwam, stond zij op, greep met de eene hand de ouderwetsche reistasch en stak de andere naar hem uit.	Mattheus werd echter de marteling bespaard van het gesprek te moeten beginnen, want zodra zij tot de zekerheid kwam, dat hij naar haar toe kwam, stond zij op, greep met de ene hand de ouderwetsche reistas en stak de andere naar hem uit.	Gelukkig hoefde Matthew niet het eerste iets te zeggen. Toen ze zag dat hij naar haar toe kwam, stond ze op, pakte met haar magere zongebruinde hand het handvat van een armoedige, ouderwetsche karbies en de andere stak ze naar hem uit.	Zodra het meisje namelijk geconcludeerd had dat hij naar haar toe kwam, stond ze op. Ze greep met één dun, bruin handje het handvat van een sjofele, ouderwetsche reistas en stak haar andere hand naar hem uit.
45	“I suppose you are Mr. Matthew Cuthbert of Green Gables?” she said in a peculiarly clear, sweet voice.	„U is zeker Mijnheer Cuthbert van het Groene Huis?” vroeg ze en haar stem klonk bijzonder helder en liefelijk.	‘U is zeker Mijnheer Cuthbert van het Groene Huis?’ vroeg ze en haar stem klonk bijzonder helder en lief.	‘Ik denk dat u meneer Matthew Cuthbert bent, van het groene Huis,’ zei ze met een erg heldere en welluidende stem.	‘Ik veronderstel dat u mijnheer Matthew Cuthbert bent van het Groene Huis?’ vroeg ze met een bijzonder duidelijke, aangepaste stem.
46	“I’m very glad to see you.	„Ik ben blij, dat ik u zie.	‘Ik ben blij, dat ik u zie.	‘Ik ben erg blij dat ik u zie.	‘Ik ben erg blij u te zien.
47	I was beginning to be afraid you weren’t coming for me and I was imagining all the things that might have happened to prevent you.	Ik begon al bang te worden, dat u niet meer komen zou en stelde mij voor, wat er al kon gebeurd zijn, om u op te houden.	Ik begon al bang te worden, dat u niet meer komen zou en stelde mij voor, wat er al kon gebeurd zijn, om u op te houden.	Ik was al bang dat u me niet zou komen halen en ik bedacht allerlei dingen die gebeurd zouden kunnen zijn.	Ik begon al bang te worden dat u me niet zou komen afhalen. Ik verbeelde me wat er allemaal kon zijn gebeurd om uw komst te verhinderen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
48	I had made up my mind that if you didn't come for me to-night I'd go down the track to that big wild cherry-tree at the bend, and climb up into it to stay all night.	Ik had mij al voorgenomen, dat, als u niet kwam vanavond, ik den spoorweg langs zou loopen tot aan dien grooten wilden kerseboom bij de bocht en dat ik daar in zou klimmen en er den nacht doorbrengen.	Ik had mij al voorgenomen, dat, als u niet kwam van avond, ik de spoorweg langs zou lopen tot aan die grote wilde kerseboom bij de bocht en dat ik daar in zou klimmen en er de nacht doorbrengen.	Ik had al met mezelf afgesproken dat ik, als u vanavond niet zou komen, langs de spoorlijn zou lopen tot aan de bocht bij die grote wilde kerseboom en dan zou ik daarin zijn geklommen om de nacht door te brengen.	Ik had al besloten dat als u mij vanavond niet zou ophalen, ik langs het spoor zou lopen naar die grote, wilde kersenboom in de bocht en dat ik daarin zou klimmen en er de hele nacht zou blijven.
49	I wouldn't be a bit afraid, and it would be lovely to sleep in a wild cherry-tree all white with bloom in the moonshine, don't you think?	Ik zou heelemaal niet bang zijn en het zou wel prettig zijn te slapen in een wilden kerseboom vol witte bloesems in den maneschijn, denkt u ook niet?	Ik zou heelemaal niet bang zijn en het zou wel prettig zijn te slapen in een wilde kerseboom vol witte bloesems in de maneschijn, denkt u ook niet?	Ik zou heelemaal niet bang zijn en het lijkt me heerlijk om te slapen in een wilde kerseboom, heelemaal wit met bloesem in het maanlicht, denkt u ook niet?	Bang zou ik echt niet zijn, hoor. Het zou leuk zijn om in de maneschijn in een wilde kersenboom te slapen die heelemaal wit is van de bloesem, toch?
50	You could imagine you were dwelling in marble halls, couldn't you?	Je zou je kunnen verbeelden, dat je in wit marmeren zalen was.	Je zou je kunnen verbeelden, dat je in wit marmeren zalen was.	Je zou kunnen fantaseren dat je in marmeren zalen woonde, nietwaar?	Je zou kunnen fantaseren alsof je in marmeren zalen rondliep, niet?
51	And I was quite sure you would come for me in the morning, if you didn't to-night."	En ik wist zeker, dat u 's morgens zou komen, als er van avond niet was geweest."	En ik wist zeker, dat u 's morgens zou komen, als u er vanavond niet was geweest.'	En ik was er zeker van dat u me 's morgens zou komen halen als u vanavond niet kwam.'	En ik wist sowieso zeker dat als u mij 's avonds niet kwam halen, u er dan wel in de ochtend zou zijn.

#	EN	1910	1960	1979	2016
52	Matthew had taken the scrawny little hand awkwardly in his; then and there he decided what to do.	Mattheus had het magere handje wat onhandig beetgepakt; hij was dadelijk besloten, wat hij doen zou.	Mattheus had het magere handje wat onhandig beetgepakt; hij was dadelijk besloten, wat hij doen zou.	Matthew had de magere kleine hand onhandig in de zijne genomen en besloot op dat moment wat hij moest doen.	Matthew had het broodmagere handje onbeholpen beetgepakt. Hij wist wat hij moest doen.
53	He could not tell this child with the glowing eyes that there had been a mistake; he would take her home and let Marilla do that.	Hij kon dit kind met de stralende oogen niet vertellen, dat er een vergissing had plaats gehad; hij zou haar mee naar huis nemen en dan moest Marilla de zaak maar opknappen.	Hij kon dit kind met de stralende ogen niet vertellen, dat er een vergissing had plaats gehad; hij zou haar mee naar huis nemen en dan moest Marilla de zaak maar opknappen.	Hij kon dit kind met die stralende ogen niet zeggen dat er een fout gemaakt was. Hij zou haar mee naar huis nemen en de rest aan Marilla overlaten.	Hij kon dit kind met haar stralende ogen onmogelijk meedelen dat er iets fout was gegaan. Hij zou haar meenemen naar huis en dan moest Marilla het heft maar in handen nemen.
54	She couldn't be left at Bright River anyhow, no matter what mistake had been made, so all questions and explanations might as well be deferred until he was safely back at Green Gables.	Een vergissing, of niet, hier te Bright River kon ze toch niet blijven, en alle vragen en uitleggingen konden dus wel wachten tot hij goed en wel in het Groene Huis was.	Een vergissing of niet, hier te Bright River kon ze toch niet blijven, en alle vragen en uitleggingen konden dus wel wachten tot hij goed en wel in het Groene Huis was.	Hij kon haar in ieder geval niet in Bright River achterlaten, ook al was er een fout gemaakt. Alle vragen en verklaringen konden dus net zo goed worden uitgesteld tot hij veilig terug was in het Groene Huis.	Haar achterlaten in Bright River was in ieder geval geen optie, wat er ook mis was gegaan. Dus alle vragen en verklaringen konden net zo goed wachten tot hij veilig en wel terug was in het Groene Huis.
55	"I'm sorry I was late," he said shyly.	„Het spijt mij, dat ik zoo laat ben,” zei hij verlegen.	'Het spijt mij, dat ik zo laat ben,' zei hij verlegen.	'Het spijt me dat ik zo laat ben,' zei hij verlegen.	'Het spijt me dat ik zo laat ben,' zei hij be-deesd.
56	"Come along.	„Kom maar mee;	'Kom maar mee;	'Kom mee.	'Kom mee.
57	The horse is over in the yard.	het rijtuig staat daar op het erf.	het rijtuig staat daar op het erf.	Het paard is op de binnenplaats.	Het paard staat iets verderop, in de wei.

#	EN	1910	1960	1979	2016
58	Give me your bag.”	Laat mij je reistasch dragen.”	Laat mij je reis tas dragen.’	Geef me je tas.’	Geef je tas maar aan mij.’
59	“Oh, I can carry it,” the child responded cheerfully.	„O, neen, die kan ik best zelf dragen,” antwoordde het kind vroolijk.	’O, neen, die kan ik best zelf dragen,’ antwoordde het kind vrolijk.	O, die draag ik zelf wel,’ zei ze opgewekt.	‘Die kan ik zelf wel dragen,’ antwoordde het kind vrolijk.
60	“It isn’t heavy.	„Hij is niet zwaar.	’Hij is niet zwaar.	’Hij is helemaal niet zwaar.	’Hij is niet zwaar.
61	I’ve got all my worldly goods in it, but it isn’t heavy.	Al mijn wereldsche goederen zitten er in, maar toch is hij niet zwaar.	[untranslated]	Ik heb er al mijn spul-letjes in, en toch is hij niet zwaar.	Alles wat ik in deze wereld heb zit erin, maar zwaar is-ie niet.
62	And if it isn’t carried in just a certain way the handle pulls out—so I’d better keep it because I know the exact knack of it.	Als je hem niet op een bepaalde manier beet pakt, dan schiet het handvat- sel er uit en dus is het beter, dat ik hem maar draag, want ik heb den slag er van beet.	[untranslated]	En als ik hem niet op een bepaalde manier vasthou, dan raakt het handvat los. Ik zal hem daarom zelf maar vasthouden, want ik weet precies hoe het moet.	En als je de tas niet op een bepaalde manier draagt, komt het handvat los. Ik kan hem dus maar beter zelf vasthouden, ik weet precies hoe het moet.
63	It’s an extremely old carpet-bag.	’t Is een erg oude reistasch.	[untranslated]	[untranslated]	Het is een heel oude reistas.
64	Oh, I’m very glad you’ve come, even if it would have been nice to sleep in a wild cherry-tree.	Ik ben heel blij, dat u gekomen is, al zou ik ook erg graag in den wilden kerseboom hebben geslapen.	[untranslated]	Ik ben toch zo blij dat u gekomen bent, ook al zou het fijn geweest zijn om in een wilde kerseboom te slapen.	Wat ben ik blij dat u gekomen bent, al zou het ook leuk geweest zijn om in een wilde kersenboom te slapen.
65	We’ve got to drive a long piece, haven’t we?	We moeten zeker een heel eind rijden?	We moeten zeker een heel eind rijden?	We moeten een heel eind rijden, hè?	We moeten een aardig eindje rijden toch?

#	EN	1910	1960	1979	2016
66	Mrs. Spencer said it was eight miles.	Juffrouw Spencer zei, dat het wel twee uur was.	Juffrouw Spencer zei, dat het wel twee uur was.	Mevrouw Spencer zei dat het zes kilometer was.	Mevrouw Spencer zei dat het acht mijl was.
67	I'm glad because I love driving.	Dat vind ik heerlijk, want ik ben dol op rijden.	Dat vind ik heerlijk, want ik ben dol op rijden.	Fijn, want ik ben gek op rijden.	Dat lijkt me leuk want ik ben dol op rijden.
68	Oh, it seems so wonderful that I'm going to live with you and belong to you.	O, ik kan mij nog niet begrijpen, dat ik werkelijk bij u zal komen wonen en bij u thuis zal horen.	O, ik kan mij nog niet begrijpen, dat ik werkelijk bij u zal komen wonen en bij u thuis zal horen.	O wat is het heerlijk dat ik bij jullie mag wonen en bij jullie ga horen.	Het lijkt me zo schitterend dat ik bij u ga wonen en bij u thuishoor.
69	I've never belonged to anybody—not really.	Ik heb nog nooit ergens thuis gehoord, niet werkelijk thuis;	Ik heb nog nooit ergens thuis gehoord, niet werkelijk thuis;	Ik heb nog nooit bij iemand gehoord - niet echt.	Ik heb nog nooit bij iemand gehoord - niet écht.
70	But the asylum was the worst.	maar het weeshuis was het ergst van alles.	maar het weeshuis was het ergst van alles.	Het weeshuis was vreselijk.	Het weeshuis was het ergst.
71	I've only been in it four months, but that was enough.	[untranslated]	[untranslated]	Ik ben er vier maanden geweest en dat was meer dan genoeg.	Ik heb er maar vier maanden gewoond, maar dat was meer dan genoeg.
72	I don't suppose you ever were an orphan in an asylum, so you can't possibly understand what it is like.	U is zeker nooit een kind in een weeshuis geweest en dus kunt onmogelijk weten hoe het daar is.	U is zeker nooit een kind in een weeshuis geweest en dus kunt u onmogelijk weten hoe het daar is.	Ik denk niet dat u ooit wees in een weeshuis bent geweest, dus u kunt zich niet voorstellen hoe het daar is.	U bent vast nooit een wees in een weeshuis geweest, u kunt dus onmogelijk begrijpen hoe het daar is.
73	It's worse than anything you could imagine.	Het is erger, dan je je kunt voorstellen.	Het is erger, dan je je kunt voorstellen.	Het is erger dan alles wat je maar kunt bedenken.	Het is erger dan alles wat u zich kunt voorstellen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
74	Mrs. Spencer said it was wicked of me to talk like that, but I didn't mean to be wicked.	Juffrouw Spencer zei, dat het slecht van mij was zoo te spreken, maar ik heb er toch niets slechts mee bedoeld.	[untranslated]	Mevrouw Spencer zei dat het slecht van me was om er zo over te praten, maar ik wil helemaal niet slecht zijn.	Mevrouw Spencer zei dat het slecht van me was om zo te praten, maar ik bedoel er geen kwaad mee.
75	It's so easy to be wicked without knowing it, isn't it?	Je kunt zoo licht slecht zijn, zonder het te willen, vindt niet?	[untranslated]	Het is gemakkelijk om slecht te zijn zonder dat je het zelf weet, vind je niet?	Het is zo gemakkelijk om slecht te zijn zonder het door te hebben, nietwaar?
76	They were good, you know—the asylum people.	Ze waren heel goed, ziet u, de menschen in het weeshuis,	[untranslated]	Ze waren wel goed, weet je - de mensen in het huis.	Ze bedoelden het goed, hoor, de mensen in het weeshuis.
77	But there is so little scope for the imagination in an asylum—only just in the other orphans.	maar je vindt daar zoo weinig voor je verbeelding, alleen de weezen.	Er valt nooit iets te beleven.	Maar je kon er nergens over fantaseren - alleen maar over de andere weeskinderen.	Maar in een weeshuis kun je met je verbeelding geen kant op. Je kunt alleen maar fantaseren over de andere weeskinderen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
78	It was pretty interesting to imagine things about them—to imagine that perhaps the girl who sat next to you was really the daughter of a belted earl, who had been stolen away from her parents in her infancy by a cruel nurse who died before she could confess.	Ik vond het dan ook wel interessant, mij allerlei omtrent hen te verbeelden - bijvoorbeeld, dat het meisje naast mij aan tafel eigenlijk de dochter was van een graaf, die, heel klein, van haar ouders geroofd was door een wreede kindermoid, die stierf voordat zij alles bekennen kon.	Ik vond het dan ook wel interessant, mij allerlei omtrent de andere wezen te verbeelden - bijvoorbeeld, dat het meisje naast mij aan tafel eigenlijk de dochter was van een graaf, die, heel klein, van haar ouders geroofd was door een wreede kindermoid, die stierf voordat zij alles bekennen kon.	Het was natuurlijk wel leuk om te fantaseren - dat bijvoorbeeld het meisje dat naast je zat in werkelijkheid de dochter was van een graaf, die als baby bij haar riders was weggehaald door een wrede kindermoid die stierf voordat ze een bekentenis kon doen.	Wat op zich best interessant was, dat wel. Je kon fantaseren dat het meisje dat naast je zat misschien in werkelijkheid de dochter was van een belangrijke graaf. Dat ze als peuter was weggekaapt bij haar ouders door een wrede verzorgster, die stierf voordat ze haar misdaad kon opbiechten.
79	I used to lie awake at nights and imagine things like that, because I didn't have time in the day.	Ik lag 's nachts wel eens wakker om mij zulke dingen te kunnen verbeelden, want overdag had ik geen tijd.	[untranslated]	Dikwijls lag ik 's nachts wakker en bedacht dat soort dingen, omdat ik er overdag geen tijd voor had.	Ik lag 's nachts altijd wakker en beeldde me dan zulke dingen in, omdat ik daar overdag geen tijd voor had.
80	I guess that's why I'm so thin—I <i>am</i> dreadful thin, ain't I?	Daardoor ben ik zeker zoo mager - want ik ben erg mager, vindt u niet?	[untranslated]	Ik denk dat ik daarom zo mager ben - ik ben erg mager, vind je niet?	Ik denk dat ik daarom zo mager ben - ik ben echt vreselijk mager, nietwaar?
81	There isn't a pick on my bones.	Vel over been.	[untranslated]	Ik ben gewoon vel over been.	Er zit geen grammetje vet op mijn botten.

#	EN	1910	1960	1979	2016
82	I do love to imagine I'm nice and plump, with dimples in my elbows."	Ik verbeeld mij zoo graag dat ik lekker mollig ben, met kuiltjes in de ellebogen."	[untranslated]	Ik zou graag lekker mollig willen zijn, met kuiltjes in mijn ellebogen.'	Ik mag graag fantaseren dat ik mooi ben en mollig, met kuiltjes in mijn ellebogen.'
83	With this Matthew's companion stopped talking, partly because she was out of breath and partly because they had reached the buggy.	Mattheus' kleine metgezel hield hier op met praten, eensdeels omdat zij buiten adem was, anderdeels omdat zij de kapsjees hadden bereikt.	Mattheus' kleine metgezel hield hier op met praten, enerzijds omdat zij buiten adem was, anderzijds omdat zij de kapsjees hadden bereikt.	Matthews kameraadje stopte met praten omdat ze buiten adem was en bovendien waren ze bij het rijtuig aangekomen.	Toen hield Matthews metgezel op met praten, deels omdat ze buiten adem was en deels omdat ze bij het rijtuig waren gekomen.
84	Not another word did she say until they had left the village and were driving down a steep little hill, the road part of which had been cut so deeply into the soft soil, that the banks, fringed with blooming wild cherry-trees and slim white birches, were several feet above their heads.	Ze zei geen woord meer, voordat zij het dorp hadden verlaten en den steilen heuvel afreden langs een hollen weg, waarvan de hooge kanten met bloeiende, wilde kerseboomen en teedere zilveren berken beplant, zich eenige voeten boven hunne hoofden verhieven.	Ze zei geen woord meer, voordat zij het dorp hadden verlaten en de steile heuvel afreden langs een holle weg, waarvan de hoge kanten met bloeiende, wilde kersebomen en tedere zilveren berken beplant, zich enige voeten boven hunne hoofden verhieven.	Ze hield haar mond dicht tot ze het dorp uit waren en een steil heuveltje afreden. De weg was hier zo diep in de zachte grond uitgesleten dat de berm, met bloeiende wilde kersebomen en slanke witte berken, wel een meter boven hun hoofd uitstaken.	Er kwam daarna geen woord meer uit haar mond, totdat ze het dorp achter zich hadden gelaten en een steil heuveltje afreden. In de zachte aarde waren zulke diepe voren in de weg getrokken dat de wallen, omzoomd door bloeiende wilde kersenbomen en slanke, witte berken, wel een meter boven hun hoofd uitstaken.

#	EN	1910	1960	1979	2016
85	The child put out her hand and broke off a branch of wild plum that brushed against the side of the buggy.	Het kind stak de hand uit en brak een wilde-pruimetak af, die langs den kant van het rijtuigje streek.	Het kind stak de hand uit en brak een wilde-pruimetak af, die langs de kant van het rijtuigje streek.	Het meisje stak haar hand uit en brak een takje van een wilde pruimeboom die vlak langs het rijtuig streek	Met haar hand brak het meisje een tak van een wilde pruimenboom af die rakelings langs de zijkant van het rijtuig ging.
86	“Isn’t that beautiful?”	„Is dat niet mooi?”	‘Is dat niet mooi?’	‘Is dat niet prachtig?’	‘Is dit niet prachtig?’
87	What did that tree, leaning out from the bank, all white and lacy, make you think of?” she asked.	Waar deed die overhangende boom met de kantachtige witte bloesems u aan denken?” vroeg ze.	Waar deed die overhangende boom met de kantachtige witte bloesems u aan denken?’ vroeg ze.	Die boom, die als een witte sluier over de weg hangt, waar doet die je aan denken?” vroeg ze.	Waar deed die boom, die vanaf de wal naar deze kant leunde, helemaal wit en kantachtig, u aan denken?’ vroeg ze.
88	“Well now, I dunno,” said Matthew.	„Ja dat weet ik niet,” zeide Mattheus.	‘Ja, dat weet ik niet,’ zei Mattheus.	‘Nou, ik weet het niet hoor,’ zei Matthew.	‘Och, kweenie,’ zei Matthew.
89	“Why, a bride, of course—a bride all in white with a lovely misty veil.	„Maar natuurlijk aan een bruid - aan een bruid helemaal in het wit, met een mooien sluier als een nevel.	‘Maar natuurlijk aan een bruid - aan een bruid helemaal in het wit, met een mooie sluier als een nevel.	Aan een bruid natuurlijk, een bruid helemaal in het wit, met een prachtige wazige sluier.	‘Nou, een bruid natuurlijk. Een bruid, helemaal in het wit, met zo’n mooie sluier.
90	I’ve never seen one, but I can imagine what she would look like.	Ik heb er nooit één gezien, maar ik kan mij best verbeelden, hoe zij er uit moet zien.	Ik heb er nooit één gezien, maar ik kan mij best verbeelden, hoe zij er uit moet zien.	Ik heb er nooit een gezien, maar ik kan me voorstellen hoe ze eruit ziet.	Ik heb nog nooit een bruid gezien, maar ik kan me er wel een voorstelling van maken hoe ze eruit zou zien.
91	I don’t ever expect to be a bride myself.	Ik zal zelf wel nooit de bruid worden.	Ik zal zelf wel nooit de bruid worden.	Ik denk niet dat ik zelf ooit een bruid zal zijn.	Ik verwacht niet dat ikzelf ooit een bruid zal zijn.

#	EN	1910	1960	1979	2016
92	I'm so homely nobody will ever want to marry me—unless it might be a foreign missionary.	Ik ben te leelijk, dan dat ooit iemand met mij zou willen trouwen - of misschien een zendeling.	Ik ben te lelijk, dan dat ooit iemand met mij zou willen trouwen.	Ik ben zo lelijk dat niemand met me wil trouwen - of het moet een missionaris zijn die ver weg gaat,	Ik ben zo gewoontjes dat niemand ooit met me zal willen trouwen, behalve misschien een buitenlandse zendeling.
93	I suppose a foreign missionary mightn't be very particular.	Zendelingen zien, denk ik, niet zoo nauw.	[untranslated]	die is niet zo kieskeurig, denk ik.	Ik neem aan dat een buitenlandse zendeling niet zo kieskeurig kan zijn.
94	But I do hope that some day I shall have a white dress.	Maar ik hoop, dat ik nog eens een witte jurk zal krijgen.	Maar ik hoop, dat ik nog eens een witte jurk zal krijgen.	Toch hoop ik dat ik ooit nog eens een witte jurk zal dragen.	Maar ik hoop wel dat ik ooit eens een witte jurk krijg.
95	That is my highest ideal of earthly bliss.	Dat is mijn hoogste ideaal van geluk hier op aarde.	Dat is mijn hoogste ideaal op aarde.	Dat is mijn liefste wens.	Dat is voor mij het hoogtepunt van aards genot.
96	I just love pretty clothes.	Ik ben dol op mooie kleren,	[untranslated]	Ik hou van mooie kleren.	Ik ben dol op mooie kleren,
97	And I've never had a pretty dress in my life that I can remember—but of course it's all the more to look forward to, isn't it?	en zoover ik mij kan herinneren, heb ik nooit een mooie jurk gehad - maar het is des te prettiger, als je het nog in het vooruitzicht hebt, niet waar?	[untranslated]	En ik heb nog nooit van mijn leven een mooie jurk gehad - maar dan is het juist fijn om er naar uit te zien, vind je niet?	en ik kan me niet herinneren dat ik ooit in mijn leven een mooie jurk heb gehad. Maar daardoor heb ik natuurlijk des te meer om naar uit te kijken, toch?
98	And then I can imagine that I'm dressed gorgeously.	En buitendien, ik kan mij best verbeelden, dat ik prachtig gekleed ben.	[untranslated]	Soms fantaseer ik dat ik heel mooi aangekleed ben.	Dan beeld ik me in dat ik betoverend mooi ben gekleed.

#	EN	1910	1960	1979	2016
99	This morning when I left the asylum I felt so ashamed because I had to wear this horrid old wincey dress.	Van morgen, toen ik uit het weeshuis wegging, schaamde ik mij zoo over de leelijke, oude molton jurk, die ik aan had.	Van morgen, toen ik uit het weeshuis wegging, schaamde ik mij zo over die lelijke, oude molton jurk, die ik aan had.	Vanmorgen, toen ik uit het weeshuis wegging, schaamde ik me dood omdat ik deze afschuwelijke oude katoenen jurk aan moest.	Toen ik vanmorgen het weeshuis verliet, schaamde ik me zo omdat ik deze afschuwelijke, oude jurk moest dragen.
100	All the orphans had to wear them, you know.	Al de meisjes in het weeshuis hebben er zoo één, weet u.	Al de meisjes in het weeshuis hebben er zo één, weet u.	Weet je, alle weeskinderen hadden er precies zo een.	Weet u, alle wezen moesten die dragen.
101	A merchant in Hopeton last winter donated three hundred yards of wincey to the asylum.	Een winkelier in Hopetown gaf verleden winter drie honderd meter molton aan het weeshuis cadeau.	Een winkelier in Hopetown gaf verleden winter drie honderd meter molton aan het weeshuis cadeau.	Een koopman in Hope-town gaf vorige winter driehonderd meter katoen aan het weeshuis.	Vorige winter schonk een koopman in Hopetown driehonderd meter van deze stof aan het weeshuis.
102	Some people said it was because he couldn't sell it, but I'd rather believe that it was out of the kindness of his heart, wouldn't you?	Men zei, dat hij er mee was blijven zitten, maar ik wil liever gelooven, dat zijn goede hart het hem ingaf, u ook niet?	[untranslated]	Sommige mensen zeiden dat hij het toch niet kon verkopen, maar ik geloof eerder dat hij het uit goedheid deed, denk je niet?	Sommigen zeiden dat hij het deed omdat hij de stof aan de straatstenen niet kwijtraakte, maar ik geloof liever dat hij het uit de goedheid van zijn hart deed, denkt u niet?
103	When we got on the train I felt as if everybody must be looking at me and pitying me.	Toen wij in den trein zaten, had ik een gevoel, alsof alle mensen naar mij keken en mij beklaagden.	Toen wij in de trein zaten, had ik een gevoel, alsof alle mensen naar mij keken en mij beklaagden.	Toen we bij de trein kwamen, leek het net of iedereen naar me keek en medelijden met me had.	Toen we op de trein stapten, had ik het gevoel dat iedereen naar me keek en medelijden met me had.

#	EN	1910	1960	1979	2016
104	But I just went to work and imagined that I had on the most beautiful pale blue silk dress—because when you <i>are</i> imagining you might as well imagine something worth while—and a big hat all flowers and nodding plumes, and a gold watch, and kid gloves and boots.	Maar ik zette mijn verbeelding aan het werk en stelde mij voor, dat ik een heel mooie licht-blaauw zijden jurk aan had - als je je eenmaal wat verbeelden gaat, moet je maar iets bedenken, dat de moeite waard is - en dat ik een grooten hoed had met bloemen en wuivende veeren, en een gouden horloge, en glacé handschoenen en laarzen.	Maar ik zette mijn verbeelding aan het werk en stelde mij voor, dat ik een heel mooie licht-blaauw zijden jurk aan had en dat ik een grote hoed had met bloemen en wuivende veren, en een gouden horloge, en glacé handschoenen.	Maar ik ging weer aan het fantaseren en deed net of ik een prachtige lichtblauwe zijden japon aan had - want als je toch iets fantaseert kun je het beter goed doen - en een grote hoed vol met bloemen en struisveren en een gouden horloge en glacé handschoenen en hoge hakken.	Maar ik zette gewoon mijn verbeelding aan het werk en fantaseerde dat ik de mooiste lichtblauwe zijden jurk aanhad - als je gaat fantaseren, moet je het natuurlijk wel goed doen - en een grote hoed met allemaal bloemen en wuivende veren erop, en een gouden horloge, geitenleren handschoenen en hoge schoenen.
105	I felt cheered up right away and I enjoyed my trip to the Island with all my might.	Ik was dadelijk opgevrolijkt en genoot van de reis in den trein.	Ik was dadelijk opgevrolijkt en genoot van de reis.	Ik was meteen vrolijk en het werd een heerlijke reis naar het Eiland.	Ik voelde me meteen een stuk vrolijker en ik genoot met volle teugen van mijn reis naar het eiland.
106	I wasn't a bit sick coming over in the boat.	Ik was in het geheel niet zeeziek op de boot,	Ik was in het geheel niet zeeziek op de boot,	Ik was helemaal niet zeeziek op de boot.	Ik was helemaal niet zeeziek op de boot hiernaartoe.
107	Neither was Mrs. Spencer although she generally is.	Juffrouw Spencer ook niet, ofschoon ze het anders wel is.	Juffrouw Spencer ook niet, ofschoon ze het anders wel is.	En mevrouw Spencer deze keer ook niet.	Trouwens, mevrouw Spencer ook niet, al heeft ze daar meestal wel last van.

#	EN	1910	1960	1979	2016
108	She said she hadn't time to get sick, watching to see that I didn't fall overboard.	Ze zei, dat ze geen tijd had om zeeziek te zijn, omdat ze al-door op moest letten of ik niet overboord zou vallen.	Ze zei, dat ze geen tijd had om zeeziek te zijn, omdat ze al-door op moest letten of ik niet overboord zou vallen.	Ze zei dat ze geen tijd had om zeeziek te zijn, want ze had het veel te druk met op te letten dat ik niet overboord viel.	Ze zei dat ze geen tijd had om zeeziek te worden, omdat ze in de gaten moest houden dat ik niet overboord viel.
109	She said she never saw the beat of me for prowling about.	Ze had nooit iemand gezien, die zoo in alle hoeken en gaten rondkroop, zei ze.	Ze had nooit iemand gezien, die zo in alle hoeken en gaten rondkroop, zei ze.	Ze zei dat ze nog nooit iemand zo had zien rondzwerven.	Ze zei dat ze nog nooit iemand zo had zien rondsuffelen als ik.
110	But if it kept her from being seasick it's a mercy I did prowl, isn't it?	Maar als het haar belette zeeziek te worden, dan is het een geluk, dat ik zoo bewegelijk was, vindt u niet?	Maar als het haar belette zeeziek te worden, dan is het een geluk, dat ik zo bewegelijk was, vindt u niet?	Maar als ze daardoor niet zeeziek werd, dan is het toch maar goed dat ik dat deed, vind je niet?	Maar als ze daardoor niet zeeziek is geworden, mag ze blij zijn dat ik rondsuffelde, vindt u niet?
111	And I wanted to see everything that was to be seen on that boat, because I didn't know whether I'd ever have another opportunity.	Ik wou alles aan boord zien, want ik wist niet, of ik ooit die gelegenheid weer zou hebben.	Ik wilde alles aan boord zien, want ik wist niet, of ik ooit die gelegenheid weer zou hebben.	Ik wou alles zien wat er op dat schip was, want ik wist niet of ik ooit nog eens zo'n kans zou krijgen.	En ik wilde alles op de boot zien wat er te zien was, want ik weet niet of ik ooit nog die kans krijg.
112	Oh, there are a lot more cherry-trees all in bloom!	- O, daar zijn nog een heeleboel kerseboomen in bloei!	- O, daar zijn nog een heleboel kersebomen in bloei!	O, daar staan nog veel meer bloeiende kerseboomen.	O, er zijn nog veel meer bloeiende kersenbomen!
113	This Island is the bloomiest place.	Ik heb nooit zooveel bloeiende boomen gezien als hier.	Ik heb nooit zoveel bloeiende bomen gezien als hier.	Dit Eiland staat helemaal in bloei.	Dit eiland bestaat alleen uit bloemen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
114	I just love it already, and I'm so glad I'm going to live here.	Ik vind het hier heerlijk en ik ben zoo blij, dat ik hier zal wonen.	Ik vind het hier heerlijk en ik ben zo blij, dat ik hier zal wonen.	Ik houd er nu al van en ik ben zo blij dat ik hier kom wonen.	Ik ben er nu al helemaal dol op, en ik ben zo blij dat ik hier ga wonen.
115	I've always heard that Prince Edward Island was the prettiest place in the world, and I used to imagine I was living here, but I never really expected I would.	Ik heb altijd hooren zeggen, dat Prins Eduard's eiland het mooiste land ter wereld was, en verbeeldde mij graag, dat ik er woonde, maar ik dacht niet, dat het ooit zou gebeuren.	[untranslated]	Ik heb altijd gehoord dat Prins Edward eiland het mooiste plekje van de wereld was en soms deed ik net of ik hier woonde, maar ik had nooit gedacht dat het nog eens echt zou gebeuren.	Ik heb altijd gehoord dat Prince Edward Island de mooiste plek op aarde is, en ik stelde me al voor dat ik hier zou wonen, maar ik had nooit verwacht dat het ook echt zou gebeuren.
116	It's delightful when your imaginations come true, isn't it?	Het is heerlijk, als wat je je verbeeld hebt uitkomt, niet waar?	[untranslated]	Wat is het heerlijk als je dromen echt werkelijkheid worden, vind je niet?	Het is verrukkelijk als je fantasieën werkelijkheid worden, toch?
117	But those red roads are so funny.	Maar wat een grappige roode wegen!	[untranslated]	Die rode wegen zijn zo leuk om te zien.	Maar die rode wegen zo grappig.

#	EN	1910	1960	1979	2016
118	When we got into the train at Charlot-tetown and the red roads began to flash past I asked Mrs. Spencer what made them red and she said she didn't know and for pity's sake not to ask her any more questions.	Toen wij in den trein zaten en ik die roode wegen voorbij zag vliegen, vroeg ik aan Juffrouw Spencer, hoe ze zoo rood kwamen, maar ze zei, dat ze het niet wist en dat ik in 's hemelsnaam geen vragen meer moest doen;	[untranslated]	Toen we met de trein uit Charlottetown we-greden en de rode wegen langs ons flit-sten, vroeg ik aan mevrouw Spencer hoe het kwam dat ze rood waren. Ze zei dat ze het niet wist en of ik in 's hemelsnaam wilde ophouden met vragen.	Toen we in Charlot-tetown op de trein stapten en rode we-gen voorbij zagen gli-jden, vroeg ik aan mevrouw Spencer hoe het kwam dat ze rood waren. Ze zei dat ze het niet wist en dat ik in hemelsnaam moest ophouden haar vragen te stellen.
119	She said I must have asked her a thousand already.	ik had er zeker al duizend gedaan, zei ze.	[untranslated]	Ze zei dat ik haar al duizend dingen had gevraagd.	Ze zei dat ik al wel duizend dingen had gevraagd.
120	I suppose I had, too, but how you going to find out about things if you don't ask ques-tions?	Het is best mogelijk, maar hoe zal je ooit de dingen te weten komen, als je niets vraagt?	[untranslated]	Dat was ook wel zo, maar hoe moet je ze anders te weten komen?	Dat zal vast wel, maar hoe kun je nu dingen te weten komen als je geen vragen stelt?
121	And what <i>does</i> make the roads red?"	Hoe komen nu die we-gen zoo rood?"	Maar hoe komen nu die wegen hier zo rood?"	En hoe komt het nou dat de wegen rood zijn?"	Hoe komt het dat de wegen rood zijn?"
122	"Well now, I dunno," said Matthew.	„Ik weet het niet,” zei Mattheus.	'Ik weet het niet,' zei Mattheus.	Nou, 'k weet het niet, hoor,' zei Matthew	'Oef, kweenie,' zei Matthew.
123	"Well, that is one of the things to find out sometime.	„Nu, dat is weer één van de vele dingen, die ik moet zien te weten te komen.	'Nu, dat is weer één van de vele dingen, die ik moet zien te weten te komen.	'Zo, dat is dan een van de dingen waar ik achter moet komen.	'Nou, dat is dan een van de dingen die ik nog moet uitzoeken.

#	EN	1910	1960	1979	2016
124	Isn't it splendid to think of all the things there are to find out about?	Is het niet een verrukkelijk idee, dat er zooveel dingen zijn, die je nog leeren kunt?	Is het niet een verrukkelijk idee, dat er zoveel dingen zijn, die je nog leren kunt?	Is het niet heerlijk om aan al de dingen te denken die je te weten kunt komen?	Is het niet geweldig om te bedenken wat er allemaal nog te ontdekken valt?
125	It just makes me feel glad to be alive—it's such an interesting world.	Het geeft je een blij gevoel, dat je leeft - het is zoo'n interessante wereld.	Het geeft je een blij gevoel, dat je leeft - het is zo'n interessante wereld.	Ik ben blij dat ik leef - het is zo'n interessante wereld.	Ik ben gewoon blij dat ik leef - de wereld is zo interessant!
126	It wouldn't be half so interesting if we know all about everything, would it?	Het zou lang zoo interessant niet zijn, als je alles al wist, is het wel?	Het zou lang zo interessant niet zijn, als je alles al wist, is het wel?	Het zou niet half zo interessant zijn als we alles al wisten.	Het zou niet half zo interessant zijn als we overal alles van wisten, toch?
127	There'd be no scope for imagination then, would there?	Je zou je niets kunnen gaan verbeelden.	Je zou je niets kunnen gaan verbeelden.	Dan zou er geen ruimte zijn voor je fantasie, vind je ook niet?	Er zou dan geen ruimte zijn voor de verbeelding, vindt u ook niet?
128	But am I talking too much?	Maar praat ik niet te veel?	Maar praat ik niet te veel?	Praat ik soms te veel?	Maar praat ik te veel?
129	People are always telling me I do.	De menschen zeggen altijd, dat ik te veel praat.	De mensen zeggen altijd, dat ik te veel praat.	De mensen zeggen altijd dat ik te veel praat.	Dat zeggen ze altijd van mij.
130	Would you rather I didn't talk?	Wou u liever, dat ik niet praatte?	Wilte u liever, dat ik niet praatte?	Heb je liever dat ik niet praat?	Wilt u liever dat ik mijn mond hou?
131	If you say so I'll stop.	Zeg het maar, en dan houd ik op.	Zeg het maar, en dan houd ik op.	Als dat zo is, dan houd ik mijn mond.	Want dan stop ik.
132	I can <i>stop</i> when I make up my mind to it, although it's difficult.	Ik kan wel zwijgen, als ik wil, maar het kost moeite."	Ik kan wel zwijgen, als ik wil, maar het kost moeite.'	Ik kan wel stil zijn als ik dat echt wil, maar het is wel moeilijk.'	Ik kan echt stoppen - als ik mijn best doe, hoe moeilijk het ook is.'

#	EN	1910	1960	1979	2016
133	Matthew, much to his own surprise, was enjoying himself.	Mattheus vond tot zijn eigen verbazing een groot genoegen in haar gebabbel.	Mattheus vond tot zijn eigen verbazing een groot genoegen in haar gebabbel.	Tot zijn eigen verbazing genoot Matthew.	Tot zijn eigen grote verrassing amuseerde Matthew zich.
134	Like most quiet folks he liked talkative people when they were willing to do the talking themselves and did not expect him to keep up his end of it.	Zoals het met de meeste stille mensen gaat, hield hij van spraakzame mensen, als ze ten minste maar niet vergden, dat hij meedeed.	[untranslated]	Zoals de meeste zwijgzame mensen hield hij wel van spraakzame mensen, als ze tenminste bereid waren het alleen te doen en niet verwachtten dat hij ook ging praten.	Zoals de meeste rustige mensen was hij gesteld op praatgrage mensen, zolang ze maar bereid waren het gesprek op gang te houden en niet van hem verwachtten dat hij een bijdrage leverde.
135	But he had never expected to enjoy the society of a little girl.	Maar hij had nooit gedacht, dat hij genoegen zou hebben in het bijzijn van een klein meisje.	[untranslated]	Maar hij had nooit gedacht dat hij het gezelschap van een klein meisje zo zou waarderen.	Maar hij had nooit verwacht dat hij zou genieten van het gezelschap van een klein meisje.
136	Women were bad enough in all conscience, but little girls were worse.	Vrouwen waren zeker al erg genoeg, maar meisjes waren erger.	[untranslated]	Vrouwen waren eerlijk gezegd erg genoeg, maar kleine meisjes waren nog erger.	Vrouwen waren warempel al erg genoeg, maar kleine meisjes waren nog erger.

#	EN	1910	1960	1979	2016
137	He detested the way they had of sidling past him timidly, with sidewise glances, as if they expected him to gobble them up at a mouthful if they ventured to say a word.	Hij had een hekel aan haar manier van hem voorbij te loopen met schuwe, zijdelingsche blikken, alsof zij bang waren, dat hij ze op zou eten, als ze maar een woord durfden zeggen.	[untranslated]	Hij verfoeide de manier waarop ze verlegen langs hem slopen, opzij kijkend alsof hij ze met huid en haar zou opeten.	Hij had een hekel aan de manier waarop ze zich bewogen in zijn bijzijn, schuchter en met zijdelingse blikken, alsof ze verwachtten dat hij hen in één hap op zou schrokken als ze het waagden een woord te zeggen.
138	That was the Avonlea type of well-bred little girl.	En zoo deden de meeste welopgevoede meisjes te Avonlea;	[untranslated]	Zo waren de welopgevoede meisjes uit Avonlea.	Zo gedroegen de deftige meisjes van Avonlea zich.
139	But this freckled witch was very different, and although he found it rather difficult for his slower intelligence to keep up with her brisk mental processes he thought that he “kind of liked her chatter.”	dit kleine heksje met de sproeten evenwel was heel anders; en ofschoon het voor zijn langzame verstand tamelijk moeielijk was de vlugge werking van haar geest bij te houden, vond hij haar gepraat toch wel aardig.	[untranslated]	Maar deze sproetige kleine heks was héél anders en hoewel zijn wat trager werkend brein haar snelle gedachtesprongen nauwelijks kon bijhouden, vond hij haar gebabbel toch wel leuk.	Maar dit sproeterige bijdehandje was heel anders. En hoewel het zijn tragere intelligentie de nodige moeite kostte om haar snelle gedachtesprongetjes bij te houden, mocht hij haar gekwebbel wel.
140	So he said as shyly as usual: “Oh, you can talk as much as you like.	En hij zeide dus even verlegen als altijd: „O, je mag zooveel praten als je wilt,	En hij zei dus even verlegen als altijd: ‘O, je mag zoveel praten als je wilt,	Daarom zei hij op zijn gewone verlegen manier: ‘Je mag praten zoveel je wilt.	Dus zei hij, traag als altijd: ‘Je mag zoveel praten als je wilt.
141	I don’t mind.”	het hindert me niet.	het hindert me niet.’	Ik vind het helemaal niet erg.’	Het stoort mij niet.’

#	EN	1910	1960	1979	2016
142	“Oh, I’m so glad.	„Daar ben ik blij om.	‘Daar bij ik blij om.	[untranslated]	‘Daar ben ik blij om.
143	I know you and I are going to get along together fine.	Ik denk dat wij het samen goed zullen kunnen vinden.	Ik denk dat wij het samen goed zullen kunnen vinden.	[untranslated]	Ik weet dat u en ik het prima met elkaar en kunnen vinden.
144	It’s such a relief to talk when one wants to and not be told that children should be seen and not heard.	Het geeft zoo’n rust, als je net zooveel mag praten als je wilt en de menschen niet zeggen, „kinderen moet men zien, niet hooren.”	Het geeft zo’n rust, als je net zoveel mag praten als je wilt en de mensen niet zeggen: ‘kinderen moet men zien, niet hooren.’	[untranslated]	Het is zo’n opluchting om te kunnen praten wanneer je wilt, en niet te horen te krijgen dat kinderen er zijn om gezien te worden, maar niet gehoord.
145	I’ve had that said to me a million times if I have once.	Dat hebben ze wel duizendmaal tegen mij gezegd.	Dat hebben ze wel duizendmaal tegen mij gezegd.	[untranslated]	Dat hebben ze mij al een miljoen keer verteld.
146	And people laugh at me because I use big words.	En de menschen lachen mij uit, omdat ik zulke groote woorden gebruik.	En de mensen lachen mij uit, omdat ik zulke grote woorden gebruik.	[untranslated]	En de mensen lachen me uit omdat ik grote woorden gebruik.
147	But if you have big ideas you have to use big words to express them, haven’t you?”	Maar als je gedachten groot zijn, dan moet je wel groote woorden gebruiken, om ze uit te drukken, is het niet?”	Maar als je gedachten groot zijn, dan moet je wel grote woorden gebruiken, om ze uit te drukken, is het niet?”	[untranslated]	Maar als je grote ideeën hebt, moet je grote woorden gebruiken om ze duidelijk te maken, toch?”
148	“Well now, that seems reasonable,” said Matthew.	„Ja, dat lijkt mij heel juist,” zeide Mattheus.	Ja, dat lijkt mij heel juist,’ zei Mattheus.	[untranslated]	‘Och, dat klinkt me niet onlogisch in de oren,’ zei Matthew.

#	EN	1910	1960	1979	2016
149	“Mrs. Spencer said that my tongue must be hung in the middle.	„Juffrouw Spencer zei, dat mijn tong zeker in het midden vastzat	‘Juffrouw Spencer zei, dat mijn tong zeker in het midden vastzat,	‘Mevrouw Spencer zei dat mijn tong in het midden was opgehangen.	Mevrouw Spencer zei dat ik goed van de tongriem ben gesneden.
150	But it isn’t—it’s firmly fastened at one end.	, in plaats van aan het eind, maar dat is niet zoo.	in plaats van aan het eind, maar dat is niet zo.	Maar dat is niet zo - hij zit maar aan één kant vast.	Maar dat ben ik niet; ik heb nooit een tongoperatie gehad.
151	Mrs. Spencer said your place was named Green Gables.	Juffrouw Spencer zei, dat uwe plaats het Groene Huis heette.	Juffrouw Spencer zei, dat uw hoeve het Groene Huis heette.	Mevrouw Spencer zei dat jouw huis het Groene Huis heet.	Mevrouw Spencer zei dat uw woning het Groene Huis heet.
152	I asked her all about it.	Ik heb haar van alles gevraagd.	Ik heb haar van alles gevraagd.	Ik vroeg haar om er alles over te vertellen	Ik vroeg er haar van alles over.
153	And she said there were trees all around it.	Ze zei, dat er boomen bij het huis stonden,	Ze zei, dat er bomen bij het huis stonden,	en ze zei dat er aan alle kanten bomen omheen stonden.	Ze vertelde dat er rondom uw huis allemaal bomen staan.
154	I was gladder than ever.	en toen was ik zoo blij.	en toen was ik zo blij.	Ik was zo blij,	Daar werd ik pas blij van.
155	I just love trees.	Ik houd zooveel van boomen	Ik houd zoveel van bomen	want ik houd van bomen.	Ik ben dol op bomen.
156	And there weren’t any at all about the asylum, only a few poor weeny-teeny things out in front with little white-washed cagey things about them.	en bij het weeshuis waren er in het geheel geen, alleen een paar arme, schrale boompjes voor het huis met wit gekalkte houten hekjes er om heen, als kooien.	en bij het weeshuis waren er in het geheel geen, alleen een paar arme, schrale boompjes voor het huis met wit gekalkte houten hekjes er om heen, als kooien.	Bij het weeshuis waren helemaal geen bomen, behalve een paar hele kleintjes aan de voorkant met van die witgeschilderde kooien er omheen.	Rondom het weeshuis waren helemaal geen bomen, alleen een paar armzalige piepkleine aan de voorkant, met van die kleine, witgeverfde, kooiachtige toestanden eromheen.
157	They just looked like orphans themselves, those trees did.	Ze zagen er uit, alsof ze ook weezen waren, de boomen.	Ze zagen er uit, alsof ze ook wezen waren, de bomen.	Die bomen zagen er zelf ook uit als weeskinderen.	Ze zagen eruit als of ze zelf weeskinderen waren, die boompjes.

#	EN	1910	1960	1979	2016
158	It used to make me want to cry to look at them.	Ik had wel willen gaan huilen, als ik naar die boomen keek,	Ik had wel willen gaan huilen, als ik naar die bomen keek,	Ik moest bijna huilen als ik naar keek.	Als ik naar ze keek, barstte ik al bijna in tranen uit.
159	I used to say to them, 'Oh, you <i>poor</i> little things!	en dan zei ik tegen ze: O, arme, arme schepsels!	en dan zei ik tegen ze: O, arme, arme schepsels!	Soms zei ik tegen ze: 'Jullie stakkerds!	Ik zei dan altijd tegen ze: "Wat zijn jullie toch armzalige kleine boompjes!
160	If you were out in a great big woods with other trees all around you and little mosses and June bells growing over your roots and a brook not far away and birds singing in you branches, you could grow, couldn't you?	Als je maar in een bosch stond hè, met allemaal boomen om je heen, en mos en blauwe klokjes op den grond aan je voet, en dicht bij een murmelend beekje, en vogels, die zongen in je takken, dan zou je wel groeien, is het niet?	Als je maar in een bos stond hè, met allemaal bomen om je heen, en mos en blauwe klokjes op de grond aan je voet, en dicht bij een murmelend beekje, en vogels, die zongen in je takken, dan zou je wel groeien, is het niet?	Als jullie in een groot bos stonden met allemaal andere bomen om je heen, met mos en bosbessen bij je wortels en een beek vlakbij en zingende vogels in je takken, dan pas zou je kunnen groeien!	Jullie zouden vast wel groeien als jullie in een enorm groot bos stonden met andere bomen om jullie heen en mossen en akkerlokjes die over jullie wortels groeiden, en een beek dichtbij en vogels die in jullie takken zongen, toch?
161	But you can't where you are.	Maar hier kan je dat niet.	Maar hier kun je dat niet.	Maar hier kan dat niet.	Maar dat kunnen jullie hier niet.
162	I know just exactly how you feel, little trees.'	Ik begrijp best, wat je voelt, kleine boomen.	Ik begrijp best, wat je voelt, kleine bomen.	Ik weet precies hoe jullie je voelen, kleine bomen.'	Ik weet precies hoe jullie je voelen, boompjes."
163	I felt sorry to leave them behind this morning.	Het speet me, dat ik ze achter moest laten, toen ik van morgen wegging.	Het speet me, dat ik ze achter moest laten, toen ik van morgen wegging.	Ik vond het zielig om ze vanmorgen achter te laten.	Ik vond het erg dat ik ze vanmorgen achter moest laten.
164	You do get so attached to things like that, don't you?	Je gaat je zoo aan de dingen hechten, vindt niet?	Je gaat je zo aan de dingen hechten, vindt u niet?	Je gaat je zo aan dingen hechten, vind je niet?	Je raakt zo aan ze gehecht, nietwaar?

#	EN	1910	1960	1979	2016
165	Is there a brook anywhere near Green Gables?	Is er een beek bij Het Groene Huis?	Is er een beek bij Het Groene Huis?	Is er een beek in de buurt van het Groene Huis?	Is er een beek bij het Groene Huis?
166	I forgot to ask Mrs. Spencer that.”	Ik vergat, dat aan Juf-frouw Spencer te vra-gen.”	Ik vergat, dat aan Juf-frouw Spencer te vra-gen.	Ik ben vergeten om het aan mevrouw Spencer te vragen.’	Dat ben ik vergeten aan mevrouw Spencer te vragen.’
167	“Well now, yes, there’s one right below the house.”	„Laat me eens zien, ja, er is er één vlak bij het huis.”	‘Laat me eens zien, ja, er is er één vlak bij het huis.’	‘Ja, er loopt er een vlak achter het huis.’	”Och ja, er stroomt er eentje precies onder-langs het huis.’
168	“Fancy.	„Neen maar!	’Neen maar!	O wat fijn!	’Geweldig!
169	It’s always been one of my dreams to live near a brook.	Ik heb zoo dikwi-jls gedroomd, dat ik dicht bij een beek woonde,	Ik heb zo dikwijls ged-roomd, dat ik dicht bij een beek woonde,	Ik heb er altijd van gedroomd bij een beek te wonen.	Het is altijd een van mijn dromen geweest om dicht bij een beek te wonen.
170	I never expected I would, though.	maar ik dacht niet, dat het ooit gebeuren zou.	maar ik dacht niet, dat het ooit gebeuren zou.	Ik had nooit gedacht dat het nog eens echt zou gebeuren.	Maar ik verwachtte niet dat het ooit zou gebeuren.
171	Dreams don’t often come true, do they?	Dromen komen niet dikwijls uit, is het wel?	Dromen komen niet dikwijls uit, is het wel?	Dromen komen niet dikwijls uit, of wel?	Dromen komen niet vaak uit, toch?
172	Wouldn’t it be nice if they did?	Zou het niet heerlijk zijn, als ze altijd uitk-wamen.	Zou het niet heerlijk zijn, als ze altijd uitk-wamen.	Zou het niet heerlijk zijn als ze dat wel de-den?	Zou het niet leuk zijn als dat wel gebeurde?
173	But just now I feel pretty nearly perfectly happy.	Maar op het oogen-blik ben ik bijna vol-maakt gelukkig;	Maar op het ogenblik ben ik bijna volmaakt gelukkig;	Maar nu voel ik me bi-jna helemaal gelukkig.	Maar op dit moment voel ik me bijna vol-maakt gelukkig.

#	EN	1910	1960	1979	2016
174	I can't feel exactly perfectly happy because—well, what color would you call this?"	; ik kan nooit volmaakt gelukkig zijn, omdat - omdat, wat voor kleur noemt dit?"	ik kan nooit volmaakt gelukkig zijn, omdat - Omdat, wat voor kleur noemt u dit?"	Ik kan me niet helemaal gelukkig voelen omdat - hoe noemt u deze kleur?"	Ik kan me nog niet helemaal volmaakt gelukkig voelen omdat... Nou ja, hoe zou u deze kleur willen noemen?"
175	She twitched one of her long glossy braids over her thin shoulder and held it up before Matthew's eyes.	Zij haalde één harer lange vlechten over haar mager schouder-tje en hield die vlak bij Mattheus' gezicht.	Zij haalde één van haar lange vlechten over haar mager schouder-tje en hield die vlak bij Mattheus' gezicht.	Ze schudde een van haar glanzende vlechten over haar schouder naar voren en hield hem omhoog voor Matthew.	Ze rukte een van haar lange, glanzende vlechten over haar schouder en hield die omhoog voor Matthews ogen.
176	Matthew was not used to deciding on the tints of ladies' tresses, but in this case there couldn't be much doubt.	Mattheus was niet gewoon, een oordeel te vormen over de kleur van vrouwehaar, maar in dit geval was er geen twijfel mogelijk.	Mattheus was niet gewoon, een oordeel te vormen kleur van vrouwehaar, maar in dit geval was er geen twijfel mogelijk.	Het kwam niet vaak voor dat Matthew gevraagd werd de kleur van dameslokken vast te stellen, maar in dit geval was er geen twijfel mogelijk.	Matthe er niet aan gewend te beslissen over de kleur van damesvlechten, maar in haar geval kon er nauwelijks twijfel over bestaan.
177	"It's red, ain't it?" he said.	„Het is rood, is het niet ?" zeide hij.	'Het is rood, is het niet?' zei hij.	'Da's rood toch?' zei hij.	'Rood, hè?' zei hij.
178	The girl let the braid drop back with a sigh that seemed to come from her very toes and to exhale forth all the sorrows of the ages.	Het kind liet de vlecht weer naar achteren vallen met een zucht, die uit haar tenen scheen op te komen en al het verdriet van eeuwen scheen uit te spreken.	Het kind liet de vlecht weer naar achteren vallen met een zucht, die uit haar tenen scheen op te komen en al het verdriet van eeuwen scheen uit te spreken.	Het meisje liet de vlecht weer terugvallen met een zucht die diep uit haar tenen leek te komen en ze keek ineens erg verdrietig.	Het meisje liet de vlecht terugvallen met een zucht die uit haar tenen leek te komen en die het verdriet van eeuwen leek uit te ademen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
179	“Yes, it’s red,” she said resignedly.	„Ja, het is rood,” zeide zij berustend.	‘Ja, het is rood,’ zei zij berustend.	’Ja, het is rood,’ zei ze gelaten.	Ja, het is rood,’ zei ze berustend.
180	“Now you see why I can’t be perfectly happy.	„Nu ziet u, waarom ik nooit volmaakt gelukkig kan zijn.	’Nu ziet u, waarom ik nooit volmaakt gelukkig kan zijn.	’Nu zie je waarom ik niet helemaal gelukkig kan zijn.	’Nu begrijpt u waarom ik niet volmaakt gelukkig kan zijn.
181	Nobody could who has red hair.	Dat kan niemand, die rood haar heeft.	Dat kan niemand, die rood haar heeft.	Niemand kan dat met rood haar.	Dat kan niemand met rood haar.
182	I don’t mind the other things so much—the freckles and the green eyes and my skinniness.	De andere dingen kunnen mij niet zooveel schelen, zooals de sproeten, mijn groene oogen en mijn magerte.	De andere dingen kunnen mij niet zoveel schelen, zoals de sproeten, mijn groene oogen en mijn magerte.	Die andere dingen vind ik niet zo erg, mijn sproeten en mijn groene oogen en dat ik zo magere ben.	De andere dingen vind ik niet zo erg: de sproeten, de groene oogen, het magere lijf.
183	I can imagine them away.	Die kan ik wegdenken.	Die kan ik wegdenken.	Die kan ik wel wegfantaseren.	Die kan ik weg fantaseren.
184	I can imagine that I have a beautiful rose-leaf complexion and lovely starry violet eyes.	Ik kan mij verbeelden, dat ik een mooie rose tint heb, als rozeblaadjes, en mooie blauwe oogen als sterretjes.	Ik kan mij verbeelden dat ik een mooie rose tint heb en mooie blauwe oogen.	Ik verbeeld me dat ik een huid heb als de blaadjes van wilde rozen en stralende oogen met de kleur van viooltjes.	Ik kan me inbeelden dat ik een huid heb als een rozenblaadje en leuke, stralende, violetkleurige oogen.
185	But I <i>cannot</i> imagine that red hair away.	Maar mijn roode haar kan ik niet wegdenken.	Maar mijn rode haar kan ik niet wegdenken.	Maar dat rode haar kan ik niet wegfantaseren.	Maar hoe ik ook mijn best doe, met dat rode haar van me lukt me dat niet.
186	I do my best.	[untranslated]	[untranslated]	Ik probeer het wel.	[untranslated]

#	EN	1910	1960	1979	2016
187	I think to myself, 'Now my hair is a glorious black, black as the raven's wing.'	Ik zeg wel eens tot mij zelf: „nu heb je prachtig zwart haar, ravenzwart.”	Ik zeg wel eens tot mij zelf: 'nu heb je prachtig zwart haar, ravenzwart.'	Ik zeg tegen mezelf: 'Nu heb ik prachtig zwart haar, zwart als de vleugels van een raaf.'	Ik denk soms bij mezelf: nu is mijn haar prachtig zwart, zo zwart als een ravenvleugel,
188	But all the time I know it is just plain red and it breaks my heart.	Maar ondertusschen weet ik, dat het gewoon rood is, en dan voel ik mij zoo ongelukkig.	Maar ondertussen weet ik, dat het gewoon rood is, en dan voel ik mij ongelukkig.	Maar ik weet gewoon dat het ordinair rood is en ik vind dat zó vervelend.	maar de hele tijd weet ik dat het gewoon dat stomme rood is, en het breekt mijn hart.
189	It will be my lifelong sorrow.	Het zal een levenslang verdriet voor mij zijn.	Het zal een levenslang verdriet voor mij zijn.	Ik zal het mijn hele leven vervelend blijven vinden.	Mijn hele leven lang zal ik die smart met me meedragen.
190	I read of a girl once in a novel who had a lifelong sorrow but it wasn't red hair.	Ik heb eens in een roman gelezen van een meisje, dat een levenslang verdriet had, maar het kwam niet door rood haar.	[untranslated]	Ik heb eens in een boek over een meisje gelezen dat ook zo'n levensprobleem had, maar het was niet rood haar.	Ik las ooit in een boek over een meisje dat haar leven lang verdriet had, maar bij haar kwam het niet door rood haar.
191	Her hair was pure gold rippling back from her alabaster brow.	Zij had goudblond haar, dat om haar albasten voorhoofd golfde.	[untranslated]	Haar haar was zuiver goud en het golfde naar beneden langs haar albasten gelaat.	Zij had haar dat van puur goud was en naar achteren golfde vanaf haar albasten voorhoofd.
192	What is an alabaster brow?	Wat is toch een albasten voorhoofd;	[untranslated]	Wat is een albasten gelaat?	Wat is eigenlijk een albasten voorhoofd?
193	I never could find out.	dat ben ik nooit te weten gekomen?	[untranslated]	Daar ben ik nooit achter gekomen.	Dat heb ik nooit kunnen ontdekken.
194	Can you tell me?"	Kunt u het mij ook vertellen?"	[untranslated]	Weet jij het?"	Kunt u het mij vertellen?"

#	EN	1910	1960	1979	2016
195	“Well now, I’m afraid I can’t,” said Matthew, who was getting a little dizzy.	„Neen, ik kan het je niet zeggen,” zeide Mattheus, die duizelig werd	[untranslated]	‘Ik ben bang van niet,’ zei Matthew, die een beetje duizelig begon te worden.	‘Och heden, ik ben bang van niet,’ zei Matthew. Hij werd een beetje licht in het hoofd
196	He felt as he had once felt in his rash youth when another boy had enticed him on the merry-go-round at a picnic.	en een gevoel had, als eens, in zijn onberaden jeugd, toen een andere jongen hem had overgehaald mee in een draaimolen te gaan.	[untranslated]	Hij voelde zich als die keer toen hij in zijn jeugd eens door een andere jongen werd overgehaald om in de draaimolen te gaan.	en voelde zich zoals hij zich een keer had gevoeld in een lichtzinnige bui, toen een andere jongen hem op een picknick had overgehaald tot een ritje in de draaimolen.
197	“Well, whatever it was it must have been something nice because she was divinely beautiful.	„Nu, in alle geval moet het iets heel moois zijn, want zij was goddelijk schoon.	[untranslated]	‘Nu, wat het ook was, het moet in ieder geval iets goeds geweest zijn, want zij was goddelijk schoon.	‘Nou, wat het ook was, het moet iets moois zijn geweest, want ze was goddelijk mooi.
198	Have you ever imagined what it must feel like to be divinely beautiful?”	Heeft u zich wel eens verbeeld, wat een gevoel het moet zijn, als je goddelijk schoon bent?”	[untranslated]	Heb je je ooit voorgesteld hoe het is om goddelijk schoon te zijn?”	Heeft u zich ooit voorgesteld hoe het moet voelen om goddelijk mooi te zijn?”
199	“Well now, no, I haven’t,” confessed Matthew ingenuously.	„Neen, nooit,” bekende Mattheus onnoozel.	[untranslated]	‘Nou, nee, dat heb ik niet,’ bekende Matthew eerlijk.	‘Och heden, nee, nooit,’ bekende Matthew eerlijk.
200	“I have, often.	„Ik wel, dikwijls.	[untranslated]	‘Ik wel, dikwijls.	‘Ik wel. Heel vaak.

#	EN	1910	1960	1979	2016
201	Which would you rather be if you had the choice—divinely beautiful or daz-zlingly clever or angelically good?”	Wat zou u liever zijn, als u mocht kiezen - goddelijk schoon, schitterend vernuftig, of engelachtig goed?”	[untranslated]	Wat zou je liever zijn als je mocht kiezen - goddelijk schoon of verblindend schran-der of engelachtig braaf?”	Als u mocht kiezen, wat zou u dan liever zijn: goddelijk mooi, of ontzettend slim, of engelachtig braaf?”
202	“Well now, I—I don’t know exactly.”	„Nu- ja - dat weet ik zoo juist niet.”	[untranslated]	‘Nou, ik weet ‘t niet precies.’	‘Och heden, ik... ik heb geen idee.’
203	“Neither do I.	Ik ook niet.	[untranslated]	‘Ik ook niet.	‘Ik ook niet.
204	I can never decide.	Ik kan nooit een keus doen.	[untranslated]	Ik kan nooit kiezen.	Ik kan nooit kiezen.
205	But it doesn’t make much real difference for it isn’t likely I’ll ever be either.	Maar dat is zoo erg niet, want het is niet waarschijnlijk, dat ik ooit een van drieën zijn zal.	[untranslated]	In werkelijkheid maakt het niet veel verschil, want ik word toch nooit zo iets.	Maar het maakt niet echt veel uit, want ik word waarschijnlijk geen van drieën.
206	It’s certain I’ll never be angelically good.	Het is heel zeker, dat ik nooit engelachtig goed zal zijn.	[untranslated]	Ik zal zeker nooit en-gelachtig braaf zijn.	Eén ding is in ieder geval zeker: ik zal nooit zo braaf als een engeltje zijn.
207	Mrs. Spencer says—oh, Mr. Cuthbert! Oh, Mr. Cuthbert!! Oh, Mr. Cuthbert!!!”	Juffrouw Spencer zei - o, Mijnheer Cuthbert! Mijnheer Cuthbert!! Mijnheer Cuthbert!!!”	‘Juffrouw Spencer zei - o, Mijnheer Cuthbert! Mijnheer Cuthbert!! Mijnheer Cuthbert!!!’	Mevrouw Spencer zegt - O, meneer Cuthbert! O, meneer Cuthbert!! O, meneer Cuthbert!!!’	Mevrouw Spencer zegt... O meneer Cuthbert! O meneer Cuthbert!! O meneer Cuthbert!!!’

#	EN	1910	1960	1979	2016
208	That was not what Mrs. Spencer had said; neither had the child tumbled out of the buggy nor had Matthew done anything astonishing.	Dat was niet wat Juffrouw Spencer gezegd; had evenmin was het kind uit het rijtuig gevallen, of had Mattheus iets wonderlijks gedaan.	Dat was niet wat Juffrouw Spencer gezegd had; evenmin was het kind uit het rijtuig gevallen, of had Mattheus iets wonderlijks gedaan.	Dat had mevrouw Spencer niet gezegd. Het meisje was ook niet uit het rijtuig gevallen en Matthew had ook niets vreemds gedaan.	Dat was niet wat mevrouw Spencer had gezegd. Ook was het meisje niet uit het rijtuig getuimeld en ook had Matthew niets verschrikkelijks gedaan.
209	They had simply rounded a curve in the road and found themselves in the "Avenue."	Ze waren alleen een bocht omgegaan en reden door „de Laan”.	Ze waren alleen een bocht omgegaan en reden door ‘de Laan’.	Ze gingen alleen maar de bocht om en reden nu in de ‘Avenue’.	De weg had simpelweg een bocht gemaakt en nu bevonden ze zich in de Avenue.
210	The “Avenue,” so called by the Newbridge people, was a stretch of road four or five hundred yards long, completely arched over with huge, wide-spreading apple-trees, planted years ago by an eccentric old farmer.	„De Laan, zoo genoemd door de bewoners van Newbridge, was een weg van een halve mijl lang, die jaren geleden door een zonderling aan weerskanten met appelboomen was beplant, wier wijid uitgespreide takken nu een boog over den weg vormden.	’De Laan,’ zo genoemd door de bewoners van Newbridge, was een weg van een halve mijl lang, die jaren geleden door een zonderling aan weerskanten met appelbomen was beplant, wier wijid uitgespreide takken nu een boog over de weg vormden.	De ‘Avenue’, zoals de mensen van Newbridge het noemden, was een stuk weg van vier- of vijfhonderd meter, helemaal overdekt door reusachtige breed uitgegroeide appelbomen die jaren geleden door een zonderlinge oude boer waren geplant.	De Avenue, zoals de mensen uit Newbridge hem noemden, was een stuk weg van zo’n vier- à vijfhonderd meter, helemaal overwelfd door enorme, wijdvertakte appelbomen, die jaren geleden door een excentrieke oude boer waren geplant.

#	EN	1910	1960	1979	2016
211	Overhead was one long canopy of snowy fragrant bloom.	Omhoog was een gewelf van sneeuwwitte geurende bloesems,	Omhoog was een gewelf van sneeuwwitte geurende bloesems,	Boven de weg hing één lang baldakijn van sneeuw Wittige geurige bloesems.	Boven de hoofden van het meisje en Matthew hing nu één lang baldakijn van hagelwitte, geurige bloesem.
212	Below the boughs the air was full of a purple twilight and far ahead a glimpse of painted sunset sky shone like a great rose window at the end of a cathedral aisle.	en daaronder heerschte een purperkleurige schemering, terwijl heel in de verte het roode licht van de ondergaande zon een groot rosetvormig venster leek in een kathedraal.	en daaronder heerste een purperkleurige schemering, terwijl heel in de verte het rode licht van de ondergaande zon een groot rosetvormig venster leek in een kathedraal.	Eronder was een paarsachtig licht en verder zag je een stuk hemel met een zonsondergang die leek op een gebrandschilderd raam van een kathedraal.	Onder de grote takken was de lucht vol van een paars schemerlicht. Ver vóór hen lonkte een kleurrijke zonsondergang als een fantastisch roze raam aan het eind van het middenpad in een kathedraal.
213	Its beauty seemed to strike the child dumb.	De schoonheid van dit alles scheen het kind met stomheid te hebben geslagen.	De schoonheid van dit alles scheen het kind met stomheid te hebben geslagen.	Het was zó mooi, dat het meisje ineens héél stil werd.	Het meisje leek met stomheid geslagen door de schoonheid van wat ze zag.
214	She leaned back in the buggy, her thin hands clasped before her, her face lifted rapturously to the white splendor above.	Ze zat achterover geleund in de sjees, haar dunne handjes samengeklemd, en haar gelaat in verrukking opgeheven naar de witte bloemenpracht boven haar.	Ze zat achterover geleund in de sjees, haar dunne handjes samengeklemd en haar gelaat in verrukking opgeheven naar de witte bloemenpracht boven haar.	Ze leunde achterover in het rijtuig, haar magere handen gevouwen, en ze keek verrukt omhoog naar de witte pracht boven haar.	Ze leunde achterover in het rijtuigje, haar dunne handen ineen gevouwen voor zich, haar gezicht in verrukking opgeheven naar de witte pracht en praal boven hen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
215	Even when they had passed out and were driving down the long slope to Newbridge she never moved or spoke.	Zelfs toen zij de laan uit waren, en den heuvel afreden naar Newbridge, had ze zich nog niet verroerd of een woord gesproken.	Zelfs toen zij de laan uit waren en de heuvel afreden naar Newbridge, had ze zich nog niet verroerd of een woord gesproken.	Zelfs toen ze er voorbij waren en de lange helling naar Newbridge afreden, zat ze nog doodstil en kon niets zeggen.	Zelfs nadat ze de Avenue achter zich hadden gelaten en de lange helling afdaalden naar Newbridge, bleef ze roerloos en sprakeloos zitten,
216	Still with rapt face she gazed afar into the sunset west, with eyes that saw visions trooping splendidly across that glowing background.	Zij zat nog met verrukking te staren naar het roode licht der ondergaande zon, en zag voor haar oogen een visioen van schitterende drommen voorbij trekken langs dien gloeienden achtergrond.	Zij zat nog met verrukking te staren naar het rode licht der ondergaande zon, en zag voor haar ogen een visioen van schitterende drommen voorbij trekken langs die gloeiende achtergrond.	Met een stralend gezicht staaarde ze naar het westen waar de zon onderging, met ogen die allerlei visioenen zagen voorbijtrekken.	verrukt in de verte starend naar het westelijk avonddood, de ogen vol droombeelden die luisterrijk voorbijgleden tegen die stralende achtergrond.
217	Through Newbridge, a bustling little village where dogs barked at them and small boys hooted and curious faces peered from the windows, they drove, still in silence.	Zwijgend reden zij Newbridge door, een bedrijvig dorpje, waar honden tegen hen blaften en jongens hen toeschreeuwden, en nieuwsgierige gezichten door de ramen keken.	Zwijgend reden zij Newbridge door, een bedrijvig dorpje, waar honden tegen hen blaften en jongens hen toeschreeuwden, en nieuwsgierige gezichten door de ramen keken.	Nog steeds zwijgend reden ze door Newbridge, een levendig dorp waar honden blaften en jongens riepen en nieuwsgierige gezichten door de ramen keken.	Nog steeds zwijgend reden ze door Newbridge, een bruisend dorpje waar honden naar hen blaften, kleine jochies 'boe' riepen en nieuwsgierige gezichten naar buiten gluurden.

#	EN	1910	1960	1979	2016
218	When three more miles had dropped away behind them the child had not spoken.	Ze reden nog drie mijl verder, zonder dat het kind een woord sprak.	Ze reden nog drie mijl verder, zon der dat het kind een woord sprak.	Toen ze drie kilometer verder hadden gereden, had het meisje nog niets gezegd.	Toen ze nog eens drie mijl verder waren gereden, had het meisje nog altijd geen woord gezegd.
219	She could keep silence, it was evident, as energetically as she could talk.	Zij kon blijkbaar even goed zwijgen, als spreken.	Zij kon blijkbaar even goed zwijgen, als spreken.	Ze kon, dat was wel duidelijk, even langdurig zwijgen als praten.	Het was duidelijk: ze kon net zo hartstochtelijk zwijgen als praten.
220	“I guess you’re feeling pretty tired and hungry,” Matthew ventured to say at last, accounting for her long visitation of dumbness with the only reason he could think of.	„Je wordt zeker moe en hongerig,” waagde Mattheus eindelijk te zeggen, de eenige reden naar zijne meening haar lang stilzwijgen kon verklaren.	‘Je wordt zeker moe en hongerig,’ waagde Mattheus eindelijk te zeggen, de enige reden bedenkende, die naar zijn mening haar lang stilzwijgen kon verklaren.	”Je zult wel moe zijn en honger hebben,’ waagde Matthew op het laatst. Hij wist niet beter of dat was de enige reden waarom ze zo lang stil kon zijn.	“Volgens mij ben je aardig moe en hongerig,’ waagde Matthew uiteindelijk; het was de enige verklaring die hij kon bedenken voor haar sprakeloosheid.
221	“But we haven’t very far to go now—only another mile.”	„Maar het is nu niet ver meer - nog maar één mijl	‘Maar het is nu niet ver meer - nog maar één mijl.’	’Maar het is nu niet ver meer - nog maar één kilometer.’	Maar we hoeven niet ver meer. Nog maar één mijl.’
222	She came out of her reverie with a deep sigh and looked at him with the dreamy gaze of a soul that had been wondering afar, star-led.	Zij ontwaakte uit haar gepeins met een diepen zucht en zag hem aan met den droomenden blik van een ziel, die ver weg is geweest, in een wondere wereld, waar de sterren haar den weg wezen.	Zij ontwaakte uit haar gepeins met een diepen zucht en zag hem aan met de dromende blik van een ziel, die ver weg is geweest.	Ze kwam met een diepe zucht weer tot zichzelf en keek hem aan met de dromerige blik van iemand die heel ver weg is geweest.	Met een diepe zucht ontwaakte ze uit haar dagdromerij en keek hem aan met de wazige blik van iemand die ver weg is gedwaald, de sterren achterna.

#	EN	1910	1960	1979	2016
223	“Oh, Mr. Cuthbert,” she whispered, “that place we came through—that white place—what was it?”	„O, Mijnheer Cuthbert,” fluisterde zij, „die weg, waar wij door gingen - die witte weg - wat was dat?”	‘O, Mijnheer Cuthbert,’ fluisterde zij, ‘die weg, waar wij door gingen - die witte weg - wat was dat?’	‘O, meneer Cuthbert,’ fluisterde ze, ‘die plaats waar we doorheen kwamen - al dat wit - wat was dat?’	‘O meneer Cuthbert,’ fluisterde ze, “die plek waar we doorheen kwamen, die witte plek... Wat was dat?”
224	“Well now, you must mean the Avenue,” said Matthew after a few moments’ profound reflection.	„Ja - ik denk, dat je de Laan bedoelt,” zeide Mattheus na eenige oogenblikken van diep nadenken.	‘Ja - ik denk, dat je ‘de Laan’ bedoelt,’ zei Mattheus na enige oogenblikken van diep nadenken.	‘Ja, dat moet de Avenue zijn,’ zei Matthew na enige oogenblikken diep nadenken.	‘Ah, je bedoelt vast de Avenue,’ zei Matthew na een paar om blikken diep nagedacht te hebben.
225	“It is a kind of pretty place.”	„Ja, ’t is een aardige weg.”	‘Ja, ’t is een aardige weg.’	‘Het is wel een aardig plekje.’	“Ja, die is best aardig.’
226	“Pretty?”	„Aardig?”	‘Aardig?’	‘Aardig?’	‘Aardig?’
227	Oh, <i>pretty</i> doesn’t seem the right word to use.	O, aardig lijkt mij niet het rechte woord.	[untranslated]	O, aardig is hier niet het juiste woord.	O nee, “aardig” lijkt mij niet het juiste woord.
228	Nor beautiful, either.	En mooi ook niet.	[untranslated]	Mooi ook niet.	Mooi trouwens ook niet.
229	They don’t go far enough.	Zij drukken niet genoeg uit.	[untranslated]	[untranslated]	In die woorden zit geen diepgang.
230	Oh, it was wonderful—wonderful.	O, het was wonder-schoon - wonder-schoon.	O, het was wonder-schoon - wonder-schoon.	Beter nog, het was wonderbaarlijk - wonderbaarlijk.	Het was er schitterend! Echt schitterend!
231	It’s the first thing I ever saw that couldn’t be improved upon by imagination.	Het is het eerste, dat ik ooit zag, waar mijn verbeelding niets aan verbeteren kon.	Het is het eerste, dat ik ooit zag, waar mijn verbeelding niets aan verbeteren kon.	Het is de eerste keer dat ik iets zie dat je in je fantasie zelfs niet mooier kunt maken.	Het was het eerste wat ik gezien heb waar mijn verbeelding niets aan kan verbeteren.

#	EN	1910	1960	1979	2016
232	It just satisfies me here”-she put one hand on her breast-“it made a queer funny ache and yet it was a pleasant ache.	Ik was volkomen bevredigd, hier” en ze legde een hand op haar borst „het was zoo’n gek gevoel alsof ik pijn had, maar het was een prettige pijn.	Ik was volkomen bevredigd, hier’ - en ze legde een hand op haar borst - ’het was zo’n gek gevoel alsof ik pijn had, maar het was een prettige pijn.	Het maakte me helemaal tevreden hier’-ze legde een hand op haar borst - ‘het was een vreemd soort pijn, maar toch een plezierige pijn.	Ik voelde het gewoon hier’ – ze legde één hand op haar borst – ’het veroorzaakte een vreemde, gekke pijn, maar wel een aangepaste pijn.
233	Did you ever have an ache like that, Mr. Cuthbert?”	Hebt u ook wel eens zoo’n soort pijn gevoeld, Mijnheer Cuthbert?”	Hebt u ook wel eens zo’n soort pijn gevoeld, Mijnheer Cuthbert?”	Hebt u ooit zo’n pijn gevoeld, meneer Cuthbert?”	Heeft u weleens zo’n pijn ervaren, meneer Cuthbert?”
234	“Well now, I just can’t recollect that I ever had.”	„Nee, voor zoover ik mij herinner niet.”	’Nee, voor zover ik mij herinner niet.’	‘Nou nee, dat kan ik me niet herinneren.’	‘Och heden, nee. Zover ik weet niet.’
235	“I have it lots of time- whenever I see anything royally beautiful.	„Ik dikwijls - wanneer ik namelijk iets verrukkelijk moois zie.	[untranslated]	‘Ik heb het vaak - altijd als ik iets koninklijk schoons zie.	‘Ik heel vaak. Het gebeurt elke keer als ik iets geweldig moois zie.
236	But they shouldn’t call that lovely place the Avenue.	Maar ze moesten die prachtige weg niet „de Laan’ noemen.	‘Ze moesten die prachtige weg niet de Laan’ noemen.	Maar ze moeten zo’n prachtige plaats niet de Avenue noemen -	Maar ze moeten die prachtige plek niet de Avenue noemen;
237	There is no meaning in a name like that.	Dat zegt zoo niets.	[untranslated]	[untranslated]	zo’n naam zegt toch niets!
238	They should call it- let me see-the White Way of Delight.	Ze moesten hem - laat me eens zien - „de Witte Weg der Heerlijkheid” noemen.	Ze moesten hem - laat me eens zien - ’de Witte Weg der Heerlijkheid’ noemen.	- laat eens kijken - de Witte Sprookjesweg.	Het moet, even denken... de Witte Weg van de Verrukking heten.
239	Isn’t that a nice imaginative name?	Is dat niet een mooie naam, die tot je verbeelding spreekt?	Is dat niet een mooie naam?	Is dat geen mooie fantastische naam?	Is dat geen leuke, fantasievolle naam?

#	EN	1910	1960	1979	2016
240	When I don't like the name of a place or a person I always imagine a new one and always think of them so.	Als ik den naam van een plaats of van een persoon niet mooi vind, dan bedenk ik altijd een anderen en noem ik ze zoo in mijn verbeelding.	Als ik de naam van een plaats of van een persoon niet mooi vind, dan bedenk ik altijd een andere en noem ik ze zo in mijn verbeelding.	Als ik de naam van een plaats of van iemand niet mooi vind, dan verzin ik altijd een nieuwe en die gebruik ik als ik aan ze denk.	Als ik de naam van een plaats of een persoon niet leuk vind, fantaseer ik er altijd een nieuwe naam voor, en zo noem ik hem dan ook altijd in gedachten.
241	There was a girl at the asylum whose name was Hepzibah Jenkins, but I always imagined her as Rosalia DeVere.	Er was in het weeshuis een meisje, dat eigenlijk Hepzibah Jenkins heette, maar ik noemde haar in mijn gedachte altijd Rosalie de Vere.	Er was in het weeshuis een meisje, dat eigenlijk Hepzibah Jenkins heette, maar ik noemdehaar in mijn gedachte altijd Rosalie de Vere.	In het weeshuis was een meisje dat Hepzibah Jenkins heette, maar ik noemde haar in gedachten altijd Rosalia De Vere.	In het weeshuis was een meisje dat Hepzibah Jenkins heette, maar mijn fantasienaam voor haar was Rosalia De Vere.
242	Other people may call that place the Avenue, but I shall always call it the White Way of Delight.	En nu mogen andere menschen dien weg „de Laan” noemen, ik zal hem altijd „de Witte Weg der Heerlijkheid” noemen.	En nu mogen andere mensen die weg 'de Laan' noemen, ik zal hem altijd 'de Witte Weg der Heerlijkheid' noemen.	Laten andere mensen die plek maar de Avenue noemen, voor mij is het de Witte Sprookjesweg.	Misschien noemen andere mensen die plek de Avenue, maar ik zal hem altijd de Witte Weg van de Verrukking noemen.
243	Have we really only another mile to go before we get home?	Hebben we nu heusch nog maar een mijl te rijden?	Hebben we nu heus nog maar een mijl te rijden?	Is het echt nog maar een kilometer voor we thuis zijn?	Hoeven we echt nog maar een mijl voordat we thuis zijn?
244	I'm glad and I'm sorry.	Dat spijt me, en toch ben ik er blij om.	Dat spijt me en toch ben ik er blij om.	Ik ben blij en ik vind het jammer.	Ik ben blij en vind het jammer tegelijk.

#	EN	1910	1960	1979	2016
245	I'm sorry because this drive has been so pleasant and I'm always sorry when pleasant things end.	Het spijt me, omdat het zoo'n heerlijke rit was, en het spijt mij altijd, als prettige dingen eindigen;	Het spijt me, omdat het zo'n heerlijke rit was, en het spijt mij altijd, als prettige dingen eindigen;	Jammer omdat het zo'n fijne rit was. Ik vind het altijd jammer als er aan fijne dingen een eind komt.	Ik vind het jammer omdat dit ritje zo fijn is geweest, en ik vind het altijd jammer als er een eind komt aan fijne dingen.
246	Something still pleasanter may come after, but you can never be sure.	het is mogelijk, dat er iets nog prettigers op volgt, maar het is lang niet zeker,	het is mogelijk, dat er iets nog prettigers op volgt,	Er kan natuurlijk nog wel iets fijners komen, maar dat weet je nooit zeker.	Misschien komt er daarna iets wat nóg fijner is, maar daar kun je nooit zeker van zijn.
247	And it's so often the case that it isn't pleasanter.	en meestal is het niet zoo;	maar het is lang niet zeker, en meestal is het niet zo:	En het gebeurt zo vaak dat het niet fijner is.	En hoe vaak gebeurt het niet dat het níet fijner is?
248	That has been my experience anyhow.	ten minste, dat is mijn ondervinding geweest.	ten minste, dat is mijn ondervinding geweest.	Dat is altijd zo.	In ieder geval, dat is mijn ervaring.
249	But I'm glad to think of getting home.	Maar ik ben blij, dat we spoedig thuis zullen zijn.	Maar ik ben blij, dat we spoedig thuis zullen zijn.	Maar ik ben blij omdat ik bijna thuis ben.	Maar aan thuiskomen denk ik graag.
250	You see, I've never had a real home since I can remember.	Ziet u, ik heb nooit een echt tehuis gehad, zoolang ik mij herinneren kan.	Ziet u, ik heb nooit een echt tehuis gehad, zolang ik mij herinneren kan.	Weet je, ik heb nog nooit een echt thuis gehad zolang als ik me kan herinneren.	Ziet u, zolang ik me kan herinneren heb ik een echt thuis gehad.
251	It gives me that pleasant ache again just to think of coming to a really truly home.	Het geeft me weer die prettige pijn, als ik er aan denk, dat ik nu ergens kom, waar ik thuis zal hooren.	Het geeft me weer die prettige pijn, als ik er aan denk, dat ik nu ergens kom, waar ik thuis zal horen.	Ik krijg die gekke pijn weer als ik eraan denk om in een echt huis te komen.	Het geeft me weer die aangename pijn - alleen al eraan denken dat ik in een echt thuis kom.
252	Oh, isn't that pretty?"	O, wat is dat mooi?"	O, wat is dat mooi!	Kijk, is dat niet mooi?"	O, is dat niet mooi?"

#	EN	1910	1960	1979	2016
253	They had driven over the crest of a hill.	Ze waren boven aan den heuvel gekomen	Ze waren boven aan de heuvel gekomen en	Ze waren de top van de heuvel over.	Ze waren over een heuvel heen gereden.
254	Below them was a pond, looking almost like a river so long and winding was it.	en beneden hen lag een groote kolk, die wel een rivier leek, zoo breed en kronkelend was zij.	beneden hen lag een grote kolk, die wel een rivier leek, zo breed en kronkelend was zij.	Beneden hen lag een meertje, zo lang en kronkelig dat het haast een rivier leek.	In de diepte lag een weer zo langgerekt en slingerend dat het wel een rivier leek.
255	A bridge spanned it midway and from there to its lower end, where an amber-hued belt of sand-hills shut it in from the dark blue gulf beyond, the water was a glory of many shifting hues—the most spiritual shadings of crocus and rose and ethereal green, with other elusive tintings for which no name has ever been found.	In het midden was er een brug over gelegd en van die brug af tot aan het verst gelegen uiteinde, waar een rij amberkleurige zandheuveldes het water van de daarachter gelegen donker-blaauwe golf afsloot, vertoonde het een mengeling van liefelijke kleuren, de tooverachtigste schakering van lila, rose en etherisch groen en andere onbestemde tinten, waarvoor nog geen naam gevonden is.	In het midden was er een brug over gelegd en van die brug af tot aan het verst gelegen uiteinde, waar een rij amberkleurige zandheuveldes het water van de daarachter gelegen donker-blaauwe golf afsloot, vertoonde het een mengeling van liefelijke kleuren, de tover achtigste schakering van lila, rose en zacht groen en andere onbestemde tinten, waarvoor nog geen naam gevonden is.	In het midden lag er een brug overheen, en vandaar naar het verste eind zag je een rij zandheuveldes die het meertje scheidde van de donkerblauwe zee. In de verte veranderde het water steeds van kleur, van lila en roze tot doorzichtig groen en andere mooie tinten.	Over het midden hing een brug en vanaf de brug tot aan het verste eind - waar een amberkleurige reeks zandheuveldes het meer scheidde van de donkerblauwe baai erachter - was het water één grote schittering van wisselende kleuren, een spel van paars en roze en het luchtigste groen, afgewisseld met ongrijpbare kleuren waarvoor nog nooit een naam is gevonden.

#	EN	1910	1960	1979	2016
256	Above the bridge the pond ran up into fringing groves of fir and maple and lay all darkly translucent in their wavering shadows.	Aan deze zijde van de brug verloor de kolk zich in een golvenden rand van sparre- en eschdoornboschjes, en de wisselende schaduwen speelden over het donkere, spiegelende oppervlak.	Aan deze zijde van de brug verloor de kolk zich in een golvende rand van sparre- en esdoornbosjes, en de wisselende schaduwen speelden over het donkere, spiegelende oppervlak.	Voor de brug stonden dennen en esdoorns aan het meertje. Het water was daar donker en doorschijnend door de schaduw van de bomen.	Aan de andere kant van de brug lag het water donker te glimmen door de schaduwen van zilver sparren en esdoorns op de oever.
257	Here and there a wild plum leaned out from the bank like a white-clad girl tip-toeing to her own reflection.	Hier en daar boog een bloeiende wilde pruim over 't water heen en deed denken aan een geheel in het wit gekleed meisje, dat op haar teenen stond om haar eigen beeltenis in het water te aanschouwen.	Hier en daar boog een bloeiende wilde pruim over 't water heen en deed denken aan een geheel in het wit gekleed meisje, dat op haar tenen stond om haar eigen beeltenis in het water te aanschouwen.	Hier en daar hing een wilde pruimeboom over het water, net als een meisje dat op haar tenen staat om haar spiegelbeeld te zien.	Hier en daar hing een wild pruimenboompje over de oever als een in het wit getooid meisje dat haar eigen spiegelbeeld in tip-pelt.
258	From the marsh at the head of the pond came the clear, mournfully-sweet chorus of the frogs.	Van den poel aan het eind van de kolk klonk het heldere, weemoedige koor der kikvorschen;	[untranslated]	Uit het moeras aan het begin van het meertje kon je het heldere en ook droevige gekwaak van de kikkers horen.	Vanuit de drassige waterrand voor aan het meer stegen de droevig-zoete klanken van een kikkerkoor op.

#	EN	1910	1960	1979	2016
259	There was a little gray house peering around a white apple orchard on a slope beyond and, although it was not yet quite dark, a light was shining from one of its windows.	tegen de helling aan de overzijde gluurde een klein, grijs gepleisterd huis om den rand van een appelboomgaard heen, en hoewel het nog niet geheel donker was, scheen door één der vensters een licht.	Tegen de helling aan de overzijde gluurde een klein, grijs gepleisterd huis om de rand van een appelboomgaard heen, en hoewel het nog niet geheel donker was, scheen door één der vensters een licht.	Door een witte appelboomgaard op de helling in de verte kon je nog net een grijs huisje zien. Het was nog niet helemaal donker, maar toch scheen er al licht uit een van de ramen.	Op een helling daarachter gluurde vanachter een witte appelboomgaard een klein, grijs huisje naar hen. Hoewel het nog niet helemaal donker was, brandde achter een van de vensters een lamp.
260	“That’s Barry’s pond,” said Matthew.	„Dat is Barry’s Kolk”, zei Mattheus.	‘Dat is Barry’s Kolk’, zei Mattheus.	”Dat is Barry’s meertje,” zei Matthew.	“Dit is Barry’s Vijver,” zei Matthew.
261	“Oh, I don’t like that name, either.	„O, die naam bevalt mij ook niet.	’O, die naam bevalt mij ook niet.	‘Dat vind ik ook geen goeie naam.	‘Dat vind ik ook geen mooie naam.
262	I shall call it—let me see—the Lake of Shining Waters.	Laat eens zien „De Blinkende Wateren,” zal ik het noemen.	Laat eens zien - ‘De Blinkende Wateren,’ zal ik het noemen.	Ik zal het noemen - even kijken - het Spiegelmeer.	Ik ga het, even denken... het Meer van de Stralende Wateren noemen.
263	Yes, that is the right name for it.	Ja, dat is een goede naam.	Ja, dat is een goede naam.	Ja, dat is een goeie naam ervoor.	Ja, dat is de juiste naam ervoor.
264	I know because of the thrill.	Dat weet ik, want het geeft me een soort van huivering.	Dat weet ik, want het geeft me een soort van huivering.	Ik voel het aan de rilling.	Dat weet ik omdat het zo opwindend voelt.
265	When I hit on a name that suits exactly it gives me a thrill.	Als ik een naam heb bedacht, die precies past, dan voel ik altijd zoo’n huivering.	Als ik een naam heb bedacht, die precies past, dan voel ik altijd zo’n huivering.	Als ik een naam bedenk die precies past, dan krijg ik een rilling.	Als ik een naam bedenk die precies past krijg ik kippenvel.
266	Do things ever give you a thrill?”	Voelt u dat ook wel eens?”	Voelt u dat ook wel eens?	Krijg jij wel eens een rilling van dingen?”	Krijgt u weleens ergens kippenvel van?”

#	EN	1910	1960	1979	2016
267	Matthew ruminated.	Mattheus bedacht zich een oogenblik.	[untranslated]	Matthew dacht na.	Matthew peinsde.
268	“Well now, yes.	„Jawel, soms.	[untranslated]	‘Nou je het zegt, ja.	‘Och heden, ja.
269	It always kind of gives me a thrill to see them ugly white grubs that spade up in the cucumber beds.	Ik voel zoo’n huivering, als ik van die leelijke witte larven zie bij het ompspitten van een komkommerbed.	[untranslated]	Ik krijg altijd een rilling als ik die vieze larven zie bij het ompspitten van de komkommerbedden.	Ik krijg altijd de bibbers als ik die lelijke witte maden zie die naar boven komen bij het ompspitten van de komkommerbedden.
270	I hate the look of them.”	Ik kan ze niet uitstaan.”	[untranslated]	Ik heb er een geweldige hekel aan.’	Die vind ik vreselijk om te zien.’
271	“Oh, I don’t think that can be exactly the same kind of a thrill.	„O, ik geloof niet, dat dat dezelfde soort van huivering kan zijn.	[untranslated]	‘O, maar ik denk niet dat dat dezelfde soort rilling is.	‘Volgens mij is dat niet helemaal hetzelfde soort kippenvel.
272	Do you think it can?	Denkt u wel?	[untranslated]	Denk je van wel?	Denkt u van wel?
273	There doesn’t seem to be much connection between grubs and lakes of shining waters, does there?	Er is, dunkt me, niet veel overeenkomst tusschen larven en blinkende wateren, vindt u wel?	[untranslated]	Er is een groot verschil tussen larven en Spiegelmeren, of niet?	Er lijkt niet veel verband te bestaan tussen maden en het Meren der Stralende Wateren, toch?
274	But why do other people call it Barry’s pond?”	Maar waarom noemen andere mensen het Barry’s Kolk.”	Maar waarom noemen andere mensen het Barry’s Kolk.	Maar waarom noemen mensen het Barry’s meertje?’	Maar waarom noemen de mensen het Barry’s Vijver?’
275	“I reckon because Mr. Barry lives up there in that house.	„Ik denk, omdat Mijnheer Barry in dat huis aan den overkant woont.	‘Ik denk, omdat Mijnheer Barry in dat huis aan de overkant woont.	‘Ik denk omdat meneer Barry in dat huis daarginds woont.	‘Ik neem aan omdat meneer Barry in dat huis woont.
276	Orchard Slope’s the name of his place.	Zijn plaats heet: de Boogaard.	Zijn hoeve heet: de Boôgaard.	De Bongerd is de naam van zijn huis.	Zijn boerderij heet Glooiende Bongerd.

#	EN	1910	1960	1979	2016
277	If it wasn't for that big bush behind it you could see Green Gables from here.	Als dat dichte boschje er niet achter stond, zou je hier vandaan het Groene Huis kunnen zien.	[untranslated]	Als er niet zo'n grote struik vlak achter stond, zou je van hieruit het Groene Huis kunnen zien.	Als die grote struik er niet stond, zou je van hieruit het Groene Huis kunnen zien.
278	But we have to go over the bridge and round by the road, so it's near half a mile further."	Maar doordat wij over de brug moeten en den weg langs, is het nog wel een halve mijl."	[untranslated]	Maar we moeten de brug over en de weg afrijden, dus dat is nog een halve kilometer verder.'	Maar we moeten de brug over en dan met de weg mee eromheen. Dus nog bijna een halve mijl verder.
279	"Has Mr. Barry any little girls?"	„Zijn er bij Mijnheer Barry misschien kleine meisjes?"	‘Zijn er bij Mijnheer Barry misschien kleine meisjes?’	‘Heeft meneer Barry kleine meisjes?’	‘Heeft meneer Barry ook kleine meisjes?’
280	Well, not so very little either—about my size."	Ja, niet zoo heel klein, maar van mijn grootte?"	Ja, niet zo heel klein, maar van mijn grootte?"	Nouja, klein, ongeveer mijn maat?’	Nou ja, niet zo heel erg klein - ongeveer zo groot als ik.
281	"He's got one about eleven.	„Hij heeft er één van een jaar of elf.	‘Hij heeft er één van een jaar of elf.	‘Hij heeft er een van elf jaar.	‘Hij heeft er eentje van een jaar of elf.
282	Her name is Diana."	Ze heet Diana."	Ze heet Diana.'	Ze heet Diana'	Ze heet Diana."
283	"Oh!" with a long indrawing of breath.	„O!" Met een diepen zucht.	‘O!’ Met een diepe zucht.	‘O!’ Ze zoog haar adem langzaam in.	‘O!’ Anne zoog langzaam haar longen vol.
284	"What a perfectly lovely name!"	„Wat een bijzonder mooie naam!"	‘Wat een bijzonder mooie naam!’	Wat een prachtige naam!’	“Wat een volmaakt mooie naam!"
285	"Well now, I dunno.	„Och, dat weet ik niet.	‘Och, dat weet ik niet.	‘Nou, dat weet ik niet.	‘Och, kweenie.
286	There's something dreadful heathenish about it, seems to me.	Het klinkt zoo heidensch.	[untranslated]	Er zit iets heidens aan, vind ik.	Ik vind het meer een heidense naam.

#	EN	1910	1960	1979	2016
287	I'd ruther Jane or Mary or some sensible name like that.	Ik houd meer van Johanna of Marie, of andere gewone namen.	Ik houd meer van Johanna of Marie, of andere gewone namen.	Ik heb liever Jane of Mary of een gewone verstandige naam.	Ik zag liever Jane of Mary of een andere zinnige naam.
288	But when Diana was born there was a schoolmaster boarding there and they gave him the naming of her and he called her Diana."	Maar toen Diana geboren werd, hadden ze een schoolmeester bij zich aan huis; ze vroegen hem een naam te bedenken en toen noemde hij haar Diana."	Maar toen Diana geboren werd, hadden ze een schoolmeester bij zich aan huis; ze vroegen hem een naam te bedenken en toen noemde hij haar Diana.'	Maar toen Diana geboren werd, hadden ze een schoolmeester in de kost en ze lieten hem een naam uitkiezen en hij koos Diana.'	Maar toen Diana werd geboren, hadden ze een onderwijzer in de kost; hij mocht haar een naam geven en noemde haar Diana.'
289	"I wish there had been a schoolmaster like that around when I was born, then.	„Ik wou, dat er een schoolmeester in de buurt was geweest, toen ik geboren werd.	'Ik wilde, dat er een schoolmeester in de buurt was geweest, toen ik geboren werd.	'Ik wou dat er ook zo'n schoolmeester geweest was toen ik geboren werd.	'Ik wou dat er zo'n onderwijzer in de buurt was geweest toen ik werd geboren.
290	Oh, here we are at the bridge.	O, nu zijn we aan de brug.	O, nu zijn we aan de brug.	O, hier zijn we bij de brug.	O, hier zijn we bij de brug.
291	I'm going to shut my eyes tight.	Ik doe mijn oogen dicht,	Ik doe mijn ogen dicht,	Ik knijp mijn ogen stijf dicht.	Ik doe mijn ogen stevig dicht,
292	I'm always afraid going over bridges.	want ik ben altijd bang, als ik over een brug ga.	want ik ben altijd bang, als ik over een brug ga.	Ik ben altijd bang als ik over een brug ga.	ik ben altijd bang als ik over een brug ga.
293	I can't help imagining that perhaps just as we get to the middle, they'll crumple up like a jack-knife and nip us.	Ik stel mij altijd voor, dat die dicht zal klappen, als een zakmes, net als wij er midden op zijn en wij er tusschen geknepen zullen worden.	Ik stel mij altijd voor, dat die dicht zal klappen, als een zakmes, net als wij er midden op zijn en wij er tussen geknepen zullen worden.	Ik verbeeld me altijd dat hij, net als ik in het midden ben, in elkaar klapt als een zakmes en dan zit ik ertussen.	Ik beeld me steevast in dat die brug misschien, net als we in het midden zijn, als een knipmes in elkaar klapt en ons in de tang neemt.
294	So I shut my eyes.	Daarom doe ik mijn oogen dicht.	Daarom doe ik mijn ogen dicht.	Daarom doe ik mijn ogen dicht.	Daarom doe ik mijn ogen dicht.

#	EN	1910	1960	1979	2016
295	But I always have to open them for all when I think we're getting near the middle.	Maar als wij bij het midden komen, doe ik ze toch altijd weer open.	Maar als wij bij het midden komen, doe ik ze toch altijd weer open.	Maar als ik dan denk dat ik vlakbij het midden ben, doe ik ze weer open.	Maar als ik denk dat we zowat in het midden zijn, doe ik ze weer open.
296	Because, you see, if the bridge <i>did</i> crumple up I'd want to <i>see</i> it crumple.	Want, ziet u, als de brug werkelijk eens samenklapte, zou ik het wel willen zien ook.	Want, ziet u, als de brug werkelijk eens samenklapte, zou ik het wel willen zien ook.	Want als de brug in elkaar klappt, dan wil ik het ook zien gebeuren.	Want, weet u, als de brug echt in elkaar zou klappen, dan wil ik dat zien gebeuren.
297	What a jolly rumble it makes!	Wat rommelt het leuk!	Wat rommelt het leuk!	Wat een leuk hol geluid maakt dat!	Wat een gezellig geratel!
298	I always like the rumble part of it.	Dat gerommel vind ik altijd zoo prettig.	Dat gerommel vind ik altijd zoo prettig.	Dat vind ik altijd zo leuk klinken.	Ik mag dat ratelende geluid wel.
299	Isn't it splendid there are so many things to like in this world?	Is het niet heerlijk, dat er zooveel dingen in de wereld zijn, die je prettig vindt?	Is het niet heerlijk, dat er zoveel dingen in de wereld zijn, die je prettig vindt?	Is het niet geweldig dat er zoveel dingen in de wereld zijn om leuk te vinden?	Is het niet schitterend dat er zoveel dingen op aarde zijn die je leuk kunt vinden?
300	There we're over.	Nu zijn we er over.	Nu zijn we er over.	Hè, hè, we zijn erover.	Kijk, we zijn erover.
301	Now I'll look back.	Ik zal eens achterom kijken.	Ik zal eens achterom kijken.	Nu moet ik even omkijken.	Nu ga ik achteromkijken.
302	Good night, dear Lake of Shining Waters.	Goeden nacht, Blinkende Wateren!	Goede nacht, Blinkende Wateren!	Welterusten, lief Spiegelmeer.	Welterusten, lief Meer van de Stralende Wateren!
303	I always say good night to the things I love, just as I would to people.	Ik zeg de dingen, waar ik van houd, net zo goed goeden nacht als mensen.	Ik zeg de dingen, waar ik van houd, net zo goed goede nacht als mensen.	Ik zeg de dingen waar ik van houd altijd welterusten, net als mensen.	Ik zeg altijd welterusten tegen dingen waar ik dol op ben, net zoals ik dat ook bij mensen zou doen.
304	I think they like it.	Ik geloof, dat ze dat prettig vinden.	Ik geloof, dat ze dat prettig vinden.	De dingen weten dat.	Ik denk dat ze dat wel prettig vinden.

#	EN	1910	1960	1979	2016
305	That water looks as if it was smiling at me.”	Dat water ziet er uit, alsof het tegen mij lacht.”	Dat water ziet er uit, alsof het tegen mij lacht.’	Het lijkt wel of dat water tegen me lacht.’	Het leek wel of dat water naar mij glimlachte.’
306	When they had driven up the further hill and around a corner Matthew said:	Toen ze den heuvel aan den overkant opgereden waren en een hoek omgingen, zeide Mattheus:	Toen ze de heuvel aan de overkant opgereden waren en een hoek omgingen, zei Mattheus: ‘	Toen ze de volgende heuvel over waren, en de bocht om kwamen, zei Matthew:	Toen ze de volgende heuvel op waren gereden en een bocht omgingen, zei Matthew:
307	“We’re pretty near home now.	„Nu zijn we dicht bij huis.	‘Nu zijn we dicht bij huis.	‘We zijn nu bijna thuis.	‘We zijn nu aardig dicht bij huis.
308	That’s Green Gables over—”	Dat is het Groene Huis, daar —”	Dat is het Groene Huis, daar -’	Het Groene Huis is daar...’	Dat is het Groene Huis, daar aan...’
309	“Oh, don’t tell me,” she interrupted breathlessly, catching at his partially raised arm and shutting her eyes that she might not see his gesture.	„O, neen, zeg het mij niet,” viel ze hem snel in de rede, terwijl ze zijn half opgeheven arm beetpakte en haar oogen dicht kneep, om niet te zien in welke richting hij wees.	‘O, neen, zeg het mij niet,’ viel ze hem snel in de rede, terwijl ze zijn half opgeheven arm beetpakte en haar ogen dicht kneep, om niet te zien in welke richting hij wees.	‘O, niet vertellen,’ onderbrak ze hem met ingehouden adem. Ze pakte zijn opgeheven arm en deed haar ogen dicht om niet te zien waarheen hij wilde wijzen.	‘Niet zeggen!’ viel ze hem hijgend in de rede. Ze greep zijn gedeeltelijk opgeheven arm en sloot haar ogen zodat ze zijn gebaar niet kon zien.
310	“Let me guess.	Laat ik eens raden.	Laat ik eens raden.	‘Laat me raden.	“Laat me raden.
311	I’m sure I’ll guess right.”	Ik wed, dat ik goed zal raden.”	Ik wed, dat ik goed zal raden.	Ik weet zeker dat ik het goed raad.’	Ik weet zeker dat ik het goed raad.’
312	She opened her eyes and looked about her.	Zij deed haar oogen open, en zag rond.	Zij deed haar ogen open en zag rond.	Ze deed haar ogen weer open en keek rond.	Ze deed haar ogen open en keek om zich heen.
313	They were on the crest of a hill.	Zij waren op den rand van een heuvel gekomen.	Zij waren op de rand van een heuvel gekomen.	Ze waren op de top van heuvel.	Ze waren boven op een heuvel.

#	EN	1910	1960	1979	2016
314	The sun had set some time since, but the landscape was still clear in the mellow afterlight.	De zon was al eenigen tijd geleden ondergegaan, maar in den helderen naschijn was het landschap nog duidelijk zichtbaar.	De zon was al enige tijd geleden ondergegaan, maar in de heldere naschijn was het landschap nog duidelijk zichtbaar.	De zon was al onder, maar het landschap was nog duidelijk zichtbaar in het zachte schemerlicht.	De zon was al een tijdje onder, maar het landschap stond nog helder afgetekend in de zachte schemering.
315	To the west a dark church spire rose up against a marigold sky.	In het westen verrees tegen den oranjeleurigen hemel een donkere kerkspits;	In het westen verrees tegen de oranjeleurige hemel een donkere kerkspits;	In het westen zag je een donkere kerktoren afsteken tegen een goudgele lucht.	Naar het westen rees een donkere torenspits op tegen een oranjegouden lucht.
316	Below was a little valley and beyond a long, gently-rising slope with snug farmsteads scattered along it.	aan hun voet was een kleine vallei en aan den overkant een langzaam rijzende glooiing, met hier en daar een gezellige boerenwoning.	aan hun voet was een kleine vallei en aan de overkant een langzaam rijzende glooiing, met hier en daar een gezellige boerenwoning.	Beneden was een klein dal en daarachter een lange helling met hier en daar een paar gezellige boerehuizen.	Beneden hen lag een kleine vallei en verderop bevond zich een lange, licht stijgende helling met hier en daar een knusse boerenhoeve.
317	From one to another the child's eyes darted, eager and wistful.	De oogen van het kind gingen pijlsnel van de eene woning naar de andere, vol ijver en verlangen goed te raden.	De ogen van het kind gingen pijlsnel van de ene woning naar de andere, vol ijver en verlangen goed te raden.	De ogen van het meisje vlogen van het ene huis naar het andere, enthousiast en tegelijk een beetje droevig.	De ogen van het kind schoten van de ene boerderij naar de andere, gretig en verlangend.

#	EN	1910	1960	1979	2016
318	At last they lingered on one away to the left, far back from the road, dimly white with blossoming trees in the twilight of the surrounding woods.	Ten laatste bleven ze rusten op eene, die links, ver van den weg gelegen was, te midden van een flauw schijnsel van witte bloesems in de schemering der omringende bosschen.	Ten laatste bleven ze rusten op een, die links, ver van de weg gelegen was, te midden van een flauw schijnsel van witte bloesems in de schemering der omringende bossen.	Eindelijk bleven ze rusten op een huis helemaal links, ver van de weg af, schemerig wit met bloeiende bomen in de schaduw van de omringende bossen.	Uiteindelijk bleven ze hangen op eentje, ver naar links, ver van de weg, dof wit met bloesembomen in het schemerlicht van de omringende bossen.
319	Over it, in the stainless southwest sky, a great crystal-white star was shining like a lamp of guidance and promise.	Daar boven blonk, als een weg wijzend licht van belofte, een groote kristalheldere ster.	Daar boven blonk, als een weg wijzend licht van belofte, een grote kristalheldere ster.	Erboven aan de heldere zuidwestelijke hemel straalde een blinkende ster als een belofte.	Daarboven, aan de smetteloze zuidwestelijke hemel, scheen een enorme kristalwitte ster als een licht van leiding en belofte.
320	“That’s it, isn’t it?” she said, pointing.	„Dat is het Groene Huis, niet waar?” ?” zeide het kind met haar vinger daarheen wijzende.	‘Dat is het Groene Huis, nietwaar?’ zeide het kind met haar vinger daarheen wijzende.	Dat is het, he?’ zei ze, met haar vinger wijzend.	‘Dat is het, nietwaar?’ zei ze wijzend.
321	Matthew slapped the reins on the sorrel’s back delightedly.	Mattheus sloeg vergenoegd met de leidsels op den rug van de merrie.	[untranslated]	Matthew sloeg van plezier de teugels op de rug van de merrie.	Opgetogen gaf Matthew met de teugels een klap op de rug van de vos.
322	“Well now, you’ve guessed it!	„Top, je hebt het geraden.	’Top, je hebt het geraden.	’Nee maar, je hebt het geraden!	‘Och heden, je hebt het geraden!
323	But I reckon Mrs. Spencer described it so’s you could tell.”	Maar ik denk dat Juffrouw Spencer het zoo goed beschreven heeft, en je het daardoor geraden hebt.”	Maar ik denk dat Juffrouw Spencer het zo goed beschreven heeft en je het daardoor geraden hebt.’	Maar ik denk dat mevrouw Spencer het je beschreven heeft en daarom kon je het herkennen.’	Maar mevrouw Spencer zal het je wel voorgezegd hebben.’

#	EN	1910	1960	1979	2016
324	“No, she didn’t–really she didn’t.	„Neen, heusch niet,	’Neen, heus niet.	Nee, echt niet, ze heeft niets verteld.	”Nee, echt niet.
325	All she said might just as well have been about most of those other places.	wat ze ervan verteld heeft, kon voor de meeste andere boerenplaatsen gelden.	[untranslated]	Alles wat ze zei gold net zo voor de andere huizen.	Het enige wat ze me heeft verteld, geldt misschien voor bijna iedere hoeve.
326	I hadn’t any real idea what it looked like.	Ik had geen idee, dat het er zoo uit zou zien,	Ik had geen idee, dat het er zo uit zou zien,	[untranslated]	Ik had echt geen idee hoe hij eruit zou zien.
327	But just as soon as I saw it I felt it was home.	maar zodra ik het zag, voelde ik, dat dat mijn tehuis moest zijn.	maar zodra ik het zag, voelde ik, dat dat mijn tehuis moest zijn.	Maar toen ik het zag, voelde ik meteen dat het mijn huis was.	Maar zodra ik hem zag, voelde ik dat het thuis was.
328	Oh, it seems as if I must be in a dream.	O, het is of ik droom.	O, het is of ik droom.’	Het lijkt wel alsof ik droom.	Het lijkt wel of ik droom.
329	Do you know, my arm must be black and blue from the elbow up, for I’ve pinched myself so many times today.	Wil u wel gelooven, dat mijn arm van den elleboog af bont en blauw is, zoo dikwijls als ik er vandaag in geknepen heb;	[untranslated]	Weet je, mijn arm is vanaf de elleboog bont en blauw, zo vaak heb ik mezelf vandaag geknepen.	Weet u, mijn arm is vanaf mijn elleboog vast bont en blauw, want ik heb mezelf vandaag zo vaak geknepen.
330	Every little while a horrible sickening feeling would come over me and I’d be so afraid it was all a dream.	zoo nu en dan kwam er zoo’n akelig gevoel over mij, omdat ik meende, dat alles maar een droom was	[untranslated]	Telkens kreeg ik het gevoel alsof ik misselijk werd en dan werd ik weer bang dat het allemaal een droom was.	Om de zoveel tijd voelde ik me vreselijk misselijk en was ik bang dat ik het allemaal droomde.

#	EN	1910	1960	1979	2016
331	Then I'd pinch myself to see if it was real—until suddenly I remembered that even supposing it was only a dream I'd better go on dreaming as long as I could; so I stopped pinching.	en dan kneep ik mij in den arm om te zien, of het werkelijk waar was; maar toen bedacht ik mij, dat, als het misschien een droom was, ik maar liever zoo lang mogelijk moest voortdroommen; en toen ben ik met het knijpen opgehouden.	[untranslated]	Dan kneep ik mezelf weer om te weten of het echt was – totdat ik bedacht dat zelfs als het een droom was, ik net zo goed kon doorgaan met dromen. Daarom hield ik op met knijpen.	Dan kneep ik in mijn arm om te weten of het echt was, totdat ik plotseling bedacht dat als het dan een droom was, ik beter zo lang mogelijk kon blijven dromen - en dan hield ik op met knijpen.
332	But it <i>is</i> real and we're nearly home.”	Maar het is werkelijkheid en we zijn bijna thuis.”	[untranslated]	Maar het is wel echt en we zijn bijna thuis.’	Maar het is wel echt en we zijn bijna thuis.’
333	With a sigh of rapture she relapsed into silence.	Met een zucht van innig welbehagen, verviel ze weer in haar stilzwijgen.	Met een zucht van innig welbehagen, verviel ze weer in haar stilzwijgen.	Met een zucht van verrukking zweeg ze weer.	Met een gebaar van vervoering verviel ze weer in stilte.
334	Matthew stirred uneasily.	Mattheus werd ongerust.	Mattheus werd ongerust.	Matthew draaide onrustig heen en weer.	Matthew bewoog zich ongemakkelijk.
335	He felt glad that it would be Marilla and not he who would have to tell this waif of the world that the home she longed for was not to be hers after all.	Hij was blij, dat niet op hem, maar op Marilla de taak zou rusten deze zwerfelinge mede te deelen, dat het tehuis, waarnaar zij zoo verlangde, haar deel niet zou zijn.	Hij was blij, dat niet op hem, maar op Marilla de taak zou rusten deze zwerfelinge mede te delen, dat het tehuis, waarnaar zij zo verlangde, haar deel niet zou zijn.	Hij was blij dat niet hij maar Marilla deze kleine verschoppeling moest vertellen dat het tehuis waar ze zo naar verlangde toch niet voor haar bestemd was.	Hij was blij dat het Marilla zou zijn, en niet hij, die dit dakloze kind zou moeten vertellen dat het thuis waarnaar ze verlangde, toch niet het hare zou zijn.

#	EN	1910	1960	1979	2016
336	They drove over Lynde's Hollow, where it was already quite dark, but not so dark that Mrs. Rachel could not see them from her window vantage, and up the hill and into the long lane of Green Gables.	Ze reden over Dalhoeve, waar reeds volkomen duisternis heerschte, maar zoo donker was het niet, of Juffrouw Rachel kon hen van uit haar venster den heuvel op en den langen zandweg van het Groene Huis in zien rijden.	Ze reden over Dalhoeve, waar reeds volkomen duisternis heerste, maar zo donker was het niet, of Juffrouw Rachel kon hen van uit haar venster de heuvel op en de lange zandweg van het Groene Huis in zien rijden.	Ze reden langs Lynde's Laagte waar het al donker was, maar toch niet zo donker dat mevrouw Rachel ze niet vanaf haar uitkijkpost bij het raam kon zien, de heuvel op en de laan in naar het Groene Huis.	Ze reden door Lyn-des Laagte, waar het al aardig donker was, maar niet zo donker dat mevrouw Lynde hen niet kon zien vanaf haar uitkijkpost bij het raam. Daarna reden ze de heuvel op en de lange oprijlaan van het Groene Huis in.
337	By the time they arrived at the house Matthew was shrinking from the approaching revelation with an energy he did not understand.	Tegen dat zij het huis bereikten, zag Mattheus de naderende onthulling tegemoet in een angstige spanning, die hij zich niet kon verklaren.	Tegen dat zij het huis bereikten, zag Mattheus de naderende onthulling tegemoet in een angstige spanning, die hij zich niet kon verklaren.	Toen ze bij het huis aankwamen, zag Matthew erg op tegen de komende onthulling.	Tegen de tijd dat ze bij het huis aankwamen, huiverde Matthew voor de naderende onthulling met een hevigheid die hij niet begreep.
338	It was not of Marilla or himself he was thinking or of the trouble this mistake was probably going to make for them, but of the child's disappointment.	Hij dacht niet aan Marilla en aan zich zelf, of aan de moeite, die deze vergissing voor hen na zich zou slepen, maar alleen aan de teleurstelling van het kind.	Hij dacht niet aan Marilla en aan zichzelf, of aan de moeite, die deze vergissing voor hen na zich zou slepen, maar alleen aan de teleurstelling van het kind.	Hij dacht niet zozeer aan Marilla of aan zichzelf, noch aan de last die deze vergissing ze zou bezorgen, maar vooral aan de teleurstelling voor het kind.	Hij dacht niet aan Marilla, niet aan zichzelf, niet aan het ongemak dat deze fout waarschijnlijk voor hen zou betekenen, maar aan de teleurstelling voor het kind.

#	EN	1910	1960	1979	2016
339	When he thought of that rapt light being quenched in her eyes he had an uncomfortable feeling that he was going to assist at murdering something—	Als hij er aan dacht, dat het glanzende licht in haar oogen zou worden uitgedoofd, kreeg hij een benauwend gevoel, alsof Marilla en hij samen een moord zouden begaan.	[untranslated]	Als hij eraan dacht dat dat stralende licht in haar ogen zou worden uitgedoofd, dan had hij het onbehaaglijke gevoel dat hij meehielp iets te vermoorden -	Als hij eraan dacht hoe dat opgetogen licht in haar ogen zou doven, voelde hij zich ongemakkelijk, alsof hij medeplchtig was aan een soort moord -
340	much the same feeling that came over him when he had to kill a lamb or calf or any other innocent little creature.	Ongeveer hetzelfde gevoel, dat hem beving, als hij een lam of een kalf of een ander onnoozel dier moest slachten.	[untranslated]	ongeveer hetzelfde gevoel dat hij kreeg als hij en lam of een kalf of een ander onschuldig dier moest doden.	het voelde ongeveer alsof hij een lam of een kalf of een ander onschuldig schepseltje had gedood.
341	The yard was quite dark as they turned into it and the poplar leaves were rustling silkily all round it.	Het erf was geheel donker, toen zij daar aankwamen, en de populieren ruischten met een geluid als van ritselende zijde.	Het erf was geheel donker, toen zij daar aankwamen, en de populieren ruisten met een geluid als van ritselende zijde.	Toen ze het erf opreden, was het helemaal donker en je hoorde de bladeren van de populieren zachtjes ritselen.	Toen ze het erf opdraaiden, was het daar heel donker; de bladeren aan de populieren ruisten zacht rondom hen.
342	“Listen to the trees talking in their sleep,” she whispered, as he lifted her to the ground.	„Luister, de boomen praten in hun slaap,” fluisterde zij, toen hij haar op den grond tilde.	‘Luister, de bomen praten in hun slaap,’ fluisterde zij, toen hij haar op de grond tilde.	‘Luister, de bomen praten in hun slaap,’ fluisterde ze toen hij haar op de grond zette.	‘Luister eens naar de bomen die in hun slaap praten,’ fluisterde ze, toen hij haar op de grond zette.
343	“What nice dreams they must have!”	„Wat een prettige dromen zullen zij hebben!”	’Wat een prettige dromen zullen zij hebben!’	‘Wat moeten ze prettige dromen hebben!’	’Ze hebben vast fijne dromen!’

#	EN	1910	1960	1979	2016
344	Then, holding tightly to the carpet-bag which contained “all her worldly goods,” she followed him into the house.	Toen, de oude reistasch, die al haar „wereldsche bezittingen” bevatte, stevig vasthoudende, volgde zij hem in huis.	Toen, de oude reistas, die al haar bezittingen bevatte, stevig vasthoudende, volgde zij hem in huis.	Toen liep ze, terwijl ze haar karbies met ‘al haar spulletjes’ stevig vasthield, achter hem aan het huis binnen.	Toen volgde ze hem het huis in, terwijl ze haar reistas met daarin ‘alles wat ze bezat in deze wereld’ stevig vasthield.

Appendix B

Source & Target Texts

Chapter 38

#	EN	1910	1960	1979	2016
1	The Bend in the road	De kromming van den weg.	Ik blijf bij jou, Marilla!	De bocht in de weg	Het leven neemt een wending
2	MARILLA went to town the next day and returned in the evening.	Marilla ging den volgenden dag naar de stad en keerde 's avonds terug.	Marilla ging de volgende dag naar de stad en keerde 's avonds terug.	De volgende dag ging Marilla naar de stad en 's avonds kwam ze terug.	Marilla ging de volgende dag naar de stad en keerde in de namiddag terug.
3	Anne had gone over to Orchard Slope with Diana and came back to find Marilla in the kitchen, sitting by the table with her head leaning on her hand.	Anne had Diana naar den Boogaard gebracht, en toen ze terugkwam vond ze Marilla in de keuken bij de tafel gezeten met de hand onder het hoofd.	Anne had Diana naar de Boogaard bracht, en toen ze terugkwam vond ze Marilla in de keuken bij de tafel gezeten met de hand onder het hoofd.	Anne was naar de Bongerd gegaan met Diana en toen ze thuiskwam zat Marilla in de keuken aan tafel met haar hoofd in haar handen.	Anne was met Diana naar de Glooiende Bongerd gegaan en vond bij thuiskomst Marilla in de keuken, waar ze bij de tafel zat, haar hoofd steunend op haar hand.
4	Something in her dejected attitude struck a chill to Anne's heart.	Er was iets in haar moedeloze houding, dat Anne pijnlijk aandeed.	Haar moedeloze houding, trof Anne.	Bij het zien van haar verslagen houding werd het Anne koud om het hart.	Er was iets in haar houding waar Anne van schrok.
5	She had never seen Marilla sit limply in-ert like that.	Ze had Marilla nooit zoo werkeloos en slap gezien.	[untranslated]	Ze had Marilla nog nooit zo slap en lusteloos gezien.	Ze had Marilla nog nooit zo afgemat gezien.
6	"Are you very tired, Marilla?"	„Ben je erg moe, Marilla ?”	‘Ben je moe, Marilla?’	‘Ben je moe, Marilla?’	‘Ben je erg moe, Marilla?’
7	"Yes—no—I don't know," said Marilla wearily, looking up.	„Ja - neen - ik weet het niet," zei Marilla lusteloos, terwijl ze het hoofd ophief.	‘Ja - neen - ik weet het niet,' zei Marilla lusteloos, terwijl ze het hoofd ophief.	Ja; nee; ik weet het niet,' zei Marilla traag terwijl ze opkeek.	Ja... nee... ik weet het niet,' zei Marilla lusteloos, terwijl ze opkeek.

#	EN	1910	1960	1979	2016
8	“I suppose I am tired but I haven’t thought about it.	„Ik denk wel dat ik moe ben, maar ik heb er niet over gedacht.	’Ik denk wel dat ik moe ben maar ik heb er niet over gedacht.	‘Ik geloof dat ik wel moe ben, ja. Maar daar heb ik niet bij stilgestaan.	’Het zal wel, maar ik heb er niet over nagedacht.
9	It’s not that.”	Dat is het niet.”	Dat is het niet.’	Dat is het niet.’	Dat is het niet.’
10	“Did you see the oculist?”	„Ben je bij den oogarts geweest?”	’Ben je bij de oogarts geweest?”	‘Heb je de oogarts gesproken?’	‘Je bent toch bij de oogarts geweest?’
11	What did he say?” asked Anne anxiously.	Wat heeft hij gezegd?” vroeg Anne bezorgd.	Wat heeft hij gezegd?” vroeg Anne bezorgd.	Wat zei hij?” vroeg Anne bezorgd.	Wat heeft hij gezegd?” vroeg Anne ongerust.
12	“Yes, I saw him.	„Ja, ik ben bij hem geweest,	’Ja, ik ben bij hem geweest,	‘Ja,	‘Ja, ik ben bij hem geweest.
13	He examined my eyes.	en hij heeft mijn oogen onderzocht.	en hij heeft mijn ogen onderzocht.	hij heeft mijn ogen onderzocht.	Hij heeft mijn ogen onderzocht.
14	He says that if I give up all reading and sewing entirely and any kind of work that strains the eyes, and if I’m careful not to cry, and if I wear the glasses he’s given me he thinks my eyes may not get any worse and my headaches will be cured.	Hij zegt dat als ik in ’t geheel niet meer lees en naai of eenig werk doe waarbij ik mijn oogen inspan, en als ik zorg niet te schreien en den bril draag, dien hij mij gegeven heeft, mijn oogen denkelijk niet erger zullen worden, en mijn hoofdpijnen zullen verdwijnen.	Hij zegt dat als ik in ’t geheel niet meer lees en naai of enig werk doe waarbij ik mijn oogen inspan, en als ik zorg niet te schreien en de bril draag, die hij mij gegeven heeft, mijn ogen denkelijk niet erger zullen worden, en mijn hoofdpijnen zullen verdwijnen.	Hij zegt dat als ik niet meer lees of naai of ander werk doe dat veel van mijn ogen vergt, en niet meer zal huilen en de bril draag die hij me heeft voorgeschreven, dat mijn ogen dan niet verder achteruit zullen gaan en dat ik dan mijn hoofdpijn zal kwijtraken.	Van hem moet ik helemaal stoppen met lezen en naaien en elke andere vorm van werk waarbij ik moet turen. Verder moet ik oppassen dat ik niet huil, en ik moet de bril dragen die hij me gegeven heeft. Als ik me daaraan hou, worden mijn ogen misschien niet slechter en kan ik van mijn migraineaanvallen afkomen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
15	But if I don't he says I'll certainly be stone-blind in six months.	Maar als ik niet doe wat hij zegt, zal ik binnen zes maanden stekeblind zijn.	Maar als ik niet doe wat hij zegt, zal ik binnen zes maanden stekeblind zijn.	Maar als ik dat niet doe ben ik over zes maanden stekeblind.	Maar als ik me er niet aan hou, zegt hij, zal ik over zes maanden stekeblind zijn.
16	Blind!	Blind!	Blind!	Blind!	Blind!
17	Anne, just think of it!"	Anne, verbeeld je eens!"	Anne, denk je dat eens in!"	Denk je dat eens in, Anne!"	Anne, stel je voor!"
18	For a minute Anne, after her first quick exclamation of dismay, was silent.	Na haar eersten uitroep van schrik, was Anne een oogenblik stil.	Na haar eerste uitroep van schrik, was Anne een ogenblik stil.	Na een eerste uitroep van ontzetting bleef Anne een ogenblik zwijsend zitten.	Na haar eerste snelle kreet van ontzetting was Anne even stil.
19	It seemed to her that she could <i>not</i> speak.	Het scheen haar toe of zij niet spreken kon.	Het scheen haar toe of zij niet spreken kon.	Ze kon geen woord uitbrengen.	Het scheen haar toe alsof ze niet kón spreken.
20	Then she said bravely, but with a catch in her voice: "Marilla, <i>don't</i> think of it.	Toen zei ze moedig, maar met haperende stem: „Marilla, daar moet je niet aan denken.	Toen zei ze haperend: 'Marilla, daar moet je niet aan denken.	Toen zei ze dapper, maar met een trilling in haar stem: 'Marilla, daar moet je niet aan denken.	Toen zei ze dapper, maar wel met een hapering in haar stem: 'Marilla, denk daar niet aan.
21	You know he has given you hope.	Je weet dat hij je hoop heeft gegeven.	[untranslated]	Er is nog hoop, dat zeg je zelf.	Je weet dat hij je hoop gegeven heeft.
22	If you are careful you won't lose your sight altogether; and if his glasses cure your headaches it will be a great thing."	Als je oppast, zal je het gezicht niet geheel verliezen en als je bril je van die akeelige hoofdpijnen geneest, dan is dat al heel wat."	Als je oppast gebeurt er niets. En je zult van die akeelige hoofdpijnen af zijn.'	Als je voorzichtig bent, kun je je ogen nog best gebruiken, en als je door die bril van je hoofdpijn af komt, dan is dat al heel wat.'	Als je voorzichtig bent, word je niet volledig blind. En als zijn bril je hoofdpijnaanvallen geneest, is dat geweldig."
23	"I don't call it much hope," said Marilla bitterly.	„Ik vind de hoop niet heel groot," zei Marilla bitter.	[untranslated]	'Dat noem ik een schrale troost,' zei Marilla bitter.	'Erg hoopvol word ik er niet van,' zei Marilla bitter.

#	EN	1910	1960	1979	2016
24	“What am I to live for if I can’t read or sew or do anything like that?”	„Waarvoor leef ik, als ik niet kan lezen of naaien of iets van dien aard kan doen?”	‘Waarvoor leef ik, als ik niet kan lezen of naaien of iets van die aard kan doen?’ vroeg Marilla bitter.	‘Waar moet ik voor leven als ik niet kan lezen of naaien of iets dergelijks?’	“Waar leef ik nog voor als ik niet kan lezen of naaien en dat soort dingen?”
25	I might as well be blind—or dead.	Dan kon ik even goed blind zijn - of dood.	‘Dan kon ik even goed blind zijn - of dood.’	Dan ben ik net zo lief blind - of dood.	Dan kan ik net zo goed blind zijn... of dood.
26	And as for crying, I can’t help that when I get lonesome.	En hoe kan ik nalaten te schreien, als ik mij eenzaam voel.	[untranslated]	En wat dat huilen betreft, daar kan ik nu eenmaal niets aan doen als ik me soms wat eenzaam voel.	En wat dat huilen betreft, dat gebeurt gewoon als ik eenzaam word.
27			[inserted:] Ze zwegen even. ¹		
28	But there, it’s no good talking about it.	Maar kom, laten we er niet meer over praten.	‘Maar kom, laten we er niet meer over praten,’ zei Marilla toen.	Maar och, het heeft geen zin er verder over te praten.	Maar ja, het heeft geen zin erover te praten.
29	If you’ll get me a cup of tea I’ll be thankful.	Geef me maar een kop thee, dat zal me goed doen.	‘Geef me maar een kop thee, dat zal me goed doen.’	Wil je een kopje thee voor me maken?	Wees lief en schenk me een kopje thee in.
30	I’m about done out.	Ik ben óp.	Ik ben òp.’	Ik ben doodop.	Ik ben doodop.
31	Don’t say anything about this to any one for a spell yet, anyway.	Spreek er nog met niemand over.	[untranslated]	Zeg voorlopig maar niets tegen de mensen.	Zeg in ieder geval een poosje tegen niemand iets hierover.

¹EN: They were silent for a moment.

#	EN	1910	1960	1979	2016
32	I can't bear that folks should come here to question and sympathize and talk about it."	Ik kan niet goed hebben, dat de menschen er mij naar vragen en hun medelijden betuigen en er over praten."	[untranslated]	Ik kan het niet verdragen als ze hier komen en vragen stellen of medelijden tonen.'	Ik kan het niet verdragen dat mensen hier komen om vragen te stellen, om mee te voelen en erover te praten.'
33	When Marilla had eaten her lunch Anne persuaded her to go to bed.	Nadat Marilla wat gegeten had, ging ze op Anne's aandringen naar bed.	Nadat Marilla wat gegeten had, ging ze op Anne's aandringen naar bed.	Toen Marilla wat gegeten had, haalde Anne haar over om naar bed te gaan.	Toen Marilla had gegeten, haalde Anne haar over om naar bed te gaan.
34	Then Anne went herself to the east gable and sat down by her window in the darkness alone with her tears and her heaviness of heart.	Toen ging Anne naar haar eigen kamertje en zat in de duisternis bij het raam, alleen met haar tranen en haar droefheid.	Toen ging Anne naar haar eigen kamertje en zat in de duisternis bij het raam.	Daarna ging ze zelf naar boven en zat in het donker bij het raam, alleen met haar tranen en haar bezwaarde hart.	Zelf ging Anne daarna in haar zolderkamertje bij het raam zitten, in de duisternis – alleen met haar tranen en haar verdriet.
35	How sadly things had changed since she had sat there the night after coming home!	Hoe droevig was alles veranderd, sinds zij daar zat den avond dat ze thuis was gekomen.	Hoe droevig was alles veranderd, sinds zij daar zat de avond dat ze thuis was gekomen.	Wat een droevige veranderingen hadden er plaatsgevonden sinds ze hier had gezeten op de avond na haar thuiskomst!	Wat had alles een verdrietige wending genomen sinds die avond dat ze terug was gekomen!
36	Then she had been full of hope and joy and the future had looked rosy with promise.	Toen leek alles haar zoo vol hoop en vreugde, en de toekomst zag rooskleurig en was vol beloften.	Toen leek de toekomst vol goede beloften.	Toen was ze nog vol hoop en vreugde geweest en de toekomst vol beloften.	Toen was ze vol hoop en blijdschap geweest. De toekomst had er rooskleurig en veelbelovend uitgezien.

#	EN	1910	1960	1979	2016
37	Anne felt as if she had lived years since then, but before she went to bed there was a smile on her lips and peace in her heart.	Het leek Anne al jaren geleden. Doch vóór ze naar bed ging was er een glimlach om haar lippen en vrede in haar hart.	Het scheen Anne al jaren geleden. Doch vóór ze slapen ging was er een glimlach om haar lippen en vrede in haar hart.	Anne had het gevoel alsof er sindsdien jaren waren verstreken, maar toen ze naar bed ging, lag er een glimlach om haar mond en was er kalmte in haar hart.	Anne had nu het gevoel dat er sindsdien al jaren verstreken waren. Maar voordat ze naar bed ging, verscheen er een glimlach op haar lippen en daalde er vrede neer in haar hart.
38	She had looked her duty courageously in the face and found it a friend—as duty ever is when we meet it frankly.	Ze had haar plicht moedig onder de oogen gezien en er een vriend in ontdekt - zoals de plicht altijd is, wanneer we hem met open blik aanzien.	Ze wist wat ze doen moest.	Ze had haar plicht moedig onder ogen gezien en ze had er vrede mee; zoals altijd als we onze plichten eerlijk tegemoet treden.	Ze had haar vijand, de plicht, moedig onder ogen gezien en hij was haar vriend geworden. Dat gebeurt altijd als je het zonder reserves doet.
39	One afternoon a few days later Marilla came slowly in from the front yard where she had been talking to a caller—a man whom Anne knew by sight as Sadler from Carmody.	Eenige dagen later kwam Marilla op een namiddag binnen, nadat ze op het erf met een bezoeker had staan praten; het was een man, dien Anne van aanzien kende, John Sadler uit Carmody.	Enige dagen later kwam Marilla op een namiddag binnen, nadat ze op het erf met een bezoeker had staan praten; het was een man, die Anne van aanzien kende, John Sadler uit Carmody.	Op een middag een paar dagen later kwam Marilla langzaam naar binnen van het erf, waar ze had staan praten met een bezoeker, een man die Anne van gezicht kende als John Sadler uit Carmody.	Op een middag, een paar dagen later, kwam Marilla langzaam uit de voortuin waar ze had staan praten met een bezoeker. Volgens Anne was het ene Sadler uit Carmody.

#	EN	1910	1960	1979	2016
40	Anne wondered what he could have been saying to bring that look to Marilla's face.	Anne vroeg zich af, wat die man kon hebben gezegd, om zoo'n bekommerde uitdrukking op Marilla's gelaat teweeg te brengen.	Anne vroeg zich af, wat die man kon hebben gezegd, om zo'n bekommerde uitdrukking op Marilla's gelaat teweeg te brengen.	Toen ze haar gezicht zag, vroeg Anne zich af wat hij tegen Marilla gezegd had.	Ze vroeg zich af waardoor Marilla zo verdrietig keek: wat had die man haar verteld?
41	"What did Mr. Sadler want, Marilla?"	„Wat kwam mijnheer Sadler hier doen, Marilla?"	‘Wat kwam mijnheer Sadler hier doen, Marilla?’	‘Wat wilde meneer Sadler, Marilla?’	“Wat wilde meneer Sadler, Marilla?”
42	Marilla sat down by the window and looked at Anne.	Marilla zette zich bij het venster neer en keek Anne aan.	Marilla zette zich bij het venster neer en keek Anne aan.	Marilla ging bij het raam zitten en keek Anne aan.	Marilla ging bij het raam zitten en keek Anne aan.
43	There were tears in her eyes in defiance of the oculist's prohibition and her voice broke as she said:	Ze had tranen in de oogen, in weerwil van de waarschuwing van den oogarts, en ze antwoordde met gebroken stem:	Ze had tranen in de ogen, in weerwil van de waarschuwing van de oogarts. Haar stem beefde een beetje toen ze zei:	Ondanks de waarschuwing van de oogarts stonden de tranen in haar ogen en haar stem brak toen ze zei:	Ondanks het verbod van de oogarts stonden de tranen haar in de ogen. Met brekende stem zei ze:
44	"He heard that I was going to sell Green Gables and he wants to buy it."	„Hij had gehoord dat ik 't Groene Huis zou verkopen, en nu wilde hij het kopen."	‘Hij had gehoord dat ik 't Groene Huis verkopen, en nu wilde hij het kopen.’	‘Hij had gehoord dat ik het Groene Huis van de hand wilde doen en hij wilde het wel kopen.’	“Hij hoorde dat ik het Groene Huis ga verkopen en hij wil het kopen.’
45	"Buy it!	„Het kopen!	Het kopen!	‘Kopen!	‘Kopen?
46	Buy Green Gables?"	't Groene Huis kopen?"	't Groene Huis kopen?	Het Groene Huis kopen?"	Het Groene Huis kopen?"
47	Anne wondered if she had heard aright.	Anne kon haar ooren niet gelooven.	Anne kon haar oren niet geloven.	Anne kon haar oren niet geloven.	Anne vroeg zich af of ze het goed had verstaan.

#	EN	1910	1960	1979	2016
48	“Oh, Marilla, you don’t mean to sell Green Gables!”	„O, Marilla, je wilt het Groene Huis toch niet verkoopen ?”	’O, Marilla, je wilt het Groene Huis toch niet verkopen?’	‘O, Marilla, je wilt het Groene Huis toch niet gaan verkopen?’	’O Marilla, je bent toch niet van plan het Groene huis te verkopen?
49	“Anne, I don’t know what else is to be done.	„Ja Anne, ik weet niet wat er anders opzit.	‘Ja Anne, ik weet niet wat er anders opzit.	‘Anne, ik weet niet wat ik anders moet doen.	“Anne, ik zie geen andere mogelijkheid.
50	I’ve thought it all over.	Ik heb alles overwogen.	Ik heb alles overwogen.	[untranslated]	Ik heb alles rustig overdacht.
51	If my eyes were strong I could stay here and make out to look after things and manage, with a good hired man.	Als ik goede oogen had, zou ik wel kans zien hier alles te besturen en met behulp van een goeden knecht het werk te verrichten.	Als ik goede ogen had, zou ik wel kans zien hier alles te besturen en met behulp van een goede knecht het werk te doen.	Als mijn ogen goed genoeg waren, kon ik hier blijven en het bedrijf voortzetten met een goede knecht.	Als mijn mijn ogen goed waren, zou ik hier kunnen blijven en samen met een knecht voor alles zorgen.
52	But as it is I can’t.	Maar nu gaat dat niet.	Maar nu gaat dat niet.	Maar zoals het er nu uitziet, gaat dat niet.	Maar gezien de toestand van mijn ogen is dat onmogelijk.
53	I may lose my sight altogether; and anyway I’ll not be fit to run things.	Ik kan wel heelemaal blind worden, en in alle geval, ik kan het werk niet aan.	Ik kan het werk niet aan.	Misschien word ik heelemaal blind, in ieder geval ben ik niet in staat om de boerderij behoorlijk te leiden.	Misschien word ik wel heelemaal blind. Hoe dan ook, het gaat me niet meer lukken om alles hier draaiende te houden.
54	Oh, I never thought I’d live to see the day when I’d have to sell my home.	O, ik dacht niet dat ik ooit den dag zou beleven, dat ik mijn huis zou moeten verkoopen.	O, ik dacht niet dat ik ooit de dag zou beleven, dat ik mijn huis zou moeten verkopen.	O, dat ik nog moet meemaken dat ik mijn huis moet verkopen!	Nooit gedacht dat ik mijn huis zou moeten verkopen.

#	EN	1910	1960	1979	2016
55	But things would only go behind worse and worse all the time, till nobody would want to buy it.	Maar alles zou hoe langer hoe meer achteruit gaan, totdat niemand het meer zou willen kopen.	Maar alles zou hoe langer hoe meer achteruit gaan, totdat niemand het meer zou willen kopen.	Maar anders zou het maar verwaarloosd worden en dan zou op het laatst niemand het meer willen kopen.	Maar als ik alles laat verslonzen, wil straks ook niemand het meer kopen.
56	Every cent of our money went in that bank; and there's some notes Matthew gave last fall to pay.	Iedere cent van ons geld was op die bank, en dan zijn er nog eenige wissels te betalen.	Iedere cent van ons geld was op die bank, en dan zijn er nog enige schulden te betalen ook.	Elke cent die we hadden stond op die bank: en dan liggen er nog rekeningen van Matthew die betaald moeten worden.	Al onze spaarcenten waren bij die bank, en er moeten nog een paar rekeningen van Matthew betaald worden, van afgelopen najaar.
57	Mrs. Lynde advises me to sell the farm and board somewhere—with her I suppose.	Juffrouw Lynde raadt mij aan, de hoeve te verkopen en ergens te gaan inwonen - bij haar wellicht.	Juffrouw Lynde raadt mij aan, de hoeve te verkopen en ergens te gaan inwonen - bij haar wellicht.	Mevrouw Lynde heeft me geadviseerd om de boerderij aan te houden en ergens in de kost te gaan; bij haar, veronderstel ik.	Mevrouw Lynde raadt me aan de boerderij te verkopen en ergens in de kost te gaan... Bij haar, veronderstel ik.
58	It won't bring much—it's small and the buildings are old.	De plaats zal niet veel opbrengen; veel land is er niet bij, en de gebouwen zijn oud,	De plaats zal niet veel opbrengen; veel land is er niet bij, en de gebouwen zijn oud,	Aan pachtgeld zou hij niet veel opbrengen, het is maar een klein bedrijf en de gebouwen zijn oud;	Het huis zal niet veel opbrengen, het is klein en de gebouwen zijn oud,
59	But it'll be enough for me to live on I reckon.	maar het zal voor mij, denk ik, wel genoeg zijn om van te leven.	maar het zal voor mij, denk ik, wel genoeg zijn om van te leven.	maar wel genoeg om van te leven.	maar het zal waarschijnlijk genoeg zijn om van te leven.

#	EN	1910	1960	1979	2016
60	I'm thankful you're provided for with that scholarship, Anne.	Ik ben blij dat je die beurs hebt, Anne.	Ik ben blij dat je die beurs hebt, Anne.	Ik ben blij dat jij met die beurs niets tekort zult komen, Anne.	Ik ben dankbaar dat door die beurs jouw toekomst is veiliggesteld, Anne.
61	I'm sorry you won't have a home to come to in your vacations, that's all, but I suppose you'll manage somehow."	Het spijt me dat je geen thuis zult hebben om je vacaties door te brengen, maar je zult je, denk ik, wel redden."	Alleen het spijt me zo vreselijk dat je geen echt thuis zult hebben om je vakanties door te brengen.'	Het spijt me dat je geen thuis meer zult hebben in de vakanties, dat wel, maar je zult je best redden, denk ik.'	Het spijt me dat je geen thuis zult hebben waar je in je vakanties naartoe kunt gaan, dat is alles, maar ik neem aan dat je je wel reedt.'
62	Marilla broke down and wept bitterly.	Marilla kon zich niet langer goed houden en schreide bitter.	Opeens kon Marilla zich niet langer goed houden.	Marilla barstte in tranen uit.	Marilla stortte in en schreide bittere tranen.
63			[inserted:] Schreiend stond ze op en bleef midden in de kamer staan. ²		
64	"You mustn't sell Green Gables," said Anne resolutely.	„Je moet 't Groene Huis niet verkoopen,” zei Anne beslist.	“Je moet 't Groene Huis niet verkopen,” zei Anne beslist.	‘Je moet het Groene Huis niet verkopen,’ zei Anne vastberaden.	‘Je mag het Groene Huis niet verkopen,’ zei Anne beslist.
65	“Oh, Anne, I wish I didn't have to.	„O Anne, ik wou wel dat het niet nodig was.	‘O Anne, ik wou wel dat het niet nodig was.	‘O, Anne, dat wil ik ook niet.	‘O Anne, ik wou dat het niet hoefde,
66	But you can see for yourself.	Maar je ziet het zelf,	Maar je ziet het zelf,	Maar je ziet het toch zelf.	maar je ziet het zelf:
67	I can't stay here alone.	ik kan hier niet alleen blijven,	ik kan hier niet alleen blijven,	Ik kan hier niet alleen blijven:	ik kan hier niet alleen blijven.

²EN: Crying, she got up and remained standing in the middle of the room.

#	EN	1910	1960	1979	2016
68	I'd go crazy with trouble and loneliness.	de zorgen en de eenzaamheid zouden mij gek maken.	de zorgen en de eenzaamheid zouden mij gek maken.	ik zou gek worden van eenzaamheid en ellende.	Ik zou gek worden van verdriet en eenzaamheid.
69	And my sight would go—I know it would.”	En ik zou zeker blind worden dat weet ik.”	En ik zou zeker blind worden - dat weet ik.’	En ik zou blind worden, dat weet ik zeker.’	En mijn gezichtsvermogen zou me in de steek laten... Zeker weten.’
70	“You won't have to stay here alone, Marilla.	„Je hoeft hier niet alleen te blijven, Marilla.	”Je hoeft hier niet alleen te blijven, Marilla.	‘Je hoeft niet alleen te blijven, Marilla.	‘Je hoeft hier niet alleen te blijven, Marilla.
71	I'll be with you.	Ik blijf bij je.	Ik blijf bij je.	Ik blijf bij je.	Ik blijf bij je.
72	I'm not going to Redmond.”	Ik ga niet naar Redmond.”	Ik ga niet naar Redmond.’	Ik ga niet naar Redmond.’	Ik ga niet naar Redmond.’
73	“Not going to Redmond!”	„Niet naar Redmond!”	‘Niet naar Redmond!’	‘Niet naar Redmond!’	‘Niet naar Redmond?’
74	Marilla lifted her worn face from her hands and looked at Anne.	Marilla hief het komervolle gelaat van de handen op en zag Anne aan.	Marilla's bedroefd gezicht zag Anne aan.	Marilla hief haar hoofd op uit haar handen en keek Anne aan.	Marilla hief haar vermoeide gezicht op en keek Anne aan.
75	“Why, what do you mean?”	„Wat bedoel je ?”	‘Wat bedoel je?’	‘Wat bedoel je?’	‘Hé, wat bedoel je?’
76	“Just what I say.	„Net wat ik zeg.	‘Net wat ik zeg.	‘Precies wat ik zeg.	‘Precies wat ik zeg.
77	I'm not going to take the scholarship.	Ik zal geen gebruik maken van de beurs.	Ik zal geen gebruik maken van de beurs.	Ik neem de studiebeurs niet aan.	Ik ga de beurs niet aannemen.
78	I decided so the night after you came home from town.	Dien avond toen je van de stad kwam, ben ik daartoe besloten.	Die avond toen je van de stad kwam, heb ik daartoe besloten,	Dat had ik al besloten toen je die avond terugkwam uit de stad.	Op de avond nadat je uit de stad was teruggekomen, heb ik dat al besloten.

#	EN	1910	1960	1979	2016
79	You surely don't think I could leave you alone in your trouble, Marilla, after all you've done for me.	Je kunt toch niet denken dat ik je alleen kon laten met je verdriet, Marilla, na alles wat je voor me gedaan hebt.	na alles wat je voor me gedaan hebt.	Je denkt toch zeker niet dat ik je hier alleen achterlaat met al je problemen, Marilla, na alles wat je voor mij gedaan hebt.	Je denkt toch zeker niet dat ik je hier alleen achter zou kunnen laten met je verdriet, Marilla, na alles wat je voor mij hebt gedaan?
80	I've been thinking and planning.	Ik heb gedacht en overlegd,	[untranslated]	Ik heb erover nagedacht en ik heb mijn plan al klaar.	Ik heb nagedacht en plannen gemaakt –
81	Let me tell you my plans.	en nu zal ik je mijn plannen mededeelen.	[untranslated]	Luister.	en die zal ik je vertellen.
82	Mr. Barry wants to rent the farm for next year.	Mijnheer Barry wil voor 't volgend jaar de boerderij huren,	[untranslated]	Meneer Barry wil volgend jaar de boerderij pachten.	Meneer Barry wil de boerderij voor een jaar huren.
83	So you won't have any bother over that.	dus die zorg is van je af.	[untranslated]	Dus daar heb je geen zorgen over.	Dat is geregeld.
84	And I'm going to teach.	En ik ga les geven.	En ik ga les geven	En ik word onderwijzeres.	En ik ga lesgeven.
85			[inserted:] en voor jou zorgen. ³		

³EN: and take care of you.

#	EN	1910	1960	1979	2016
86	I've applied for the school here—but I don't expect to get it for I understand the trustees have promised it to Gilbert Blythe.	Ik heb gesolliciteerd naar de school hier, maar ik zal die wel niet krijgen, denk ik, want de commissie heeft die aan Gilbert Blythe beloofd.	Ik heb gesolliciteerd de school hier, maar ik zal die wel niet krijgen, denk ik, want de commissie heeft die aan Gilbert Blythe beloofd. Ten minste, dat heb ik gehoord.	Ik heb gesolliciteerd bij de school hier; maar ik denk niet dat ik die baan krijg, want het schoolbestuur schijnt hem al aan Gilbert Blythe te hebben toegezegd.	Ik heb gesolliciteerd bij de school hier; ik verwacht niet dat ik de baan krijg, want ik begrijp dat het bestuur die aan Gilbert Blythe heeft beloofd.
87	But I can have the Carmody school—Mr. Blair told me so last night at the store.	Maar ik kan de school te Carmody krijgen - dat hoorde ik gisteravond van mijnheer Blair, toen ik bij hem in den winkel was.	Maar ik kan stellig de school te Carmody krijgen.	Maar ik kan op de school in Carmody komen, dat heeft meneer Blair gisteravond in de winkel zelf gezegd.	Maar ik kan wel terecht op de school in Carmody... Dat heeft meneer Blair me gisteravond in de winkel verteld.
88	Of course that won't be quite as nice or convenient as if I had the Avonlea school.	Dat zal natuurlijk niet zoo prettig en gemakkelijk zijn als wanneer ik de school te Avonlea had,	Dat zal natuurlijk niet zo prettig en gemakkelijk zijn als wanneer ik de school te Avonlea had,	Het is natuurlijk niet zo leuk en makkelijk als de school hier.	Natuurlijk zou het handiger zijn als ik les kon geven in Avonlea,
89	But I can board home and drive myself over to Carmody and back, in the warm weather at least.	maar ik kan toch thuis wonen, en heen en weer rijden naar Carmody, ten minste bij goed weer.	maar ik kan toch thuis wonen, en heen en weer rijden naar Carmody, ten minste bij goed weer.	Maar ik kan thuis blijven wonen en naar Carmody op en neer rijden, in elk geval in de zomer.	maar ik kan hier gewoon blijven wonen en naar Carmody rijden en terug, zolang het weer het toelaat.
90	And even in winter I can come home Fridays.	En in den winter kan ik in ieder geval Vrijdags thuis komen.	En in de winter kan ik in ieder geval vrijdag thuis komen.	En 's winters kan ik iedere vrijdag thuiskomen.	En in de wintermaanden kom ik elke vrijdag naar huis.
91	We'll keep a horse for that.	We zullen daar een paard voor op na houden.	[untranslated]	Dan houden we daar een paard voor.	Daarvoor houden we een paard.

#	EN	1910	1960	1979	2016
92	Oh, I have it all planned out, Marilla.	O, ik heb alles bedacht, Marilla.	O, ik heb alles bedacht, Marilla.	Ik heb het helemaal uitgedacht, Marilla.	Ik heb het allemaal al uitgedacht, Marilla.
93	And I'll read to you and keep you cheered up.	En ik zal je voorlezen en opgewekt houden.	En ik zal je voorlezen en opgewekt houden.	En ik zal je voorlezen en je wat opvrolijken	En ik zal je voorlezen en vrolijk houden.
94	You sha'n't be dull or lonesome.	Je zult je niet saai en eenzaam voelen.	Je zult je niet saai en eenzaam voelen.	en je zult helemaal niet eenzaam zijn of je vervelen.	Het wordt echt niet saai of eenzaam voor jou.
95	And we'll be real cozy and happy here together, you and I."	En we zullen het samen heel gezellig hebben en heel gelukkig zijn."	En we zullen het samen heel gezellig hebben en heel gelukkig zijn.'	We zullen het hier samen best naar onze zin hebben, jij en ik.'	We zullen het samen juist gezellig hebben en gelukkig zijn, jij en ik.'
96	Marilla had listened like a woman in a dream.	Marilla had toegeluisterd, en het scheen haar alsof zij droomde.	Marilla had toegeluisterd, en het scheen haar alsof zij droomde.	Marilla had zitten luisteren alsof ze droomde.	Marilla had geluisterd als een vrouw die droomt.
97	"Oh, Anne, I could get on real well if you were here, I know.	„O, Anne, het zou best gaan, als je hier bleef; dat weet ik.	'O, Anne, het zou best gaan, als je hier bleef; dat weet ik.	'O, Anne, ik weet zeker dat het met jou samen best zou gaan.	'O Anne, ik zou me prima kunnen redden als jij hier was; dat weet ik.
98	But I can't let you sacrifice yourself so for me.	Maar ik kan die opoffering niet van je aannemen.	Maar ik kan die opoffering niet van je aannemen.	Maar je mag je voor mij niet opofferen.	Maar ik wil niet dat je je voor mij opoffert.
99	It would be terrible."	Het zou verschrikkelijk zijn."	Het zou verschrikkelijk zijn.'	Dat zou te erg zijn.'	Dat zou vreselijk zijn.'
100	"Nonsense!" Anne laughed merrily.	„Onzin!" riep Anne met een vroolijken lach.	'Onzin!' riep Anne lachend.	'Onzin!' Anne lachte vrolijk.	'Nonsens!' zei Anne vrolijk.
101	"There is no sacrifice.	„Er is geen kwestie van opoffering,	'Er is geen kwestie van opoffering.	'Helemaal geen opoffering.	'Helemaal geen offer!

#	EN	1910	1960	1979	2016
102	Nothing could be worse than giving up Green Gables—nothing could hurt me more.	't Groene Huis te verkoopen zou 't ergste van alles zijn - 't zou mij zoo aan 't hart gaan.	't Groene Huis te verkopen zou 't ergste van alles zijn - ook voor mij.	Niets is erger dan het Groene Huis verkopen; niets zou me meer pijn doen.	Het Groene Huis opgeven – dat zou pas erg zijn... Niets zou pijnlijker voor me zijn.
103	We must keep the dear old place.	We moeten de dierbare oude plaats behouden.	We moeten de dierbare oude plaats behouden.	We moeten dit lieve oude plekje houden.	We moeten deze dierbare, oude plek in bezit houden.
104	My mind is quite made up, Marilla.	Mijn besluit is genomen, Marilla.	Mijn besluit is genomen, Marilla.	Mijn besluit staat vast, Marilla.	Mijn besluit staat vast, Marilla.
105	I'm <i>not</i> going to Redmond; and I <i>am</i> going to stay here and teach.	Ik ga niet naar Redmond, en ik blijf hier en ga les geven.	Ik ga niet naar Redmond, en met jou over de boerderij waken.'	Ik ga niet naar Redmond: ik blijf hier als onderwijzeres.	Ik ga niet naar Redmond; ik blijf hier en ga lesgeven.
106	Don't you worry about me a bit."	Maak je over mij geen zorgen."	[untranslated]	Maak je over mij maar geen zorgen.'	Maak je over mij geen zorgen.'
107	"But your ambitions—and—"	„Maar je eerzucht - en —"	“Maar je had zulke grote plannen, Anne,' weifelde Marilla.	‘Maar al je toekomstplannen... en...’	‘Maar je ambities... en...’
108	"I'm just as ambitious as ever.	„Ik ben nog even eerzuchtig,	'Heb ik nog.	'Ik heb nog plannen genoeg,	'Ik ben nog net zo ambitieus als altijd.
109	Only, I've changed the object of my ambitions.	maar het doel van mijn eerzucht is veranderd.	[untranslated]	ze zijn alleen een beetje veranderd.	Alleen heb ik mijn ambities gewijzigd.
110	I'm going to be a good teacher—and I'm going to save your eyesight.	Ik wil een goede onderwijzeres worden - en ik wil jou oogen sparen.	Ik wil een goede onderwijzeres worden - en: ik wil jouw ogen sparen.	Ik kan een goede onderwijzeres worden, en ik zal alles doen om te zorgen dat je niet blind wordt.	Ik ga nu een goede onderwijzeres worden... en ik ga ervoor zorgen dat jij niet blind wordt.

#	EN	1910	1960	1979	2016
111	Besides, I mean to study at home here and take a little college course all by myself.	Daarenboven, ik ben van plan voor mij zelf te gaan studeeren.	Daarenboven, ik ben van plan voor mij zelf te gaan studeren.	Bovendien blijf ik thuis studeren.	Trouwens, ik ben daarnaast van plan hier thuis te gaan studeren en op eigen houtje een universitaire studie te gaan volgen.
112	Oh, I've dozens of plans, Marilla.	O, ik heb zooveel plannen, Marilla,	O, ik heb zoveel plannen, Marilla,	O, ik heb tientallen plannen, Marilla.	Ik heb tientallen plannen, Marilla.
113	I've been thinking them out for a week.	ik ben er een week mee bezig geweest.	ik ben er een week mee bezig geweest.	De hele week loop ik er al over te denken.	Ik heb er een week lang over nagedacht.
114	I shall give life here my best, and I believe it will give its best to me in return.	Ik zal het beste wat ik heb geven aan mijn leven hier, en het leven hier zal mij in ruil het beste geven wat het heeft.	Ik zal het beste wat ik heb geven aan mijn leven hier, en het leven hier zal mij in ruil het beste geven wat het heeft.	Ik ga er echt wat van maken.	Ik ga er hier het allerbeste van maken, en ik geloof dat het leven mij het beste zal teruggeven.
115	When I left Queen's my future seemed to stretch out before me like a straight road.	Toen ik van de Kweekschool kwam, strekte zich de toekomst als een rechte weg voor mij uit.	Toen ik van de kweekschool kwam, strekte zich de toekomst als een rechte weg voor mij uit.	Toen ik van de kweekschool af kwam, leek het alsof mijn leven als een kaarsrechte weg voor me lag uitgestrekt.	Toen ik Queen's verliet, leek mijn toekomst zich voor mij uit te strekken als een kaarsrechte weg.
116	I thought I could see along it for many a milestone.	Ik dacht dat ik dien mijlen ver af kon zien.	Ik dacht dat ik die mijlen ver af kon zien.	Ik kon die weg toen mijlenver overzien.	Ik dacht dat ik mijlenver vooruit kon kijken.
117	Now there is a bend in it.	Nu is er een kromming in gekomen;	Nu is er een kromming in gekomen;	Nu is er een bocht in de weg.	Nu komt er een bocht in die weg.

#	EN	1910	1960	1979	2016
118	I don't know what lies around the bend, but I'm going to believe that the best does.	wat daar achter ligt weet ik niet, maar ik wil gelooven dat het iets heel goeds is.	wat daar achter ligt weet ik niet, maar ik wil geloven dat het iets heel goeds is.	Ik weet niet wat er achter die bocht ligt, maar ik weet zeker dat het iets goeds is.	Wat er achter die bocht verscholen ligt, weet ik niet, maar ik hoop op het allerbeste.
119	It has a fascination of its own, that bend, Marilla.	Die kromming, Marilla, heeft een bekoring op zich zelf.	Die kromming, Marilla, heeft een bekoring op zichzelf.	Die bocht heeft een heel eigen bekoring, Marilla.	Die bocht, Marilla, heeft zijn eigen charme.
120	I wonder how the road beyond it goes—what there is of green glory and soft, checkered light and shadows—what new landscapes—what new beauties—what curves and hills and valleys further on.”	Ik ben benieuwd hoe de weg daarachter is - wat voor groen en zacht licht en schaduw - welke nieuwe landschappen - welke nieuwe schoonheden - welke krommingen en heuvels en dalen verderop zijn.”	Ik ben benieuwd hoe de weg daarachter is - wat voor groen en licht en schaduw, welke nieuwe landschappen - verderop zijn.’	Ik vraag me af hoe de weg daarachter verloopt, of er groene velden zijn en zacht licht en schaduwen, nieuwe landschappen, nieuwe schoonheid, heuvels en dalen verderop.’	Ik vraag me af hoe de weg verderop zich zal ontvouwen. . . Wat er te zien zal zijn aan groene akkers en aan zacht licht en schaduwen. . . Aan nieuwe schoonheden... Aan windingen en heuvels en valleien verderop.’
121	“I don't feel as if I ought to let you give it up,” said Marilla, referring to the scholarship.	„Ik weet niet of ik wel mag toestaan dat je het opgeeft,” zei Marilla, op de beurs doellende.	‘Ik weet niet of ik wel mag toestaan dat je het opgeeft,’ zei Marilla, op de beurs doellende.	‘Toch mag ik het eigenlijk niet goed vinden dat je het opgeeft.’ zei Marilla, die weer op de studiebeurs doelde.	‘Ik heb het gevoel dat ik je niet moet toestaan het op te geven,’ zei Marilla, verwijzend naar de beurs.
122	“But you can't prevent me.	„Je kunt het mij niet beletten.	‘Je kunt het mij niet beletten,	‘Je kunt me niet tegenhouden.	‘Maar je kunt me niet tegenhouden.

#	EN	1910	1960	1979	2016
123	I'm sixteen and a half, 'obstinate as a mule,' as Mrs. Lynde once told me," laughed Anne.	Ik ben zestien en een half, en „zoo koppig als een ezel," zooals juffrouw Lynde eens tegen me zei," lachte Anne.	ik ben zestien en een half, en 'zo koppig als een ezel,' zoals juffrouw Lynde eens tegen me zei,' lachte Anne.	Ik ben zestien en een half en 'koppig als een ezel' zoals mevrouw Lynde een keer zei.' lachte Anne.	Ik ben nu zestien-en-half en nog steeds "zo koppig als een ezel", zoals mevrouw Lynde ooit tegen me zei,' zei Anne lachend.
124	"Oh, Marilla, don't you go pitying me.	„O Marilla, beklaag me nu maar niet.	'O Marilla, beklaag me nu maar niet.	'O, Marilla, je hoeft echt geen medelijden met me te hebben.	"Marilla, je hoeft echt geen medelijden met me te hebben!
125	I don't like to be pitied, and there is no need for it.	Ik word niet graag beklaagd, en ik zie er geen reden voor.	[untranslated]	Ik vind het niet leuk en het is trouwens helemaal niet nodig.	Ik vind het niet fijn als iemand medelijden met me heeft, en het hoeft ook helemaal niet.
126	I'm heart glad over the very thought of staying at dear Green Gables.	Ik ben blij bij de gedachte op 't Groene Huis te zullen blijven.	Ik ben blij bij de gedachte op 't Groene Huis te zullen blijven.	Ik ben gewoon dolblij bij de gedachte dat ik in het Groene Huis blijf.	De gedachte dat ik in mijn geliefde Groene Huis blijf wonen, maakt me zo blij!
127	Nobody could love it as you and I do—so we must keep it."	Niemand zou het zoo kunnen liefhebben als jij en ik - en we moeten het dus houden."	Niemand zou het zo kunnen liefhebben als jij en ik - en we moeten het dus houden.'	Niemand houdt er zoveel van als jij en ik; en daarom houden we het.'	Niemand zou er zoveel van kunnen houden als jij en ik... We móéten het gewoon houden.'
128	"You blessed girl!" said Marilla, yielding.	„Lief meisje!" zei Marilla toegevend.	'Lief meisje!' zei Marilla toegevend.	'Je bent lief,' zei Marilla zachtend.	'Wat ben je toch een schat!' zei Marilla, zich erbij neerlegend.
129	"I feel as if you'd given me new life.	„Het is of je mij een nieuw leven gegeven hebt.	Het is of je mij een nieuw leven gegeven hebt.	'Ik voel me alsof je me een nieuw leven hebt gegeven.	'Ik heb het gevoel dat je me nieuw leven hebt gegeven.

#	EN	1910	1960	1979	2016
130	I guess I ought to stick out and make you go to college—but I know I can't, so I ain't going to try.	Ik moest misschien vast op mijn stuk blijven staan en je naar Redmond laten gaan - doch het is mij onmogelijk, en ik zal het dus maar niet proberen.	Ik moest misschien vast op mijn stuk blijven staan en je naar Redmond laten gaan - doch het is mij onmogelijk, en ik zal het dus maar niet proberen.	Ik zou eigenlijk vol moeten houden en je toch naar Redmond sturen. Maar ik weet dat dat toch niet lukt en daarom probeer ik het ook niet.	Eigenlijk zou ik op mijn strepen moeten gaan staan en je dwingen naar de universiteit te gaan... Maar ik weet dat ik dat niet kan, dus ik ga het ook niet proberen.
131	I'll make it up to you though, Anne."	Maar ik zal het je vergoeden, hoor Anne."	Maar ik zal het je vergoeden, hoor Anne.'	Maar ik zal je er altijd dankbaar voor zijn, Anne.'	Maar ik maak het goed met je, Anne.'
132	When it became noised abroad in Avonlea that Anne Shirley had given up the idea of going to college and intended to stay home and teach there was a good deal of discussion over it.	Toen het in Avonlea bekend werd, dat Anne haar plan naar Redmond te gaan had opgegeven en thuis zou blijven en les geven, had ieder er wat over te zeggen.	Toen het in Avonlea bekend werd, dat Anne haar plan naar Redmond te gaan had opgegeven en thuis zou blijven en les geven, had ieder er wat over te zeggen.	Toen het in Avonlea bekend werd dat Anne Shirley niet van plan was om naar Redmond te gaan en wilde blijven als onderwijzeres, werd er druk over geredetwist.	Toen het in Avonlea bekend werd dat Anne Shirley niet naar de universiteit zou gaan, maar thuis zou blijven en lesgeven, werd er flink over gepraat.
133	Most of the good folks, not knowing about Marilla's eyes, thought she was foolish.	De meeste mensen, die niet wisten hoe slecht Marilla's oogen waren, vonden het heel dwaas van haar.	De meeste mensen, die niet wisten hoe slecht Marilla's ogen waren, vonden het heel dwaas van haar.	De meeste brave lieden, die niet wisten hoe het met Marilla's ogen gesteld was, vonden het een dwaze beslissing.	De meeste mensen wisten niets van Marilla's ogen en vonden Anne maar een dwaas meisje.
134	Mrs. Allan did not.	Mevrouw Allan niet;	Mevrouw Allan niet;	Maar mevrouw Allan niet.	Mevrouw Allan dacht daar anders over.

#	EN	1910	1960	1979	2016
135	She told Anne so in approving words that brought tears of pleasure to the girl's eyes.	en ze gaf Anne haar goedkeuring te kennen in woorden, die Anne de tranen in de oogen deden komen van blijdschap.	en ze gaf Anne haar goedkeuring te kennen in woorden, die Anne de tranen in de ogen deed komen van blijdschap.	Ze keurde Anne's handelwijze helemaal goed en deed dat in zulke lovende woorden dat Anne bijna moest huilen van geluk.	Dat zei ze ook tegen Anne; haar goedkeurende woorden brachten tranen van vreugde in Annes ogen.
136	Neither did good Mrs. Lynde.	De goede juffrouw Lynde evenmin;	De goede juffrouw Lynde evenmin;	Ook die goede mevrouw Lynde was het er helemaal mee eens.	En ook mevrouw Lynde vond haar niet dwaas.
137	She came up one evening and found Anne and Marilla sitting at the front door in the warm, scented summer dusk.	ze kwam op zekeren avond aan en vond Marilla en Anne in de warme, geurige zomeravondschemering op den drempel der voordeur zitten.	ze kwam op zekere avond aan en vond Marilla en Anne in de warme, geurige zomeravondschemering op de drempel van de voordeur zitten.	Ze kwam op een avond langs toen Anne en Marilla buiten bij de voordeur zaten in de warme geurige zomerschemering.	Ze kwam op een avond langs en trof Anne en Marilla aan, zittend bij de voordeur in de warme, geurende zomerschemering.
138	They liked to sit there when the twilight came down and the white moths flew about in the garden and the odor of mint filled the dewy air.	Ze zaten daar gaarne, als de schemering viel, en in den tuin de witte nachtvlinders rondvlogen, en de geur van kruizemunt de lucht vervulde.	Ze zaten daar graag, als de schemering viel, en in de tuin de witte nachtvlinders rondvlogen, en de geur van kruizemunt in de lucht hing.	Ze zaten daar graag als de zon was ondergegaan en de witte nachtvlinders rondfladderden in de tuin en de lucht zwaar was van kruizemunt.	Daar zaten ze graag als het schemerdonker inviel en de witte motten rondvlogen in de tuin en de geur van munt de vochtige lucht vulde.

#	EN	1910	1960	1979	2016
139	Mrs. Rachel deposited her substantial person upon the stone bench by the door, behind which grew a row of tall pink and yellow hollyhocks, with a long breath of mingled weariness and relief.	Juffrouw Rachel, de gezette vrouw, zette zich met een zucht van verlichting op de steenen bank bij de deur, waarachter een hooge rij gele en roode stokrozen bloeiden.	De dikke juffrouw Rachel, zette zich met een zucht van verlichting op de stenen bank bij de deur, waarachter een hoge rij gele en rode stokrozen bloeiden.	Mevrouw Rachel liet haar omvangrijke gestalte neer op de stenen bank bij de deur, met een diepe zucht van vermoeidheid en opluchting tegelijk.	Met een diepe zucht waarin zowel opluchting als vermoeienis doorklonk, plaatste mevrouw Lynde haar stevige lichaam op de stenen bank bij de deur, waarachter een rij roze en gele stokrozen groeide.
140	“I declare I’m getting glad to sit down.	„Ik ben werkelijk blij dat ik eens zit.	‘Ik ben werkelijk blij dat ik eens zit.	‘Wat ben ik blij dat ik zit.	‘Eerlijk gezegd ben ik blij dat ik kan zitten.
141	I’ve been on my feet all day, and two hundred pounds is a good bit for two feet to carry round.	Ik ben den geheelen dag op de been geweest, en twee honderd pond is een heel gewicht om op twee voeten rond te dragen.	Ik ben de gehele dag op de been geweest, en twee honderd pond is een heel gewicht om op twee voeten rond te dragen.	Ik ben de hele dag op de been geweest en tweehonderd pond is een heel gewicht om mee rond te sjouwen, dat kan ik je wel vertellen.	Ik ben de hele de dag in de benen geweest, en ik moet je zeggen: negentig kilo is een heel gewicht om op twee voeten mee te torsen.
142	It’s a great blessing not to be fat, Marilla.	Het is een zegen, als je niet dik bent, Marilla;	Het is een zegen, als je niet dik bent, Marilla.	Het is een zegen om niet dik te zijn, Marilla;	Het is een geweldige zegen, Marilla, om niet dik te zijn,
143	I hope you appreciate it.	ik hoop dat je er dankbaar voor bent.	[untranslated]	ik hoop dat je het waardeert.	en hopelijk stel je die op prijs.
144	Well, Anne, I hear you’ve given up your notion of going to college.	Zoo, Anne, ik hoor dat je niet naar Redmond gaat.	Anne, ik hoor dat je niet naar Redmond gaat.	Zo Anne, ik hoor dat je je plannen voor de universiteit hebt laten schieten.	Nou Anne, ik hoorde dat je je plannen om naar de universiteit te gaan hebt opgegeven.
145	I was real glad to hear it.	Ik was blij, toen ik het hoorde.	Ik was blij, toen ik het hoorde.	Ik was echt blij dat te horen.	Dat doet me deugd.

#	EN	1910	1960	1979	2016
146	You've got as much education now as a woman can be comfortable with.	Je hebt nu zooveel geleerd als een vrouw noodig heeft.	Je hebt nu zoveel geleerd als een vrouw nodig heeft.	Je hebt nu wel zoveel geleerd als goed is voor een vrouw, zonder dat ze uit haar doen raakt.	Je hebt nu genoeg scholing gehad voor een vrouw.
147	I don't believe in girls going to college with the men and cramming their heads full of Latin and Greek and all that nonsense."	Ik vind het niet goed, dat meisjes net als jongens naar de hoogeschool gaan en hun hoofd vol stoppen met Latijn en Grieks."	Ik vind het niet goed, dat meisjes net als jongens naar de hogeschool gaan en hun hoofd vol stoppen met Latijn en Grieks.'	Ik zie niets in die vrouwen die net als mannen naar de universiteit gaan en hun hoofd volstoppen met Latijn en Grieks en al die onzin.'	Ik geloof niet in meisjes die samen met mannen naar de universiteit gaan en hun kop volstoppen met Latijn en Grieks en al die onzin.'
148	"But I'm going to study Latin and Greek just the same, Mrs. Lynde," said Anne laughing.	„Maar Latijn en Grieksch ga ik toch studeeren, juffrouw Lynde," zei Anne lachend.	‘Maar Latijn en Grieks ga ik toch studeren, juffrouw Lynde,’ zei Anne lachend.	‘Maar ik ga toch Latijn en Grieks studeren, mevrouw Lynde,’ zei Anne lachend.	‘Maar ik ga wel Latijn en Grieks studeren, mevrouw Lynde,’ zei Anne lachend.
149	"I'm going to take my Arts course right here at Green Gables, and study everything that I would at college."	„Ik ga hier op 't Groene Huis voor mij zelf werken, en net zoo studeeren als ik te Redmond zou doen."	‘Ik ga hier op 't Groene Huis voor mij zelf werken, en net zo studeren als ik te Redmond doen.’	‘Ik volg de cursus letterkunde hier in het Groene Huis, net als ik op de universiteit zou doen.’	‘Ik ga mijn opleiding hier in het Groene Huis doen en alles leren wat ze op de universiteit ook leren.’
150	Mrs. Lynde lifted her hands in holy horror.	Juffrouw Lynde hief verschrikt de handen op.	Juffrouw Lynde hief verschrikt de handen op.	Mevrouw Lynde hief haar handen ten hemel in heilige verontwaardiging.	Mevrouw Lynde hief haar handen in heilige verontwaardiging.
151	"Anne Shirley, you'll kill yourself."	„Anne Shirley, je zult je zelf den dood aandoen."	‘Anne Shirley, je zult je zelf de dood aandoen.’	‘Anne Shirley, dat wordt je dood.’	‘Anne Shirley, je sloopt jezelf nog!’
152	"Not a bit of it.	„Geen nood.	[untranslated]	‘Niks hoor.	‘Welnee!

#	EN	1910	1960	1979	2016
153	I shall thrive on it.	Ik zal er mij best bij bevinden.	'Ik zal er mij best bij bevinden.' verzekerde Anne.	Het is juist heel goed voor me.	Het zal me goeddoen.
154	Oh, I'm not going to overdo things.	O, ik zal het niet overdrijven,	'O, ik zal het niet overdrijven,	Ik zal het echt niet overdrijven, hoor.	Ik zal echt niet doorslaan.
155	As 'Josiah Allen's wife,' says, I shall be 'mejum'.	[untranslated]	[untranslated]	Om met de vrouw van Josiah Allan te spreken: kalmpjes an.	[untranslated]
156	But I'll have lots of spare time in the long winter evenings, and I've no vocation for fancy work.	maar ik heb overvloed van vrijen tijd in de lange winteravonden, en van handwerkjes houd ik niet.	maar ik heb overvloed van tijd in de lange winteravonden, en van handwerkjes houd ik niet.	Maar in de lange winteravonden heb ik een zee van tijd en voor handwerken en zo heb ik toch geen aanleg.	Op de lange winteravonden hou ik een heleboel vrije tijd over, en ik heb geen roeping voor borduurwerk.
157	I'm going to teach over at Carmody, you know."	Ik ga les geven te Carmody, weet u."	Ik ga les geven te Carmody, weet u.'	Ik ga les geven in Carmody, weet u.'	Ik ga in Carmody lesgeven, weet u.'
158	"I don't know it.	„Neen, dat weet ik niet.	'Neen, dat weet ik niet.	'Helemaal niet.	'Dat weet ik zo net nog niet.
159	I guess you're going to teach right here in Avonlea.	Ik geloof dat je hier te Avonlea les zult geven.	Ik geloof dat je hier te Avonlea les zult geven.	Je gaat les geven hier in Avonlea.	Volgens mij ga je hier in Avonlea lesgeven.
160	The trustees have decided to give you the school."	De commissie heeft besloten jou de school aan te bieden."	De commissie heeft besloten jou de school aan te bieden.	Het schoolbestuur heeft besloten om jou aan te stellen.'	Dat heeft het schoolbestuur besloten.'

#	EN	1910	1960	1979	2016
161			[inserted:] Heb je dan nog geen bericht gekregen?’ Juffrouw Rachel keek Anne verwonderd aan. Die schudde verbaasd van neen. ‘Dan krijg je het met de komende post,’ meende juffrouw Rachel. De met stomheid geslagen Anne kreeg opeens haar spraakvermogen terug. ⁴		
162	“Mrs. Lynde!” cried Anne, springing to her feet in her surprise.	„Juffrouw Lynde!” riep Anne, terwijl ze verbaasd opsprong.	’O, juffrouw Lynde!’ riep ze, terwijl ze opsprong.	‘Maar mevrouw Lynde!’ riep Anne uit, opspringend van verbazing.	“Maar mevrouw Lynde!’ riep Anne. Ze sprong verrast overeind. ‘Dat kan toch niet?’
163	“Why, I thought they had promised it to Gilbert Blythe!”	Ik dacht dat ze de plaats aan Gilbert Blythe hadden gegeven.”	’Ik dacht dat ze de plaats aan Gilbert Blythe hadden gegeven.’	‘Maar ze hadden die baan toch aan Gilbert Blythe toegezegd!’	Ik dacht dat die baan aan Gilbert Blythe was beloofd!’
164	“So they did.	„Dat was ook zoo.	’Dat was ook zo.	‘Dat was ook zo.	‘Dat was ook zo,

⁴EN: ‘Have you not had a message yet?’ Mrs Rachel looked at Anne with surprise. She [Anne] shook her head no. ‘Then you’ll get it in the next post,’ opined Mrs. Rachel. The dumbstruck Anne suddenly got her sense of speech back.

#	EN	1910	1960	1979	2016
165	But as soon as Gilbert heard that you had applied for it he went to them—they had a business meeting at the school last night, you know—and told them that he withdrew his application, and suggested that they accept yours.	Maar zoodra Gilbert hoorde dat jij hadt gesolliciteerd, ging hij naar de heeren toe—er was gisteravond vergadering in de school, moet je weten - en vertelde hun dat hij zijn sollicitatie introk, en stelde voor dat ze jou zouden benoemen.	Maar zodra Gilbert hoorde dat jij had gesolliciteerd, ging hij naar de heren toe - er was gisteravond vergadering in de school, moet je weten - en vertelde hun dat hij zijn sollicitatie introk, ten gunste van jou.	Maar toen Gilbert hoorde dat jij ook gesolliciteerd had, is hij meteen naar ze toegegaan. Ze hadden gisteravond een vergadering in de school, moet je weten. En toen heeft hij zijn sollicitatie ingetrokken en jou voorgedragen.	maar zodra Gilbert hoorde dat jij had gesolliciteerd, is hij naar het bestuur gegaan - je weet dat ze gisteravond een vergadering op school hadden - en heeft hun verteld dat hij zijn sollicitatie introk. Hij vond dat zij die van jou moesten accepteren.
166	He said he was going to teach at White Sands.	Hij zei dat hij zelf te White Sands les zou geven.	Hij zei dat hij nu zelf te White Sands les zou geven.	Hij zei dat hij een baan in White Sands had aangeboden gekregen.	Hij zei dat hij in White Sands les zou gaan geven.
167	Of course he knew how much you wanted to stay with Marilla, and I must say I think it was real kind and thoughtful in him, that's what.	Hij gaf de school natuurlijk op om jou van dienst te zijn, omdat hij wist dat je graag bij Marilla wilde blijven, en ik moet zeggen, het is erg vriendelijk en voorkomend van hem.	Is dat niet aardig van hem.	Natuurlijk heeft hij dat gedaan om jou een plezier te doen, omdat hij wist hoe graag je bij Marilla wilde blijven en ik moet zeggen dat ik het erg geschikt van hem vind.	Natuurlijk wist hij hoe graag jij bij Marilla wilde blijven. Ik moet zeggen dat ik het heel aardig en attent van hem vind. Zo is het maar net.

#	EN	1910	1960	1979	2016
168	Real self-sacrificing, too, for he'll have his board to pay at White Sands, and everybody knows he's got to earn his own way through college.	Het is zelfs een heele zelfopoffering voor hem, want te White Sands moet hij kostgeld betalen, en iedereen weet dat hij zelf zijn studiegeld moet verdienen.	[untranslated]	Het is een hele opoffering, want in White Sands moet hij kostgeld betalen en iedereen weet dat hij zijn eigen studie moet bekostigen.	Best een zelfopoffering voor hem, want nu moet hij kost en inwoning betalen in White Sands. En iedereen weet dat hij daarnaast zelf zijn universitaire studie moet betalen.
169	So the trustees decided to take you.	Dus de commissie heeft jou gekozen.	De commissie heeft nu jou gekozen.	Dus het schoolbestuur heeft besloten om jou te nemen.	Het bestuur heeft dus besloten jou aan te nemen.
170	I was tickled to death when Thomas came home and told me."	Ik brandde van verlangen het je te vertellen."	Ik brandde van verlangen het je te vertellen Anne.	Ik was erg in mijn sas toen Thomas met dat nieuws thuiskwam.'	Het deed me enorm plezier toen Thomas thuiskwam en het me vertelde.'
171			[inserted:] Die Gil, die goede Gilbert!' Anne wist niet waar zij kijken moest. - Gilbert, Gilbert bezorgde haar deze buitenkans! Wat een geluk! En wat lief van hem. 'Nu wordt het helemaal goed, Marilla,' juichte zij. ⁵		

⁵EN: 'That Gil, that good Gilbert!' Anne didn't know where to look. Gilbert, Gilbert was giving her this opportunity of a lifetime! What luck! And how sweet of him. 'Now it's going to be good, Marilla,' she cheered.

#	EN	1910	1960	1979	2016
172	“I don’t feel that I ought to take it,” murmured Anne.	„Ik vind dat ik het niet moest aannemen,” mompelde Anne.	[untranslated]	‘Ik moet het eigenlijk niet aannemen,’ mompelde Anne.	‘Ik heb het gevoel dat ik het aanbod niet kan aannemen,’ mompelde Anne.
173	“I mean—I don’t think I ought to let Gilbert make such a sacrifice for—for me.”	„Ik bedoel dat Gilbert zich niet zoo mag opofferen voor - voor mij.”	[untranslated]	‘Ik bedoel: ik vind dat ik eigenlijk niet zo’n opoffering van Gilbert Blythe kan verlangen voor... voor mij.’	‘Ik bedoel... ik vind niet dat Gilbert zo’n offer moet brengen... voor mij.’
174	“I guess you can’t prevent him now.	„Je zult het hem niet kunnen beletten.	[untranslated]	‘Je kunt er nu niets meer aan doen.	‘Ik denk dat je het niet meer tegen kunt houden.
175	He’s signed papers with the White Sands trustees.	Hij heeft te White Sands het contract met de commissie al geteekend,	[untranslated]	Hij heeft al een contract getekend met het schoolbestuur van White Sands.	Hij heeft de papieren al getekend samen met het schoolbestuur van White Sands.
176	So it wouldn’t do him any good now if you were to refuse.	dus je weigering zou niet meer baten.	[untranslated]	Dus als jij nu weigert, heeft hij er toch niets aan.	Het zou hem geen goed doen als jij nu zou weigeren.
177	Of course you’ll take the school.	Je zult de plaatsing natuurlijk aannemen.	[untranslated]	Natuurlijk moet je het aannemen.	Natuurlijk accepteer je de baan.
178	You’ll get along all right, now that there are no Pyes going.	Het zal je best afgaan, nu er geen Pye’s meer op school zijn.	[untranslated]	Je zult er geen enkele moeite mee hebben, vooral nu er geen Pyes meer zijn.	Je zult je prima redden, nu er geen kinderen van Pye meer op de school zitten.
179	Josie was the last of them, and a good thing she was, that’s what.	Josie was de laatste, gelukkig maar;	[untranslated]	Josie was de laatste en dat is maar goed ook. Dat is het.	Josie was het laatste kind, gelukkig! Zo is het maar net!

#	EN	1910	1960	1979	2016
180	There's been some Pye or other going to Avonlea school for the last twenty years, and I guess their mission in life was to keep school teachers reminded that earth isn't their home.	twintig jaar lang heeft hier te Avonlea altijd een Pye op de schoolbanken gezeten, en het leek wel of het hun roeping was, den onderwijzers en onderwijzeressen te herinneren dat de aarde geen paradijs is.	[untranslated]	Er is de laatste twintig jaar altijd wel een Pye op school geweest en het leek wel of het hun levenstaak was om de leerkracht er aanhoudend aan te herinneren dat we leven in een aards tranendal.	De laatste twintig jaar heeft er altijd wel een-tje van Pye op de school van Avonlea gezeten. Ik denk het hun levensdoel was om de leerkrachten eraan te blijven herinneren dat de aarde niet hun thuis is.
181	Bless my heart!	Genadige goedheid!	[untranslated]	Lieve hemel!	Goeie genade!
182	What does all that winking and blinking at the Barry gable mean?"	Wat beteekent dat geschitter aan het huis van de Barry's?"	[untranslated]	Wat heeft dat geknipper met het licht daar bij Barry in huis te betekenen?"	Wat hebben al die lichtsignalen bij de familie Barry te betekenen?"
183			[inserted:] Even later was er geschitter op de ramen van Diana's huis. ⁶		
184	"Diana is signaling for me to go over," laughed Anne.	„Diana geeft mij een teeken bij haar te komen,” lachte Anne.	‘Diana geeft mij een teken bij haar te komen,’ lachte Anne.	‘Dat is het sein van Diana dat ik moet komen,’ lachte Anne.	‘Diana seint dat ik naar haar toe moet komen,’ zei Anne lachend.
185	“You know we keep up the old custom.	„We bewaren de oude gewoonte nog, weet u.	‘We bewaren de oude gewoonte nog, weet u.	‘U ziet dat we de oude gewoonten in ere houden!	‘U weet dat we de oude gewoonte in ere houden.

⁶EN: A while later there was some blinking at the windows of Diana's house.

#	EN	1910	1960	1979	2016
186	Excuse me while I run over and see what she wants.”	Neemt mij niet kwalijk dat ik even overloop, om te hooren wat het is.”	Neemt u mij niet kwalijk dat ik even overloop, om te horen wat het is.	U moet me even excuseren, ik ga even kijken wat er aan de hand is.’	Neemt u me niet kwalijk, ik ren er even heen om te zien wat er aan de hand is.’
187			[inserted:] Dag juffrouw Lynde, bedankt voor uw boodschap! Het is heerlijk! Heerlijk! ⁷		
188	Anne ran down the clover slope like a deer, and disappeared in the firry shadows of the Haunted Wood.	Anne liep als een ree de met klaver bedekte helling af en verdween in de schaduw der sparren van het Spookbosch.	Anne draafde de met klaver bedekte helling af en verdween in de schaduw van de sparren van het Spookbos.	Anne rende als een hert langs de helling omlaag en verdween tussen de schaduwen van de sparren van het Spookbos.	Anne rende als een hert de klaverheuvel af en verdween in de schaduwen van de naaldbomen in het Spookbos.
189			[inserted:] Maar ze was nu niet bang meer. Waarvoor zou ze bang zijn, als God met haar was? En dat was Hij, dat voelde ze. ⁸		
190	Mrs. Lynde looked after her indulgently.	Juffrouw Lynde keek haar vriendelijk na.	Juffrouw Lynde keek Anne vriendelijk na.	Mevrouw Lynde keek haar welwillend na.	Mevrouw Lynde keek haar vriendelijk na.
191	“There’s a good deal of the child about her yet in some ways.”	„Ze heeft nog veel kinderlijks in sommige opzichten.”	‘Ze heeft nog veel kinderlijks in sommige opzichten,’ vond ze.	‘In sommige opzichten is het nog net een kind.’	’In bepaalde opzichten is ze nog echt een kind.’

⁷EN: ‘Goodbye, Mrs. Lynde, thank you for your message! It’s wonderful! Wonderful!’

⁸EN: ‘But she was not afraid anymore now. What should she be afraid of, when God was with her? And He was, she felt it.’

#	EN	1910	1960	1979	2016
192	“There’s a good deal more of the woman about her in others,” retorted Marilla, with a momentary return of her old crispness.	„Maar nog veel meer echt vrouwelijks,” gaf Marilla ten antwoord, terwijl voor een oogenblik haar oude snibbigheid terugkeerde.	‘Maar nog veel meer echt vrouwelijks,’ gaf Marilla ter antwoord. Voor een ogenblik was haar oude snibbigheid teruggekeerd.	‘Maar in andere opzichten is ze helemaal een vrouw,’ zei Marilla met iets van de oude scherpte in haar stem.	‘En in andere opzichten is ze veel meer vrouw geworden,’ diende Marilla haar van repleik, met een kortstondige terugkeer van haar oude scherpte.
193	But crispness was no longer Marilla’s distinguishing characteristic.	Snibbigheid was anders niet langer Marilla’s meest in’t oog loopende eigenschap.	Snibbigheid was anders niet langer Marilla’s meest in ‘t oog lopende eigenschap.	Die scherpte was in feite al lang verdwenen bij Marilla;	Maar scherpte was niet langer Marilla’s kenmerkende eigenschap.
194	As Mrs. Lynde told her Thomas that night.	Dat was ook juffrouw Lynde’s ondervinding en ze deelde die ‘s avonds aan haar Thomas mede:	Dat was ook juffrouw Lynde’s ondervinding en ze deelde die ‘s avonds aan haar Thomas mede:	zoals mevrouw Lynde aan haar Thomas vertelde:	Zoals mevrouw Lynde haar Thomas die avond vertelde:
195	“Marilla Cuthbert has got <i>mellow</i> .	„Marilla Cuthbert is niet meer zoo bij de hand als vroeger, veel toegevender.”	‘Marilla Cuthbert is niet meer zo bij de hand als vroeger, veel toegevender.’	‘Marilla Cuthbert is mild geworden,	‘Marilla Cuthbert is mild geworden.
196	That’s what.”	[untranslated]	[untranslated]	dat is ze.’	Zo is het maar net.’
197	Anne went to the little Avonlea graveyard the next evening to put fresh flowers on Matthew’s grave and water the Scotch rose-bush.	Den volgenden avond ging Anne naar het kleine kerkhof van Avonlea, om op Mattheus’ graf frissche bloemen te leggen en den Schotschen rozestruik water te geven.	De volgende avond ging Anne naar het kerkhof, om op Matheus’ graf frisse bloemen te leggen en de Schotse rozestruik water te geven.	De volgende avond ging Anne naar het kleine kerkhof van Avonlea om verse bloemen op het graf van Matthew te leggen en de Schotse roos water te geven.	De volgende avond ging Anne naar het kleine kerkhof van Avonlea om verse bloemen op Matthews graf te leggen en de wilde duinroos water te geven.

#	EN	1910	1960	1979	2016
198	She lingered there until dusk, liking the peace and calm of the little place, with its poplars whose rustle was like low, friendly speech, and its whispering grasses growing at will among the graves.	Ze bleef daar tot het donker werd, want de vrede en rust van dat plekje, met zijn populieren waarvan het geritsel aan zacht, vriendelijk gepraat deed denken, en het ruischende gras dat naar willekeur tusschen de graven groeide, waren haar lief.	[untranslated]	Ze bleef daar tot het bijna donker was, genietend van de kalmte en de rust van de plek, waar het ritse-len van de populieren klonk als een zacht en vriendelijk praten en waar de avond-wind het gras tussen de graven deed fluis-teren.	Ze bleef er totdat de schemer inviel; ze hield van de vrede en de rust van dat kleine plekje, met zijn populieren de ruis-ten alsof ze zacht en vriendelijk met elkaar spraken, en de dui-sterende grassen die willekeurig tussen de graven groeiden.
199	When she finally left it and walked down the long hill that sloped to the Lake of Shining Waters it was past sunset and all Avonlea lay before her in a dreamlike afterlight—"a haunt of ancient peace."	Toen ze eindelijk weg-ging en den heuvel afliep, die langzaam naar de Blinkende Wateren afglooid, was de zon reeds onder, en Avonlea lag in droomerige schemering voor haar.	[untranslated]	De zon was al onder-toen ze eindelijk wegging en langs de heuvels naar beneden, naar het Spiegelmeer liep, en Avonlea lag voor haar in het dromerige nalicht.	De zon was al on-dergegaan, toen ze uiteindelijk het kerkhof verliet en de lange heuvel af liep die omlaag glooid naar het Meer van de Stralende Wateren. Heel Avonlea lag voor haar in een onwezen-ljke droomschemering – als een schim van eeuwenoude vrede.
200	There was a freshness in the air as of a wind that had blown over honey-sweet fields of clover.	Het was alsof de lucht verfrischt werd door een wind, die over honigzoete velden en klaver had gewaaid.	[untranslated]	De lucht was fris en de wind rook naar de honing van verse klaver.	Er hing een zuiv-erheid in de lucht als van een wind die gewaaid over honing-zoete klavervelden.

#	EN	1910	1960	1979	2016
201	Home lights twinkled out here and there among the homestead trees.	Hier en daar schemerde een licht door de boomen.	[untranslated]	Hier en daar blinkte al een lichtje tussen de huizen.	Hier en daar tussen de bomen op de erven twinkelden de lichten in de huizen.
202	Beyond lay the sea, misty and purple, with its haunting, unceasing murmur.	Op den achtergrond lag de zee, nevelig en purperkleurig, met haar onafgebroken, alles beheerschend zacht geruisch.	[untranslated]	Daarachter lag de zee, paars en nevelig, met zijn rusteloze ritmische geluid.	Verderop lag de zee, nevelig en purper, met zijn weemoedige, gedurige geruis.
203	The west was a glory of soft mingled hues, and the pond reflected them all in still softer shadings.	De westelijke hemel was gekleurd met zachte, ineenvloeiende tinten, en de kolk weerspiegelde ze met nog zachter schakeeringen.	[untranslated]	De westelijke hemel was een mengeling van zachte tinten die in het meertje werden weerkaatst.	Het westen was een verrukking van zacht vermengde kleurschakeringen; de vijver weerkaatste ze allemaal in nog zachtere nuances.
204	The beauty of it all thrilled Anne's heart, and she gratefully opened the gates of her soul to it.	De schoonheid van dit alles trof Anne's gemoed, en in dankbaarheid sloot ze de poorten harer ziel er voor open.	[untranslated]	De stille schoonheid deed Anne goed en ze genoot met volle teugen.	Anne werd ontroerd door de schoonheid van dit alles en dankbaar stelde ze zich er helemaal voor open.
205	"Dear old world," she murmured, "you are very lovely, and I am glad to be alive in you."	„Lieve, oude wereld,” fluisterde ze, „je bent heel mooi, en ik ben blij dat ik in je leef.”	[untranslated]	‘Goeie oude wereld,’ zei zacht, ‘je bent zo mooi en ik ben dankbaar dat ik erin mag leven.’	‘Lieve oude wereld,’ mompelde ze, “je bent heel prachtig en ik ben blij dat ik in jou mag leven.’

#	EN	1910	1960	1979	2016
206			[inserted:] ‘Je kunt gerust zijn, Mattheus.’ zei ze. ‘Ik pas op Marilla, En op ons „Groene Huis”.’ ⁹		
207	Halfway down the hill a tall lad came whistling out of a gate before the Blythe homestead.	Halverwege den heuvel kwam een lange jonge man fluitend het hek uit van de hoeve der familie Blythe.	Op de terugweg kwam, halverwege de heuvel, een lange jonge man fluitend het hek uit van de hoeve van de familie Blythe.	Halverwege de heuvel kwam een jongeman fluitend het hek voor de boerderij van Blythe uit.	Halverwege de heuvel kwam een lange jongeman fluitend een hek uit, voor het erf van de familie Blythe.
208	It was Gilbert, and the whistle died on his lips as he recognized Anne.	Het was Gilbert, en zodra hij Anne zag, verstomde zijn gefluit.	Het was Gilbert, en zodra hij Anne zag, verstomde zijn gefluit.	Het was Gilbert en het fluiten stierf weg op zijn lippen toen hij Anne herkende.	Het was Gilbert. Het gefluit bestierf op zijn lippen toen hij Anne herkende.
209	He lifted his cap courteously, but he would have passed on in silence, if Anne had not stopped and held out her hand.	Hij nam beleefd zijn pet af, maar zou zonder iets te zeggen haar voorbij zijn gegaan, als Anne niet was blijven staan en haar hand had uitgestoken.	Hij nam zijn pet af, maar zou zonder iets te zeggen haar voorbij zijn gegaan, als Anne niet was blijven staan en haar hand had uitgestoken.	Hij nam hoffelijk zijn pet af en zou haar zwijgend zijn voorbij gelopen als Anne niet was blijven staan en haar hand had uitgestoken.	Beleefd lichtte hij zijn pet, maar hij zou in stilte voorbij zijn gegaan als Anne niet was gestopt en haar hand had uitgestoken.
210	“Gilbert,” she said, with scarlet cheeks, “I want to thank you for giving up the school for me.	„Gilbert,” zei ze met een vuurroode kleur, „ik moet je even bedanken dat je de school aan mij hebt afgestaan.	”Gilbert,’ zei ze met een hoogrode kleur, ‘ik moet je even bedanken dat je de school aan mij hebt afgestaan.’	‘Gilbert,’ zei ze met een hoogrode kleur, ‘ik wil je bedanken omdat je de school hebt opgegeven voor mij.	”Gilbert,’ zei ze, met knalrode wangen, ‘ik wil je bedanken dat je voor mij je baan op de school hebt opgezegd.

⁹EN: ‘You can rest easy, Matthew,’ she said. ‘I will take care of Marilla, and of our “Green Gables”.’

#	EN	1910	1960	1979	2016
211	It was very good of you—and I want you to know that I appreciate it.”	Het was heel vriendelijk van je - en ik wil je graag zeggen dat ik je goedheid waardeer.”	[untranslated]	Dat was erg aardig van je; en je moet weten dat ik het erg op prijs stel.’	Dat was heel aardig van je... Ik wil je laten weten dat ik het op prijs stel.’
212	Gilbert took the offered hand eagerly.	Gilbert nam de aangeboden hand gretig aan.	Gilbert nam de aangeboden hand dadelijk aan en hield ze vast.	Gilbert nam de uitgestoken hand gretig aan.	Gretig greep Gilbert de aangeboden hand.
213	“It wasn’t particularly good of me at all, Anne.	„Het was zoo bijzondere goedheid niet, Anne.	[untranslated]	‘Het was helemaal niet zo bijzonder aardig, Anne.	’Zo bijzonder was het niet, hoor.
214	I was pleased to be able to do you some small service.	Ik was blij dat ik je een kleinen dienst kon bewijzen.	[untranslated]	Ik was blij dat ik je een kleine dienst kon bewijzen.	Ik was blij dat ik je een kleine dienst kon bewijzen.
215	Are we going to be friends after this?	Zijn we nu voortaan vrienden?	[untranslated]	Kunnen we in het vervolg vrienden zijn?	Kunnen we nu vrienden zijn?
216	Have you really forgiven me my old fault?”	Heb je mij mijn oude fout nu werkelijk vergeven?”	[untranslated]	Heb je me echt mijn vroegere misstap vergeven?”	Heb je me mijn oude misstap echt vergeven?”
217	Anne laughed and tried unsuccessfully to withdraw her hand.	Anne lachte en trachtte vergeefs haar hand terug te trekken.	Anne lachte en trachtte vergeefs haar hand terug te trekken.	Anne lachte en probeerde vergeefs haar hand terug te trekken.	Lachend probeerde Anne haar hand terug te trekken, maar zonder succes.
218	“I forgave you that day by the pond landing, although I didn’t know it.	„Dien dag bij den steiger aan de kolk heb ik je eigenlijk al vergeven, al wist ik het toen zelf niet.	’Die dag bij de steiger aan de kolk was ik eigenlijk al niet boos meer op je, al wist ik het toen zelf niet,’ bekende ze.	‘Die dag bij het meertje had ik je al vergeven, al wist ik het toen zelf nog niet.	‘Die dag bij de steiger bij de vijver heb ik je al vergeven, alleen wist ik het zelf nog niet.

#	EN	1910	1960	1979	2016
219	What a stubborn little goose I was.	Wat was ik een koppige domme gans.	[untranslated]	Wat een koppige gans ben ik geweest.	Wat was ik toch een eigenzinnig gansje.
220	I've been—I may as well make a complete confession—I've been sorry ever since."	Het heeft - laat ik nu maar alles bekennen - het heeft me later altijd gespeten."	[untranslated]	Ik zal het nu maar eerlijk opbiechten: ik heb er altijd spijt van gehad.'	Ik heb er - ik kan net zo goed alles opbiechten - ik heb er sindsdien constant spijt van gehad.'
221	"We are going to be the best of friends," said Gilbert, jubilantly.	„We zullen de beste vrienden worden," juichte Gilbert.	[untranslated]	'We zullen dikke vrienden worden,' zei Gilbert opgetogen.	'We worden de dikste maatjes die er zijn,' zei Gilbert, in de wolken.
222	"We were born to be good friends, Anne.	„Het is onze bestemming, goede vrienden te zijn, Anne.	[untranslated]	'We zijn geboren om goede vrienden te zijn, Anne.	"We zijn geboren om goede vrienden te zijn, Anne.
223	You've thwarted destiny enough.	Je hebt het lot lang genoeg getrotseerd.	[untranslated]	Je hebt lang genoeg geprobeerd je tegen het lot te verzetten.	Je hebt het lot nu wel genoeg gedwarsboomd.
224	I know we can help each other in many ways.	Ik weet zeker, dat we elkaar op allerlei wijze kunnen helpen.	[untranslated]	Ik weet zeker dat we elkaar op allerlei manieren kunnen helpen.	Ik weet dat we elkaar op veel manieren kunnen helpen.
225	You are going to keep up your studies, aren't you?	Je houdt je studies aan, niet waar?	[untranslated]	Jij blijft toch studeren, nietwaar?	Je gaat toch door met je studie?
226	So am I.	Ik ook.	[untranslated]	Ik ook.	Ik ook.
227	Come, I'm going to walk home with you."	Kom, laat me met je naar huis wandelen."	[untranslated]	Kom, dan breng ik je naar huis.'	Kom, ik loop met je mee naar huis.'

#	EN	1910	1960	1979	2016
228a			[inserted:] Ze wandelden samen naar huis. Anne had het gevoel als of ze al veel vaker zo met Gilbert door het bos was gelopen. Gilbert zei: 'Mijnheer Barry komt vanavond met Marilla over de boerderij praten. Hij denkt er over het bedrijf van jullie te huren. Ik weet het van mijn oom.' 'Zó,' zei Anne nadenkend, Gilbert keek haar trouwhartig aan: 'Marilla is oud en jij bent nog erg jong. 't Zou beter zijn wanneer jullie de boerderij maar aan anderen over lieten. Je kunt dan rustig samen op 'Het Groene Huis blijven wonen.'	¹⁰	

¹⁰EN: They walked home together. Anne felt as if she had walked through the forest like this with Gilbert many times before. Gilbert said 'Mr. Barry is coming to talk to Marilla about the farm tonight. He is thinking about renting the company from you. I know it from my uncle.' 'So,' said Anne, thinking. Gilbert looked at her with candour: 'Marilla is old, and you are still very young. It would be better

#	EN	1910	1960	1979	2016
228b			<p>‘Maar de dieren dan!’ vroeg Anne. Hun goed, oud paard, de koeien en schapen konden ze toch niet missen? ‘Het vee kan natuurlijk jullie eigendom blijven, net als trouwens de boerderij.’ zei Gilbert. ”Je verhuurt alles alleen maar.’ Hij spreekt als een man, dacht Anne. Ze was trots op hem en ze was blij met hem. Gilbert zou haar en Marilla tot steun zijn, dat voelde ze. Bij de kromming van de weg namen ze afscheid. ‘Tot ziens,’ zeiden ze en zij glimlachten in elkaars ogen.¹¹</p>		

if you would leave the farm up to somebody else. The two of you could live peacefully at Green Gables then.’

¹¹‘But the animals!’ asked Anne. Surely they couldn’t live without their good old horse, the cows, and the sheep? ‘The cattle can remain your property of course, just like the farm, by the way,’ said Gilbert. ‘You would only rent everything out.’ He speaks like a man, thought Anne. She was proud of him and she was happy with him. Gilbert would be a great help to her and Marilla, she felt it. At the bend in the road, they parted. ‘See you soon,’ they said, and smiled into each other’s eyes.

#	EN	1910	1960	1979	2016
229	Marilla looked curiously at Anne when the latter entered the kitchen.	Marilla keek Anne nieuwsgierig aan, toen ze de keuken binnenkwam.	[untranslated]	Marilla keek Anne nieuwsgierig aan toen die de keuken binnenkwam.	Marilla keek nieuwsgierig naar Anne toen deze de keuken binnenkwam.
230	“Who was that came up the lane with you, Anne?”	„Wie was dat, met wien je den zandweg opkwam, Anne ?”	‘Met wie kwam jij de weg af,’ wou Marilla weten.	‘Wie was dat met wie je het pad opkwam, Anne?’	‘Wie kwam daar met jou de oprijlaan op, Anne?’
231	“Gilbert Blythe,” answered Anne, vexed to find herself blushing.	„Gilbert Blythe,” antwoordde Anne, en tot haar ergernis bloosde ze .	‘Met Gilbert,’ zei Anne blij.	‘Gilbert Blythe,’ antwoordde Anne, kwaad op zichzelf omdat ze voelde dat ze bloosde.	‘Gilbert Blythe,’ antwoordde Anne, geërgerd omdat ze merkte dat ze bloosde.
232	“I met him on Barry’s hill.”	„Ik ontmoette hem op den heuvel van Barry.”	[untranslated]	‘Ik kwam hem onderweg tegen.’	‘Ik kwam hem tegen op Barry’s Heuvel.’
233			[inserted:] ”Zo,’ antwoordde Marilla en er tintelde iets in haar ogen. ¹²		
234	“I didn’t think you and Gilbert Blythe were such good friends that you’d stand for half an hour at the gate talking to him,” said Marilla with a dry smile.	„Ik wist niet dat jullie zulke goede vrienden waart, dat je een half uur met hem aan het hek bleef praten,” zei Marilla met een drogen glimlach.	[untranslated]	‘Ik wist niet dat jij en Gilbert Blythe zulke goede vrienden waren dat je een half uur bij het hek zou blijven staan praten,’ zei Marilla met een lachje.	‘Ik wist niet dat jij zo goed bevriend was met Gilbert Blythe dat je halfuur lang met hem bij het hek zou staan praten,’ zei Marilla met een subtiel glimlachje.

¹²EN: ‘So,’ answered Marilla with a twinkle in her eye.

#	EN	1910	1960	1979	2016
235	“We haven’t been—we’ve been good enemies.	„We zijn ook geen goede vrienden geweest - wel goede vijanden.	[untranslated]	Dat waren we ook niet; we waren goede vijanden.	‘We waren geen... we zijn goede vijanden geweest.
236	But we have decided that it will be much more sensible to be good friends in the future.	Maar we zijn overeen gekomen, dat het veel verstandiger zou zijn, voortaan goede vrienden te zijn.	[untranslated]	Maar we hebben besloten dat het veel verstandiger is om in het vervolg goede vrienden te zijn.	Maar we hebben besloten dat het veel verstandiger is om voortaan goede vrienden te zijn.
237	Were we really there half an hour?	Hebben we daar heusch een half uur gestaan?	[untranslated]	Was het echt een half uur?	Hebben we daar echt een halfuur gestaan?
238	It seemed just a few minutes.	Het leek slechts een paar minuten.	[untranslated]	Het leek maar een paar minuten.	Het leek maar een paar minuten.
239	But, you see, we have five years’ lost conversations to catch up with, Marilla.”	Maar wij hebben de schade van vijf jaar in te halen, zie je, Marilla.”	[untranslated]	Maar weet je, we hebben vijf jaar in te halen, Marilla.’	Maar ja, we hebben wel een achterstand van vijf jaar weg te werken, Marilla.’
240	Anne sat long at her window that night companioned by a glad content.	Anne zat dien avond nog lang aan haar venster, en ze voelde een blijde voldoening in zich.	Voor ze naar bed ging stond Anne eerst nog een tijdje voor het raam.	Anne zat die avond lang bij het raam en ze voelde zich blij en tevreden.	Die avond zat Anne lange tijd bij haar raam, in blijde tevredenheid.
241	The wind purred softly in the cherry boughs, and the mint breaths came up to her.	De wind suisde zachtjes door de takken der kerseboomen, en de geur van kruizemunt steeg naar haar op.	[untranslated]	De wind blies zachtjes in de kersetakken en weer rook ze de kruizemunt.	De wind ruiste zachtjes in de takken van de kersbomen en de muntgeuren kringelden omhoog.

#	EN	1910	1960	1979	2016
242	The stars twinkled over the pointed firs in the hollow and Diana's light gleamed through the old gap.	De sterren fonkelden boven de puntige sparren in de vallei en Diana licht scheen door de opening tusschen de heuvels.	Ze keek in de nacht en naar de fonkelende sterren.	De sterren schitterden boven de sparren en het licht van Diana's kamer scheen zoals gewoonlijk door de openingen in de bomen.	De sterren twinkelden boven de puntige naaldbomen in de laagte, en Diana's lamp scheen zwak door de oude kier.
243	Anne's horizons had closed in since the night she had sat there after coming home from Queen's; but if the path set before her feet was to be narrow she knew that flowers of quiet happiness would bloom along it.	Anne's horizon had zich vernauwd sinds zij daar gezeten had op den avond, toen ze van de Kweekschool thuis kwam, maar al was het pad, dat ze bewandelen zou, smal, ze wist dat er bloemen van stil geluk langs zouden bloeien.	[untranslated]	Sedert de avond dat Anne hier had gezeten na haar thuiskomst uit Charlottetown had de horizon duister geleken. Maar al was het pad dat ze voor zich zag smal, toch wist ze dat het omzoomd zou zijn met de bloemen van eenvoudig geluk.	Annes blikveld was kleiner geworden sinds de avond dat ze daar had gezeten na haar thuiskomst van Queen's. Maar ook al zou het pad voor haar voeten smal zijn, ze wist dat er langs dat pad bloemen van stil geluk zouden bloeien.
244	The joy of sincere work and worthy aspiration and congenial friendship were to be hers; nothing could rob her of her birthright of fancy or her ideal world of dreams.	De vreugde, die ernstige arbeid, een waardig streven en hartelijke vriendschap konden geven, zou haar deel zijn; niets kon haar haar erfdeel van verbeeldingskracht of de ideale wereld harer dromen ontnemen.	Er kwam een gevoel van diepe voldoening over haar en een grote dankbaarheid.	Eerlijk werk, een waardig doel om naar te streven en hartelijke vriendschap zouden haar deel zijn. Niemand kon haar het geboorterecht van haar fantasie en haar ideale droomwereld ontnemen.	De vreugde van eerlijk werk, goede toekomstplannen en warme vriendschap zou de hare zijn. Niets kon haar beroven van haar recht op fantasie of van haar ideale droomwereld.

#	EN	1910	1960	1979	2016
245	And there was always the bend in the road!	En dan was daar nog de kromming in den weg!	[untranslated]	En er was altijd wel een bocht in de weg!	En de levensweg zou altijd weer nieuwe wendingen met zich meebrengen!
246	“God’s in his heaven, all’s right with the world,” whispered Anne softly.	„God is in Zijn Hemel: ’t is alles wèl hier op aard’,” fluisterde Anne zachtjes.	[untranslated]	‘God is in de hemel, en het gaat goed met de wereld,’ fluisterde Anne zachtjes.	‘God is in Zijn hemel en alles is goed met de wereld,’ fluisterde Anne zachtjes.